

49จ.914
ศ814ก
ร 3

การศึกษาคำศัพท์ที่มีแนวโน้มจะเลิกใช้ในภาษาถิ่นระยอง

17 พ.ย. 2538

ปริณยานุพินธ์
ของ
สุนทรี อุดมเดโช

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาศาสตร์การศึกษา

มีนาคม 2538

ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

195401

การศึกษาคำศัพท์ที่มีแนวโน้มที่จะ เลิกใช้ในภาษาถิ่นระยอง

บทคัดย่อ

ของ

สุนทรี อุดมเดโช

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาต่างประเทศการศึกษา

มีนาคม 2538

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาแนวโน้มการเลิกใช้คำศัพท์และวลีของบุคคลสองระดับอายุ ในภาษาถิ่นระยอง โดยวิธีชักถาม และจดบันทึก คำศัพท์ที่ใช้มีจำนวน 500 คำ โดยเก็บข้อมูลจาก 6 อำเภอ 2 เทศบาล ของจังหวัดระยอง คือ อำเภอเมืองระยอง อำเภอแกลง อำเภอบ้านค่าย อำเภอปลวกแดง อำเภอบ้านฉาง อำเภอวังจันทร์ เทศบาลตำบลทางเกวียน และเทศบาลเมืองระยอง โดยคัดเลือกผู้บอกภาษา อำเภอละ 6 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ชาย - หญิง ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน กลุ่มที่ 2 ชาย - หญิง ที่มีอายุระหว่าง 13 - 20 ปี จำนวน 3 คน รวมทั้งสิ้น 48 คน แบ่งเป็นเพศชาย 24 คน และเพศหญิง 24 คน

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. คำศัพท์ที่มีผู้ไม่ใช้ในระดับสูง จำนวน 561 คำ ซึ่งแสดงแนวโน้มที่เลิกใช้ 4 ระดับ ดังนี้

1.1 แนวโน้มระดับที่ 1 มีคำศัพท์และวลี จำนวน 145 คำ ที่ผู้บอกภาษาเลิกใช้ คิดเป็นร้อยละ 100

1.2 แนวโน้มระดับที่ 2 มีคำศัพท์และวลี จำนวน 257 คำ ที่มีแนวโน้มจะเลิกใช้ คิดเป็นร้อยละ 89 - 99 มีคำศัพท์ที่กลุ่มผู้สูงอายุใช้มากกว่ากลุ่มวัยรุ่น จำนวน 423 คำ มีคำศัพท์ที่กลุ่มผู้สูงอายุใช้เท่านั้น จำนวน 405 คำ และมีคำศัพท์ที่กลุ่มวัยรุ่นใช้เท่านั้น จำนวน 134 คำ

1.3 แนวโน้มระดับที่ 3 มีคำศัพท์และวลี จำนวน 90 คำ ที่มีแนวโน้มจะเลิกใช้ คิดเป็นร้อยละ 78 - 88 มีคำศัพท์ที่กลุ่มผู้สูงอายุใช้มากกว่ากลุ่มวัยรุ่น จำนวน 79 คำ มีคำศัพท์ที่มีคำศัพท์ที่กลุ่มผู้สูงอายุใช้เท่านั้น จำนวน 40 คำ และมีคำศัพท์ที่กลุ่มวัยรุ่นใช้เท่านั้น จำนวน 10 คำ

1.4 แนวโน้มระดับที่ 4 มีคำศัพท์และวลี จำนวน 69 คำ ที่มีแนวโน้มจะเลิกใช้ คิดเป็นร้อยละ 67 - 77 มีคำศัพท์ที่กลุ่มผู้สูงอายุใช้มากกว่ากลุ่มวัยรุ่น จำนวน 53 คำ และมีคำศัพท์ที่กลุ่มผู้สูงอายุใช้เท่านั้น จำนวน 12 คำ

2. คำศัพท์ที่มีผู้ไม่ใช้ในระดับปานกลาง มีคำศัพท์และวลี จำนวน 99 คำ คิดเป็นร้อยละ 34 - 67

3. คำศัพท์ที่มีผู้ไม่ใช้ในระดับต่ำ มีคำศัพท์และวลี จำนวน 27 คำ คิดเป็นร้อยละ 1 - 33

ทั้งในระดับปานกลางและระดับต่ำ แนวโน้มการ เลิกใช้คำศัพท์และวลี ค่อนข้างน้อย เพราะว่า
ผู้ออกภาษายังใช้ภาษาถิ่นระยองกันอยู่มาก

A Study of Archaic Words in Rayong Dialect

AN ABSTRACT

BY

SOONTHAREE UDOMDACHO

Presented in partial fulfillment of the requirements of the
Master of Education degree in Educational Linguistics
at Srinakharinwirot University

March 1995

The purpose of this thesis is to study the trend of change in the use of 500 words and phrases in Rayong dialect that may become archaic. The data was collected by means of interviewing informants who are the real natives of Rayong classified into two age - groups: the elderly persons over 60 years of age and the youths between 13 and 20. Six informants were chosen from each of the six district and two thetsabans of Rayong Province, namely Muang Rayong, Klaeng, Bankhai, Pluakdaeng, Banchang, Wangchan, thetsabantambon Thangkwan and thetsabantambon Muang Rayong. The six informants from each amphur are 3 elderly persons and 3 youths. Thus, it makes the total number of 48 informants, 24 male and 24 female. One by one meaning of each selected word or phrase was given to the informants in such a way that they could translate the meaning into the word or phrase that they still use in their everyday lives.

The results of this thesis, among the 500 words and phrases, there are various degrees of those that are still in use and those that are rarely used or not used at all. The degrees of words and phrases that are not commonly used are classified into 3 levels, as follows

Level one Words and phrases that show high tendency of becoming archaic. 561 words and phrases belong to this category and they are classified into 4 classes.

Class one : 145 words and phrases are not used at all.

Class two : 257 words and phrases are not used by 89 - 99 % of the informants. 423 words and phrases, the elderly persons are

used more than the youths. 405 words and phrases, the elderly persons are used only and 134 words and phrases, the youths are used only.

Class three : 90 words and phrases are not used by 78-88 % of the informants. 79 words and phrases, the elderly persons are used more than the youths. 40 words and phrases, the elderly persons are used only and 10 words and phrases, the youths are used only.

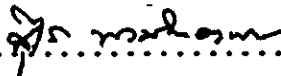
Class four : 69 words and phrases are not used by 67-77 % of the informants. 53 words and phrases, the elderly persons are used more than the youths and 12 words and phrases, the elderly persons are used only and 10 words and phrases, the youths are used only.

Level two. 99 words and phrases that are not used by 34-66 % of the informants. The sign of becoming archaic is not clear.

Level three. 27 words and phrases that are not used by 1 - 33 % of the informants. It is unpredictable whether they will become archaic or not, because the frequency of use is high.

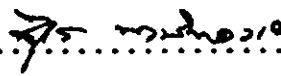
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปัญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาศาสตร์การศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน
(ศ. สุวิทย์ พงษ์ทองเจริญ)

..... กรรมการ
(ผศ. ชวนพิศ พลวัฒนะ)

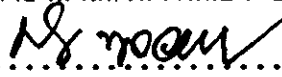
คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ศ. สุวิทย์ พงษ์ทองเจริญ)

..... กรรมการ
(ผศ. ชวนพิศ พลวัฒนะ)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผศ. เจลือวศรี พิบูลชล)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปัญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาศาสตร์การศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร. ศิริรุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ 10 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2538

ประกาศขอบคุณ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับความช่วยเหลืออย่างยิ่งจาก ศาสตราจารย์สุไร พงษ์ทองเจริญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชวนพิศ พลวัฒน์ ประธานและกรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลชล กรรมการสอบปริญญานิพนธ์ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำข้อคิดเห็นที่มีคุณค่ายิ่ง ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขปริญญานิพนธ์ ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้บอกภาษาทุกท่านที่ให้ข้อมูลทางภาษา ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อ งานวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์สุชาติ ลาวัลย์กุล โรงเรียนระยองวิทยาคมที่กรุณาให้คำแนะนำ และมอบหนังสือพูดแบบบรรยายซึ่งเป็นประโยชน์มากในการทำการวิจัย

ขอขอบคุณ คุณสุพร สุวรรณสมบูรณ์ ที่อำนวยความสะดวกในการเดินทางไปเก็บข้อมูลใน อำเภอต่างๆ ของจังหวัดระยอง

ขอขอบคุณเพื่อนๆร่วมรุ่นและเพื่อนร่วมงานทุกคนที่เป็นกำลังใจและช่วยเหลือผู้วิจัยเสมอมา
ท้ายที่สุดนี้ ขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่และพี่น้องทุกคน ที่คอยช่วยเหลือให้กำลังใจจนกระทั่ง ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงโดยสมบูรณ์

สุนทรี อุดมเดโช

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย.....	6
หน่วยเสียง พยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ในภาษาไทยถิ่นไทยระยอง.....	6
บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทยถิ่นไทยระยอง.....	12
งานวิจัยเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงการใช้คำของบุคคลต่างระดับอายุ.....	13
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	18
เครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า.....	21
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	21
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	24
4 ผลการวิเคราะห์การใช้คำศัพท์ของคนสองกลุ่มอายุ.....	26
การวิเคราะห์ระดับของคำศัพท์ที่ผู้ไม่ใช้ในระดับสูง.....	27
แนวโน้มระดับที่ 1.....	27
แนวโน้มระดับที่ 2.....	43
แนวโน้มระดับที่ 3.....	79
แนวโน้มระดับที่ 4.....	90
การวิเคราะห์ระดับของคำศัพท์ที่ผู้ไม่ใช้ในระดับปานกลาง.....	97
การวิเคราะห์ระดับของคำศัพท์ที่ผู้ไม่ใช้ในระดับต่ำ.....	108

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	113
สรุปผลของการวิจัย.....	115
อภิปรายผลของการศึกษาค้นคว้า.....	118
ปัญหาในการทำวิจัย.....	121
ข้อเสนอแนะในงานวิจัย.....	121
บรรณานุกรม.....	122
ภาคผนวก.....	127
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	135

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงแนวโน้มของการไม่ใช้คำนามและนามวลีในระดับสูงสุด.....	28
2	แสดงแนวโน้มของการไม่ใช้คำกริยา กริยาวลีและคำวิเศษณ์ในระดับสูงสุด....	34
3	แสดงแนวโน้มของการไม่ใช้คำนามและนามวลีในระดับสูง.....	43
4	แสดงแนวโน้มของการไม่ใช้คำกริยา กริยาวลี และคำวิเศษณ์ระดับสูง.....	67
5	แสดงแนวโน้มของการไม่ใช้คำนามและนามวลีในระดับปานกลาง.....	79
6	แสดงแนวโน้มของการไม่ใช้คำกริยา กริยาวลี และคำวิเศษณ์ในระดับ ปานกลาง.....	87
7	แสดงแนวโน้มของการไม่ใช้คำนามและนามวลีในระดับน้อย.....	90
8	แสดงแนวโน้มของการไม่ใช้คำกริยา กริยาวลี และคำวิเศษณ์ในระดับน้อย....	94
9	แสดงระดับของคำนามและนามวลีที่มีผู้ไม่ใช้ในระดับปานกลาง.....	97
10	แสดงระดับของคำกริยา กริยาวลีและคำวิเศษณ์ที่มีผู้ไม่ใช้ในระดับปานกลาง...	105
11	แสดงระดับของคำนามและนามวลีที่มีผู้ไม่ใช้ในระดับต่ำ.....	108
12	แสดงระดับของคำกริยา กริยาวลี และคำวิเศษณ์ที่มีผู้ไม่ใช้ในระดับต่ำ.....	111

บทที่ 1

บทนำ

บทหลัง

ภาษาเปรียบเสมือนสิ่งมีชีวิตอย่างหนึ่งที่มีการเกิดขึ้นและมีชีวิตอยู่ชั่วระยะเวลาหนึ่งตามกาลเวลา เพียงแต่จะช้าหรือเร็วเท่านั้นแล้วก็ตายไปในที่สุด กล่าวคือ ภาษาดั้งเดิม ภาษาที่เกิดขึ้นภายหลัง ซึ่งบัญญัติขึ้นเองหรือยืมมาใช้ ถ้ายังมีผู้นิยมอยู่ ก็ยังมีชีวิตอยู่ ถ้าหากหมดความนิยมไม่มีการพูดเมื่อใดแล้ว ภาษานั้นๆ ก็จะตายไป ดังนั้นการเกิดการตายของภาษาย่อมค่อยเป็นค่อยไป ที่เกิดก็เกิดขึ้น ที่ตายก็ตายไป ที่กำลังจะตายก็มี (พระครูโพบูลย์วิริยคุณ. 2524)

เมื่อภาษามีการเกิดการตาย ภาษาถิ่นซึ่งมีผู้ใช้พูดกันในชีวิตประจำวันของแต่ละท้องถิ่นย่อมมีแนวโน้มที่จะเลิกใช้ โดยเฉพาะ คำศัพท์ ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ภาษามีแนวโน้มที่จะเลิกใช้ไปจากภาษาดั้งเดิมหรือสูญหายไปทีละน้อย ประการแรก ภาษาเป็นสิ่งที่มนุษย์ผลิตขึ้นมาใช้ในชีวิตประจำวันของตน ถ้าผู้คนในชุมชนใช้ภาษาถิ่นอย่างสม่ำเสมอภาษาจะยังคงอยู่แต่ถ้าหากผู้คนในชุมชนไม่พูดบ่อยครั้ง โดยนำภาษาอื่นมาแทน ภาษาถิ่นจะเริ่มขาดคุณค่าและหายไปพร้อมกับชีวิตของผู้คนรุ่นก่อนๆ ถ้าลูกหลานไม่สืบทอดมรดกทางภาษา ประการที่สอง ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการสมัยใหม่ ทำให้มีการขยายงานสู่ท้องถิ่นมากขึ้น ประการที่สาม การคมนาคมและการติดต่อสื่อสารสะดวกและรวดเร็ว ทำให้ประชาชนในภูมิภาคต่างๆ ติดต่อสื่อสารกันอย่างกว้างขวาง เมื่อมีการติดต่อสื่อสารระหว่างสังคมที่แตกต่างกันย่อมมีการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมกันขึ้น ประการสุดท้าย ระบบการศึกษาได้ขยายตัวสู่ท้องถิ่นมากขึ้น การเพิ่มจำนวนของโรงเรียนทั้งในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา และมีการขยายระดับการศึกษาถึงขั้นอุดมศึกษาอีกเป็นจำนวนมาก ด้านการเรียนนักเรียนและนักศึกษาใช้ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ ในการสื่อสารกิจกรรมในการเรียนทั้งภายในห้องเรียนและนอกห้องเรียน รวมทั้งการฟังวิทยุ การดูโทรทัศน์ การอ่านหนังสือและหนังสือพิมพ์ ทุกๆสิ่งดังกล่าวใช้สื่อเป็นภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ เขียวชนจึงเคยชินกับการใช้คำศัพท์ สำนวนและเสียงของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ แทนคำในภาษาถิ่นของตนมากขึ้น

การเปลี่ยนแปลงภาษาไทยถิ่นนี้เกิดขึ้นกับภาษาไทยถิ่นตะวันออกมาก โดยเฉพาะในภาษาถิ่นระยอง เพราะวิทยาการสมัยใหม่ได้เข้าไปสู่ท้องถิ่นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างเมืองอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศ ตามโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก (Eastern Seaboard) มีธุรกิจการลงทุนด้านต่างๆเป็นจำนวนมาก กลุ่มชนต่างถิ่นเข้ามาอาศัยอยู่เพื่อประกอบการค้าและการท่องเที่ยว เหตุการณ์ต่างๆเหล่านี้ทำให้สภาพสังคมของจังหวัดระยอง เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วพร้อมทั้งการเปลี่ยนแปลงในภาษาถิ่นด้วย เพราะการติดต่อที่เกิดขึ้นระหว่างคนต่างถิ่นกับคนจังหวัดระยองต้องใช้ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ เป็นสื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนซึ่งได้รับผลกระทบทั้ง ในการศึกษาและสภาพสังคมจึงรับเอาสิ่งใหม่ๆและภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ เข้ามาใช้ในชีวิตประจำวัน ภาษาถิ่นระยองจึงสูญหายไปจากท้องถิ่นมาก ผู้บริหารจังหวัดระยองและศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดระยอง ได้เล็งเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ ทำให้หน่วยงานต่างๆ เริ่มต้นตัวที่จะรณรงค์เพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมภาษาถิ่นระยอง (ภาษาและสำเนียงพูดระยอง) ซึ่งนับวันจะสูญหายไปของคนรุ่นใหม่ เนื่องจากทัศนคติและค่านิยมที่เปลี่ยนไป ดังนั้นเพื่อให้ทัศนคติความรู้ ความเข้าใจในสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและสังคมเป็นสมบัติของทุกคน และมีผลต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดระยองจึงได้จัดโครงการฟื้นฟูส่งเสริมการพูดภาษาถิ่นสำเนียงระยองกันในหมู่เยาวชนให้เกิดทัศนคติที่ดี และแสดงถึงลักษณะความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นที่บรรพบุรุษได้สร้างสมมาเป็นเวลาช้านานให้คงอยู่

ผู้วิจัยสนใจในการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับภาษาถิ่นระยองมากประกอบกับการศึกษาภาษาไทยถิ่นตะวันออกอันได้แก่ ภาษาไทยในจังหวัดชลบุรี ฉะเชิงเทรา ระยอง จันทบุรีและตราดนั้น ได้มีผู้ศึกษาไว้แล้วในเรื่องของระบบเสียง ภูมิศาสตร์คำศัพท์และการแบ่งเขตภาษา แต่ยังไม่มีผู้ใดศึกษาถึงคำศัพท์ที่สูญหายไปจากภาษาถิ่น โดยเฉพาะในภาษาถิ่นระยอง ผู้วิจัยจึงเลือกที่จะศึกษาเพื่อทราบว่า คำศัพท์ในภาษาถิ่นของจังหวัดระยองนั้นสูญหายไปเพราะคนในท้องถิ่นระยองเลิกใช้ มีจำนวนเท่าใดแล้วและคำที่คนกำลังจะเลิกใช้มีจำนวนอีกเท่าใด

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาแนวโน้มการเลือกใช้คำศัพท์ในภาษาพูดของภาษาถิ่นระยอง
2. เพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงลักษณะคำศัพท์ในภาษาพูดของภาษาถิ่นระยอง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบถึงแนวโน้มการเลือกใช้คำศัพท์ในภาษาถิ่นระยอง
2. เป็นการบันทึกรวบรวมคำศัพท์ซึ่งอนุชนรุ่นต่อไปอาจเลือกใช้ภาษาพูดของภาษาถิ่นระยอง

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเปรียบเทียบการใช้คำศัพท์และการออกเสียงคำศัพท์ของคนสองระดับอายุคือ ระดับอายุ 60 ปีขึ้นไป และระดับอายุ 13 - 20 ปี ที่พูดภาษาถิ่นระยองในชีวิตประจำวันโดยเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 6 อำเภอ และ 2 เทศบาล คือ อำเภอเมืองระยอง อำเภอแกลง อำเภอบ้านค่าย อำเภอปลวกแดง อำเภอบ้านฉาง อำเภอวังจันทร์ เทศบาลตำบลทางเกวียนและเทศบาลเมืองระยอง โดยคัดเลือกผู้บอกภาษาอำเภอละ 6 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ชาย - หญิง ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน กลุ่มที่ 2 ชาย - หญิง ที่มีอายุระหว่าง 13 - 20 ปี จำนวน 3 คน รวมทั้งสิ้น 48 คน แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน 24 คน และเพศหญิง จำนวน 24 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. คำศัพท์ หมายถึง คำนาม นามวลี กริยา กริยาวลี และคำวิเศษณ์ ประมาณ 500 คำ เป็นคำศัพท์จากหนังสือชุดแบบระยอง รายงานสัมมนาวัฒนธรรมภาคตะวันออก ของ พระครูไพบูลย์วิริยคุณ เรื่องภาษาถิ่นระยอง จากงานวิจัยของ อรพิมพ์ บุญอาภา จากงานวิจัยของ จันทิราพร สุขปรีดี เรื่องภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยถิ่นในจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด รวมทั้งคำศัพท์ที่มาจากการสัมภาษณ์ของเจ้าของภาษา

2. กลุ่มผู้สูงอายุ หมายถึง ผู้บอกภาษากลุ่มที่ 1 ซึ่งเป็นคนระยองโดยกำเนิดที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป

3. กลุ่มวัยรุ่น หมายถึง ผู้บอกภาษากลุ่มที่ 2 ซึ่งเป็นคนระยองโดยกำเนิดที่มีอายุระหว่าง 13 - 20 ปี

4. ระดับการไม่ใช้คำศัพท์ หมายถึง ระดับของคำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ได้ใช้พูดในชีวิตประจำวัน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

4.1 ระดับสูง คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 67 - 100

4.2 ระดับปานกลาง คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 34 - 66

4.3 ระดับต่ำ คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 1 - 33

5. แนวโน้มการเลิกใช้คำศัพท์ หมายถึง แนวโน้มของการไม่ใช้คำศัพท์ของคนทั้งสองกลุ่มอายุที่มีระดับการไม่ใช้คำศัพท์ในระดับสูง แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

5.1 แนวโน้มระดับที่ 1 คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 100 ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้สูงสุด

5.2 แนวโน้มระดับที่ 2 คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 89 - 99 ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้สูง

5.3 แนวโน้มระดับที่ 3 คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 78 - 88 ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้ปานกลาง

5.4 แนวโน้มระดับที่ 4 คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช่ ร้อยละ 67 - 77 ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้น้อย

6. การเลิกใช้คำศัพท์ หมายถึง การที่กลุ่มผู้สูงอายุและกลุ่มวัยรุ่นไม่ใช่คำศัพท์ในภาษาถิ่นระยองเดิม

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สำรวจและศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาถิ่นระยอง เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. หน่วยเสียง พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในภาษาถิ่นระยอง
2. บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาถิ่นระยอง
3. งานวิจัยเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงการใช้คำของบุคคลต่างระดับอายุ

1. หน่วยเสียง พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในภาษาถิ่นระยอง

มีผู้วิจัย 2 ท่านได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับหน่วยเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในภาษาถิ่นระยองคือ อรพิมพ์ บุญอาภา (2511) ศึกษาเรื่อง หน่วยเสียงภาษาระยองและ สมพงศ์ วิทย์ศักดิ์พันธ์ (2522) ศึกษาเรื่อง การศึกษาภาษาถิ่นย่อยของจังหวัดระยองซึ่งผู้วิจัยได้กล่าวถึงหน่วยเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ของภาษาไทยถิ่นระยอง ดังนี้

1.1 หน่วยเสียงพยัญชนะในภาษาไทยถิ่นระยอง แบ่งเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1.1.1 หน่วยเสียงพยัญชนะต้น มี 21 หน่วยเสียงดังนี้

	ริมฝีปาก	ริมฝีปากกลาง - ฟันบน	ฟั้ง	ปุ่มเหงือก	ระหว่างปุ่มเหงือก - เพดานแข็ง	เพดานแข็ง	เพดานอ่อน	ริมฝีปาก - เพดานอ่อน	ช่องว่างระหว่างเส้นเสียง
เสียงระเบิด ไม่ก้อง เบา	p		t		c		k		ʔ
เสียงระเบิด ไม่ก้อง หนัก	ph		th		ch		kh		
เสียงระเบิด ก้อง	b			d					
เสียงนาสิก ก้อง	m			n			ŋ		
เสียงเสียดแทรก ไม่ก้อง	f		s						h
เสียงข้าง ก้อง				l					
เสียงสลับปลายลิ้น ก้อง				r					
เสียงกึ่งสระ ก้อง						j		w	

หน่วยเสียงพยัญชนะทุกหน่วย เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะต้น

ตัวอย่างคำศัพท์

กิ่ง /kin ² /	แข่ง /se:n ³ /	หยิบ /jip ² /
ขุด /khut ² /	ดิน /din ³ /	หม่น /mun ¹ /
เจิม /ce:m ³ /	ตาก /ta:k ² /	รีบ /ri:p ⁵ /
ชุ่ม /chum ³ /	ปลา /pla: ³ /	สัก /sak ² /

1.1.2 หน่วยเสียงพยัญชนะประสม มี 11 หน่วยเสียง ดังนี้

pl	pr	tr	kl	kr	kw
phl	phr		khl	khr	khw

ตัวอย่างคำศัพท์

ปลาย /pla:j ⁴ /	พลาจ /phla:ŋ ⁴ /
กลอง /klɔ:ŋ ⁴ /	คลอง /khlɔ:ŋ ⁴ /

1.1.3 หน่วยเสียงพยัญชนะท้าย มี 9 หน่วยเสียง คือ

หน่วยเสียงระเบิด	-p	-t	-k	-ʔ
หน่วยเสียงนาสิก	-m	-n	-ŋ	
หน่วยเสียงกึ่งสระ	-w	-j		

ตัวอย่างคำศัพท์

ราก /ra:k³/

หีบ /hi:p²/

แซม /sɛ:m⁴/

เลย /lɔ:j⁴/

กลอง /klɔ:ŋ⁴/

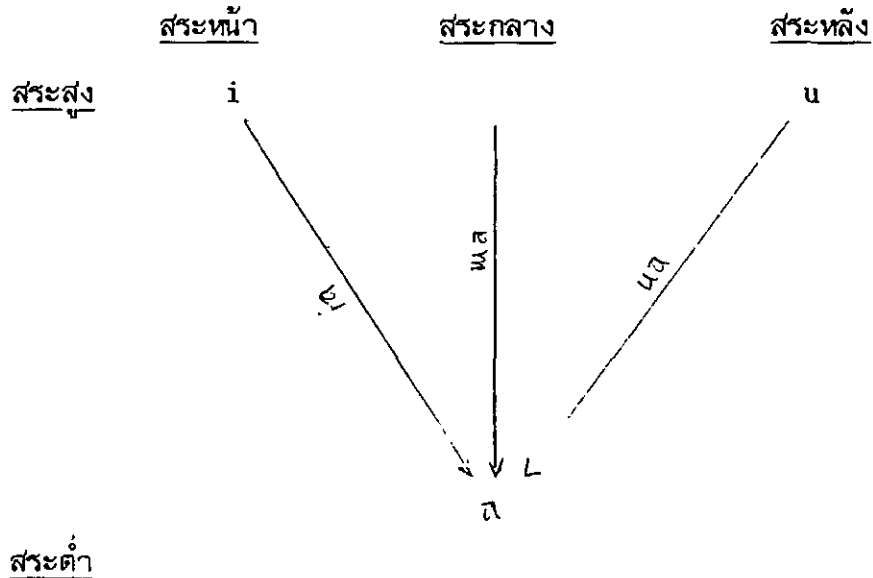
กวาด /kwa:t²/

1.2 หน่วยเสียงสระ แบ่งเป็นสระเดี่ยว 18 หน่วยเสียง และสระประสม 3 หน่วยเสียง ดังนี้

1.2.1 หน่วยเสียงสระเดี่ยวในภาษาไทยถิ่นระยอง มีทั้งหมด 18 หน่วย ดังนี้

	<u>ริมฝีปากไม่ห่อ</u>				<u>ริมฝีปากไม่ห่อ</u>	
	<u>สระหน้า</u>		<u>สระกลาง</u>		<u>สระหลัง</u>	
	<u>สั้น</u>	<u>ยาว</u>	<u>สั้น</u>	<u>ยาว</u>	<u>สั้น</u>	<u>ยาว</u>
<u>สระสูง</u>	i	i:	u	u:	u	u:
<u>สระกลาง</u>	e	e:	ɔ	ɔ:	o	o:
<u>สระต่ำ</u>	ɛ	ɛ:	a	a:	ɔ	ɔ:

1.2.2 หน่วยเสียงสระประสมในภาษาไทยถิ่นระยอง มี 3 หน่วย ดังนี้

ตัวอย่างคำศัพท์

สระเดี่ยว	กี /ki: ² /	ตัน /ton ³ /
	เงย /ŋɔ: ⁴ /	ยาว /ja:p ⁴ /
สระประสม	เยี้ยว /jiaw ³ /	เอียง /ʔiaŋ ⁴ /
	ลาวก /luak ³ /	

1.3 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ จากการวิจัยของ อรพิมพ์ บุญอาภา และสมพงศ์ วิทย์ศักดิ์พันธุ์ ได้กล่าวว่า เสียงวรรณยุกต์ของภาษาไทยถิ่นระยองมี 6 หน่วยเสียง คือ

/1/ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ ต่ำ - ขึ้น คือ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่เริ่มต้นที่เสียงระดับต่ำและค่อยๆ เปลี่ยนสูงขึ้น เช่น แข็ง /khaŋ¹/ บึง /khiŋ¹/

/2/ หน่วยเสียงวรรณยุกต์สูงระดับ คือ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่เริ่มต้นที่เสียงระดับสูงปลายเสียงอาจคงระดับหรือตกเล็กน้อย เช่น ข้าง /kha:²/ เหงือก /ŋua:k²/

/3/ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ ต่ำ - ตก คือ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่เริ่มต้นที่เสียงระดับ

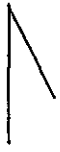
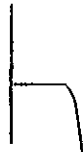
ต่ำและค่อยๆ ตกลงจนถึงตอนท้ายของเสียง เช่น ลิบ /li:p³/ ทัก /thak³/

/4/ หน่วยเสียงวรรณยุกต์กลางระดับ คือ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่เริ่มต้นที่เสียงกลาง เสียงอาจจะคงระดับหรือตกลงเล็กน้อยในตอนท้ายของเสียง เช่น แดง /tɛ:ŋ⁴/
กราม /kra:m⁴/

/5/ หน่วยเสียงวรรณยุกต์สูง - ตก คือ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่เริ่มต้นที่เสียงระดับสูงและลดต่ำลงมาทันที เช่น พร้อม /prɔ:m⁵/ นัว /niw⁵/

/6/ หน่วยเสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก คือ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่เริ่มต้นที่เสียงระดับกลางและตกลงในตอนท้ายทันที (เฉพาะอำเภอบ้านค่าย) เช่น เก้ง /kɛŋ⁶/
กรอง /krɔ:ŋ⁶/

สัญลักษณ์ของหน่วยเสียงวรรณยุกต์

					
1	2	3	4	5	6
หน่วยเสียง	หน่วยเสียง	หน่วยเสียง	หน่วยเสียง	หน่วยเสียง	หน่วยเสียง
ต่ำ-ขึ้น	สูง-ระดับ	ต่ำ-ตก	กลางระดับ	สูง-ตก	กลาง-ตก

ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้สัญลักษณ์ของ อรพิมพ์ บุญอาภา และสมพงศ์ วิทยศักดิ์พันธุ์ เป็นเครื่องมือสำหรับบันทึกข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์

2. บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาถิ่นระยอง

พระครูไพบูลย์วิริยคุณ ได้รวบรวมรายการคำ ภาษาถิ่นระยองไว้ในรายงานการสัมมนาวัฒนธรรมภาคตะวันออก (2526 : 325 - 340) โดยกล่าวว่า ภาษาถิ่นในที่นี้ หมายถึง ภาษาถิ่นของชาวเมืองระยองโดยเฉพาะ และได้เปรียบเทียบภาษาไทยภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคอีสาน ให้ดูเป็นบางคำ ปรากฏว่า ภาษาถิ่นเมืองระยอง มีคำตามอยู่จำนวนน้อย ส่วนมากเป็นคำกริยาวิเศษณ์ คำที่มีในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตไม่ว่า คำว่าถึงได้ชี้เฉพาะความหมายที่ชาวเมืองระยองใช้ซึ่งแตกต่างจากพจนานุกรมโดยได้อธิบายความหมายไว้ด้วย ภาษาถิ่นระยองของพระครูไพบูลย์วิริยคุณ ได้รวบรวมไว้ทั้งหมด 240 คำ โดยแบ่งเป็นคำได้ 3 ประเภท คือ คำนาม นามวลี กริยา และคำวิเศษณ์ คำนามที่รวบรวมได้มี 39 คำ คำกริยา 30 คำ และกริยาวิเศษณ์ 171 คำ แต่ท่านได้ออกตัวว่า อาจไม่ถูกต้องชัดเจน และอาจยังมีคำอื่นๆ อีกที่ต้องศึกษาต่อไป

จันทราพร สุปรีดี (2531 : 123 - 127) ได้วิจัยเรื่อง ภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยถิ่นในจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด ผู้วิจัยประสงค์จะศึกษาการแปรของคำศัพท์ในภาษาไทยถิ่น จังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลเบื้องต้น โดยคัดเลือกหน่วยอรรถจากบทความเรื่อง ภาษาไทยถิ่นระยองของพระครูไพบูลย์วิริยคุณ และคัดเลือกคำที่สามารถตั้งคำถามให้ผู้ตอบเข้าใจง่าย เมื่อคัดเลือกคำศัพท์แล้วนำไปสอบถามผู้ออกภาษาในจังหวัดจันทบุรี ต่อจากนั้นจึงคัดเลือกหน่วยอรรถจากบทความเรื่องภาษาถิ่นจันทบุรีของ ไพเราะ วรรณสุข ด้วยวิธีการเดียวกัน แล้วนำไปสอบถามผู้ออกภาษาในจังหวัดระยอง เมื่อได้รับคำตอบจากการสอบถามแล้วจึงนำไปสอบถาม ผู้ออกภาษาในจังหวัดตราด จากนั้นนำข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ว่าทั้ง 3 จังหวัด ใช้คำเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร ผลการวิจัยปรากฏว่า ภาษาไทยถิ่นในจังหวัดระยอง จันทบุรีและตราด ใช้คำเหมือนกันในหน่วยอรรถถึง 36 หน่วยอรรถ จากจำนวน 60 หน่วยอรรถ ที่เป็นคำนาม จึงไม่พบข้อแตกต่างระหว่างภาษาไทยถิ่นในจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด แต่ถ้าศึกษาคำกริยาวิเศษณ์อาจจะพบความแตกต่างของการใช้คำและจากการศึกษาภาษาไทยถิ่นทั้ง 3 จังหวัด พบว่า ภาษาไทยถิ่นจังหวัดระยองน่าสนใจ เมื่อนำคำ

ที่จำแนกภาษาไทยถิ่นจังหวัดระยอง ออกจากภาษาถิ่นอื่นนั้นมีจำนวนคำศัพท์มากกว่าอีก 2 ภาษา และคำเหล่านั้นเป็นคำเฉพาะถิ่นไม่ใช่คำภาษาไทยกลาง

โครงการทดลองของนิสิตปริญญาโท ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2528 : 115 - 117) คณะผู้วิจัยได้ศึกษาเรื่อง ภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยถิ่นตะวันออก โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นจากเจ้าของภาษาซึ่งเป็นชาวระยองเป็นหลักผู้หนึ่งก่อนได้คำมาจำนวน 42 คำ ซึ่งเจ้าของภาษาคิดว่าเป็นคำของภาษาถิ่นระยอง จากนั้นนำคำทั้ง 42 คำ ไปทดสอบกับผู้ที่อยู่ในจังหวัดชลบุรี ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด เมื่อทดสอบคำศัพท์และนำคำที่ได้ทั้งหมดจากการสอบถามซึ่งเป็นคำที่ใช้พูดกันในห้องถิ่นเปรียบเทียบกันแล้วมีคำที่ใช้แทนแต่ละหน่วยอรรถ ซึ่งแตกต่างจากภาษาไทยกลาง จำนวน 30 หน่วยอรรถ

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงการใช้คำของบุคคลต่างระดับอายุ

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงการใช้คำศัพท์ของภาษาถิ่นต่างๆ กับระดับอายุของบุคคลนั้น ได้มีผู้ศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

Gunyarat Punthong ได้ศึกษาเรื่อง "An Analysis of Lexical Change among Three Generations in Kam Muang Dialect" เป็นการวิเคราะห์การใช้คำของคนสามระดับอายุในภาษาไทยถิ่นเหนือ โดยใช้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บอกภาษา 3 ระดับอายุในจังหวัดเชียงใหม่ คือ

กลุ่มที่ 1 อายุ 45 - 60 ปี

กลุ่มที่ 2 อายุ 30 - 45 ปี

กลุ่มที่ 3 อายุ 15 - 30 ปี

พบว่าจากคำนามจำนวน 150 คำ และคำกริยา 150 คำ มีการเปลี่ยนแปลงการใช้คำของคนสามระดับอายุ คือ การใช้คำกริยาจะเปลี่ยนแปลงน้อยกว่าคำนาม โดยพบว่าคำกริยาเปลี่ยนแปลงเพียงร้อยละ 20 แต่คำนามเปลี่ยนแปลงร้อยละ 53.33 คำศัพท์ที่ใช้ร่วมกันทั้ง 3 ระดับอายุนั้นยังคงมีอยู่ ในขณะที่เดียวกันก็นำเอาคำศัพท์อื่นๆ มาใช้ร่วมกับคำศัพท์เดิมด้วย เช่น คำยืม คำศัพท์ที่สร้างขึ้นใหม่ ส่วนการเปลี่ยนแปลงทางเสียงนั้นพบน้อย มีการเปลี่ยนแปลงความ

หมายโดยพบความหมายย่ำที่ 21 คำ ทั้งนี้ได้ให้ข้อสังเกตว่า

1. คนเชียงใหม่มีคำจากภาษาไทยกรุงเทพฯ ทางสื่อสารมวลชน
2. การศึกษาไม่มีผลต่อความรู้ภาษา (Competence) ของเจ้าของภาษา
3. แม้ว่าจะใช้คำยืมมากขึ้น คนเชียงใหม่ยังคงใช้ระบบเสียงภาษาเชียงใหม่แทนที่เสียงต่างๆ ในคำยืมจากภาษาไทยกรุงเทพฯ
4. การเปลี่ยนแปลงการใช้ศัพท์ จะเห็นได้ชัดจากผู้ออกภาษากลุ่มที่ 2 ที่ใช้ศัพท์เก่าซึ่งรับมาจากกลุ่มที่ 1 และยืมคำจากภาษาไทยกรุงเทพฯ ในกลุ่มผู้ออกภาษากลุ่มที่ 3 คำศัพท์เก่าจะหายไปส่วนหนึ่ง และใช้คำที่สร้างใหม่และคำยืมเท่านั้น
5. เป็นที่น่าสนใจว่าอำเภอที่อยู่ห่างจากอำเภอเมือง เช่น อำเภอฮอด และอำเภอมก๋อย จะมีการเปลี่ยนแปลงการใช้คำช้ากว่า ทั้งนี้เพราะการคมนาคมขนส่งและการสื่อสารค่อนข้างลำบาก (Gunyarat Punthong. 1979 : 173 - 185)

รัชณี เสนีย์ศรีสันต์ ได้เขียนวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาเปรียบเทียบระบบเสียงในภาษาลาวพวนมาบปลาเค้าของผู้พูดภาษาที่มีอายุต่างกัน" โดยศึกษาเกี่ยวกับเสียงและระบบเสียงของภาษาลาวพวนซึ่งพูดที่บ้านมาบปลาเค้า (หมู่ที่ 1, 2, 3, 4) ตำบลมาบปลาเค้า อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี โดยเน้นเรื่องความแตกต่างของเสียงวรรณยุกต์ พยัญชนะ สระ ในการพูดภาษาลาวพวนของผู้พูดอายุต่างกัน ได้แบ่งประชากรออกเป็น 4 กลุ่มใหญ่ๆ คือ

- กลุ่มที่ 1 อายุ 60 ปีขึ้นไป
- กลุ่มที่ 2 อายุ 45 - 59 ปี
- กลุ่มที่ 3 อายุ 30 - 44 ปี
- กลุ่มที่ 4 อายุ 15 - 29 ปี

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยได้จากการสัมภาษณ์ผู้ออกภาษาที่คัดเลือกจากผู้พูดภาษา 4 กลุ่มอายุรวมทั้งสิ้น 31 คน ซึ่งเป็นผู้ออกภาษาเพศหญิง 16 คน ผู้ออกภาษาเพศชาย 15 คน

ผลจากการวิจัย คือ ระบบภาษาลาวพวนที่พูดโดยคนต่างอายุกันมีระบบเสียงเหมือนกัน โดยมีหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 5 หน่วยเสียง หน่วยเสียงพยัญชนะเดี่ยว 20 หน่วยเสียง หน่วยเสียงพยัญชนะท้าย 7 หน่วยเสียง หน่วยเสียงพยัญชนะควบ 1 หน่วยเสียง หน่วยเสียงสระเดี่ยว 18 หน่วยเสียง

หน่วยเสียงสระประสม 17 หน่วยเสียง โดยแบ่งเป็นสระประสมสองเสียง 14 หน่วยเสียง หน่วยเสียงสระประสมสามเสียง 3 หน่วยเสียง แต่มีสัทลักษณะของเสียงบางเสียงต่างกัน ซึ่งเสียงเหล่านี้อยู่ในระยะแปรเปลี่ยนโดยอิทธิพลของภาษารอบข้าง คือ ภาษาไทยเพชรบุรี และภาษาไทยกรุงเทพฯ

เมื่อเปรียบเทียบการออกเสียง วรณยุกต์ พยัญชนะ และสระของผู้พูดภาษาลาวพวน 4 กลุ่มอายุแล้วได้พบว่า เสียงวรณยุกต์ในกล่อง DS 1, 2, 3 มีแนวโน้มจะเปลี่ยนไปใกล้เคียงกับเสียงวรณยุกต์ในภาษาไทยเพชรบุรี และเสียงวรณยุกต์ในกล่อง DS 4 มีแนวโน้มจะเปลี่ยนไปใกล้เคียงกับเสียงวรณยุกต์ในภาษาไทยกรุงเทพฯ ทำให้เกิดเสียงวรณยุกต์ใหม่ในภาษาลาวพวน 3 เสียง นอกจากนี้ยังมีการรวมเสียงวรณยุกต์ในพยางค์ตายเสียงยาว (DL) กับพยางค์ตายเสียงสั้น (DS) ในแถว 1, 2, 3 ของผู้พูดภาษากลุ่มอายุ 30 - 44 ปี

สำหรับเสียงพยัญชนะ และสระบางเสียงในภาษาลาวพวนมาบปลาค้าว มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนไปเป็นแบบภาษาไทย เช่นเดียวกับเสียงวรณยุกต์ ความแปรเปลี่ยนนี้เกิดขึ้นกับการออกเสียงพยัญชนะและสระในคำบางคำ โดยเฉพาะพยัญชนะต้นของคำเหล่านั้นเป็น /h-/ , /p-/ , /s-/ , /kw-/ ส่วนเสียงสระมีความแปรเปลี่ยนระหว่าง [:u] กับ [iau] และ [:u] กับ [e:u]

อัตราการแปรเปลี่ยนของเสียงวรณยุกต์ พยัญชนะ สระ ดังกล่าวแตกต่างกันไปตามกลุ่มอายุของผู้บอกภาษา คือ ผู้บอกภาษากลุ่มที่ 1 ใช้ภาษาลาวพวนเดิมในอัตราสูงมาก ในขณะที่กลุ่มที่ 2 และ 3 เป็นกลุ่มที่ภาษากำลังเปลี่ยนเพราะอิทธิพลของภาษาไทยเพชรบุรีและภาษาไทยกรุงเทพฯ ส่วนกลุ่มที่ 4 เป็นกลุ่มที่ใช้ภาษาลาวพวนใหม่ที่เปลี่ยนไปแล้ว แต่อย่างไรก็ตามก็ยังพอมีลักษณะบางประการเหลือให้เห็นว่าเป็นภาษาลาวพวน

(รัชนี้ เสนีย์ศรีสันต์. 2524 : 129 - 136)

อุทัยวรรณ ตันทอง ได้ศึกษาเรื่อง วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงการใช้คำของคนสามระดับอายุในภาษาลาวพวน จุดมุ่งหมายของงานวิจัยคือเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการใช้คำของคนสามระดับอายุ และวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงลักษณะของคำ - ความหมาย ในภาษาลาวพวน โดยใช้คำศัพท์จำนวน 500 คำ ประกอบด้วยคำนาม 300 คำ คำกริยา 200 คำ ซึ่งจำแนกออกเป็นกลุ่มคำต่างๆ 41

กลุ่มคำ และผู้ออกภาษาเป็นผู้พูดภาษาพวน ชายและหญิง จากอำเภอเมืองอำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ตำบลบางน้ำเชี่ยว อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 63 คน โดยแบ่งตามระดับอายุ เป็น 3 กลุ่ม คือ 50 ปีขึ้นไป 31 - 49 ปี และ 15 - 30 ปี

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ลักษณะการใช้คำศัพท์ของคนสามระดับอายุ จะนำคำศัพท์อื่นมาใช้ร่วมกับคำศัพท์เดิมในภาษาพวน มากกว่าการใช้คำศัพท์เดียวกันเหมือนกันทั้งสามระดับอายุ ส่วนการเปลี่ยนแปลงของคำจะเป็นการเปลี่ยนแปลงชนิดไม่มีข้อจำกัด และพบว่าหน่วยเสียงพยัญชนะต้นพยัญชนะควบกล้ำเพิ่มขึ้น เสียงสระและเสียงวรรณยุกต์ของคำจะใช้เป็นเสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์เสียงเดียวกับภาษาไทยกรุงเทพฯ มากขึ้น (อุทัยวรรณ ตันหยง. 2526 : 156 - 166)

วนิดา สารพร ได้ทำการวิจัยเรื่อง "วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงการใช้คำของคนสามระดับอายุในภาษาไทยยวน ตำบลคอนแร่ และตำบลคูบัว อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี" โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบการใช้คำของคนสามระดับอายุ วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงลักษณะทางเสียง การใช้คำ และความหมายของคำในภาษาไทยยวน โดยใช้คำศัพท์จำนวน 500 คำ ทดสอบกับผู้ออกภาษาไทยยวน ทั้งชายและหญิงจำนวน 15 คน แบ่งเป็น 3 ระดับอายุ คือ

1. ระดับอายุที่ 1 ตั้งแต่ 51 ปี ถึง 70 ปี
2. ระดับอายุที่ 2 ตั้งแต่ 31 ปี ถึง 50 ปี
3. ระดับอายุที่ 3 ตั้งแต่ 15 ปี ถึง 30 ปี

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า คนสามระดับอายุจะนำศัพท์อื่นมาใช้ร่วมหรือแทนศัพท์ภาษาไทยยวน ร้อยละ 61.4 ศัพท์ภาษาไทยยวนที่ผู้ออกภาษาทั้งสามระดับอายุเลิกใช้มีร้อยละ 24 ผู้ออกภาษาระดับอายุที่ 2 จะใช้ศัพท์ภาษาไทยยวนร่วมกับศัพท์อื่นมากที่สุด ส่วนผู้ออกภาษาระดับอายุที่ 1 จะใช้ศัพท์ภาษาไทยยวนมากกว่าระดับอายุอื่นๆ และผู้ออกภาษาระดับอายุที่ 3 จะใช้ศัพท์ภาษาไทยกรุงเทพฯ มากที่สุด การเปลี่ยนแปลงลักษณะทางเสียงของคำจะเปลี่ยนชนิดไม่มีข้อจำกัด คือ มีเสียงพยัญชนะต้นเพิ่มขึ้น เสียงพยัญชนะควบกล้ำ และเสียงวรรณยุกต์บางเสียงหายไป ซึ่งมีแนวโน้มจะใกล้เคียงกับระบบเสียงภาษาไทยกรุงเทพฯ มากขึ้น มักพบในผู้ออกภาษาระดับอายุที่ 2 และ 3 ส่วนด้านการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำ ผู้ออกภาษาระดับอายุที่ 3 จะมีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ผู้ออกภาษาไทยยวนระดับอายุที่ 2 และ 3 มีการเปลี่ยน

แปลงการใช้คำ และความหมายของคำมากกว่าผู้บอกภาษาระดับอายุที่ 1 เพราะผู้บอกภาษาระดับอายุที่ 2 และ 3 ได้รับอิทธิพลจากภาษาไทยกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นภาษาของทางราชการ (วนิดา สารพร. 2531 : 124-133)

อัญชลี บุระสิงห์ (2531 : 197 - 202) ได้วิจัยเรื่อง วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงการใช้คำของคนสามระดับอายุในภาษาไทยโชน่ง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบการใช้คำของคนสามระดับอายุว่ามีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ และวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงลักษณะของคำและความหมายในภาษาไทยโชน่ง โดยใช้ศัพท์ในการสัมภาษณ์เพื่อรวบรวมข้อมูล จำนวน 604 คำ ประกอบด้วยคำนาม 351 คำ คำกริยา 253 คำ จำแนกออกเป็นกลุ่มคำต่างๆ ตามความหมาย 44 กลุ่ม และใช้ผู้บอกภาษาที่พูดภาษาไทยโชน่งเพศหญิงจำนวน 18 คน จากหมู่บ้านที่ 1, 6 และ 8 ตำบลบ้านดอน อำเภออุทอง จังหวัดสุพรรณบุรี โดยแบ่งออกตามระดับอายุเป็น 3 กลุ่ม คือ 60 ปีขึ้นไป 31-59 ปี และ 15-30 ปี

ผลการวิจัยปรากฏว่า ลักษณะของการใช้ศัพท์ของคนสามระดับอายุยังคงมีทั้งการใช้ศัพท์เดียวกัน ในผู้บอกภาษาทั้งสามระดับอายุ และมีการเปลี่ยนแปลงการใช้ศัพท์ในผู้บอกภาษากลุ่มที่ 2 และ 3 ซึ่งได้มีการนำศัพท์อื่นเข้ามาใช้ร่วม หรือใช้แทนศัพท์เดิมในภาษาไทยโชน่งมากขึ้น ส่วนการเปลี่ยนแปลงทางเสียงพบว่าการเปลี่ยนแปลงชนิดไม่มีข้อจำกัด และไม่เป็นระบบ และพบว่าหน่วยเสียงพยัญชนะต้น พยัญชนะควบกล้ำเพิ่มขึ้น เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์ของคำจะใกล้เคียงหรือใช้เป็นเสียงเดียวกับภาษาไทยกรุงเทพฯมากขึ้น นอกจากนี้ในด้านการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำพบว่าการเปลี่ยนแปลงในกลุ่มผู้บอกภาษากลุ่มที่ 2 และ 1 หรือ 3 มากที่สุด และพบศัพท์ที่กำลังจะหายไปจากการใช้ในชีวิตประจำวันอีกจำนวนหนึ่งด้วย ลักษณะการเปลี่ยนแปลงนี้ผู้พูดภาษาไทยโชน่งที่มีระดับอายุปานกลางและอายุน้อยมีการเปลี่ยนแปลงการใช้คำมาก โดยได้รับอิทธิพลจากภาษาไทยกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นภาษาของทางราชการ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะดำเนินการวิจัย ตามลำดับดังนี้

1. ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับภาษาและเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
2. เตรียมการและคัดเลือกคำศัพท์สำหรับงานวิจัยที่จะศึกษา คำศัพท์ที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้วิจัยนั้น ได้คัดเลือกคำที่จะนำไปใช้ในการซักถามผู้บอกภาษาจากหนังสือพูดแบบระยะของศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดระยอง จำนวน 71 คำ งานวิจัยของ อรพิมพ์ บุญอาภา (2511) เรื่องหน่วยเสียงภาษากระยอง จำนวน 43 คำ จากรายงานสัมมนาวัฒนธรรมภาคตะวันออกเฉียงของ พระครูไพฑูริย์วิริยคุณ (2526) เรื่องภาษาถิ่นกระยอง จำนวน 242 คำ จากงานวิจัยของ จันทิราพร สุขปรีดี (2531) เรื่องภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยถิ่นจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด จำนวน 60 คำ นอกจากนี้ยังมีคำบางส่วนที่ผู้วิจัยสอบถามจากเจ้าของภาษาเอง โดยที่คำเหล่านั้นสอดคล้องกับชีวิตความเป็นอยู่หรือวัฒนธรรมของเจ้าของภาษารวมทั้งสิ้น ประมาณ 500 คำ โดยมีหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

2.1 เป็นคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เช่น คำนามเกี่ยวกับพืช ผัก ผลไม้ อาหาร ที่อยู่อาศัย สรรพนาม ลักษณะนาม คำถาม การปรุงอาหารหรือการครัว การพูดการแสดงออกทางอารมณ์ ฯลฯ

2.2 เป็นคำที่ผู้พูดภาษาถิ่นกระยองใช้แตกต่างไปจากภาษาไทยกลาง รวมทั้งคำที่มีเสียงสระหรือวรรณยุกต์

คำศัพท์ที่รวบรวมตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น ประมาณ 500 คำ โดยแบ่งเป็นคำที่ทำหน้าที่คำนามและนามวลี ประมาณ 300 คำ และคำที่ทำหน้าที่เป็นคำกริยา กริยาวิลี และคำวิเศษณ์ ประมาณ 200 คำ โดยจำแนกเป็นกลุ่มต่างๆ ดังนี้

<u>หน่วยอรรถ</u>	<u>จำนวนคำศัพท์ที่ใช้ในงานวิจัย</u>
1. พืช ผัก ผลไม้	41
2. อาหารและเครื่องปรุงรส	20
3. สถานที่ สิ่งก่อสร้าง และส่วนประกอบ	20
4. ส่วนต่างๆ ของร่างกาย	19
5. ธรรมชาติ	23
6. เวลา	12
7. แมลงและสัตว์	37
8. ของใช้และเครื่องตกแต่งบ้าน	42
9. ผ้าและเครื่องแต่งกาย	9
10. ไฟ-แสงสว่าง	7
11. ยานพาหนะ	8
12. สุขภาพและโรคภัยต่างๆ	15
13. เครื่องจักรสาน	16
14. เครื่องยาตี และบุคคลในสังคม	13
15. ลักษณะนาม	7
16. อาวุธหรือของมีคม	3
17. สรรพนาม	2
18. คำถาม	5
19. การปรุงอาหารหรือการครัว	17
20. การพูด	11
21. การแสดงออกทางอารมณ์	12
22. พิธีกรรม	7
23. สุขภาพ	20
24. การตัดเย็บ	4
25. ธรรมชาติ	5

<u>หน่วยย่อย</u>	<u>จำนวนคำศัพท์ที่ใช้ในงานวิจัย</u>
26. การทำไรและสวน	18
27. อปนิสัย	21
28. การใช้ปาก	9
29. การใช้ตา	10
30. การเคลื่อนที่	17
31. การเคลื่อนไหว	11
32. แสดงปริมาณ	12
33. อายุ	9
34. บอกขนาดและลักษณะ	17

3. คัดเลือกผู้บอกภาษา ดำเนินการดังนี้

3.1 ศึกษาและสำรวจชุมชน เพื่อดัดเลือกผู้บอกภาษาจากแหล่งข้อมูลที่มีผู้พูดภาษากั้นระยอง เท่านั้น

3.2 เกณฑ์ในการคัดเลือกผู้บอกภาษา ซึ่งจำเป็นสำหรับงานวิจัยนี้จะต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

3.2.1 อายุของผู้บอกภาษา เป็น ชาย - หญิง ที่มีอายุแตกต่างกัน 2 ระดับอายุคือ

3.2.1.1 ชาย - หญิง ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป

3.2.1.2 ชาย - หญิง ที่มีอายุระหว่าง 13-20 ปี

3.2.2 การออกเสียงพูด ผู้บอกภาษามีอวัยวะในการออกเสียงเป็นปกติ

3.2.3 ภูมิลำเนา ผู้บอกภาษาเป็นผู้ที่เกิดในหมู่บ้านที่เก็บข้อมูล บิดา มารดา มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดระยอง

3.2.4 การใช้ภาษา ผู้บอกภาษาใช้ภาษาไทยถิ่นระยอง เป็นปกติในชีวิตประจำวัน

4. จำนวนผู้บอกภาษา คัดเลือกผู้บอกภาษา 6 อำเภอ และ 2 เทศบาล คือ อำเภอ

เมืองระยอง อำเภอแกลง อำเภอบ้านค่าย อำเภอปลวกแดง อำเภอบ้านฉาง อำเภอวังจันทร์ เทศบาลตำบลทางเกวียน และเทศบาลเมืองระยอง อำเภอละ 6 คน คือ ชาย - หญิง อายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน และชาย - หญิง อายุ 13 - 20 ปี จำนวน 3 คน รวมทั้งสิ้น 48 คน

เครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า

1. รายการคำ ใช้รายการคำศัพท์สำหรับเก็บข้อมูล จำนวน 500 คำ โดยแบ่งเป็น คำนามและนามวลี จำนวน 300 คำ คำกริยา กริยาวลี และคำวิเศษณ์ จำนวน 200 คำ จาก คำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน จำนวน 34 กลุ่ม
2. อุปกรณ์สำหรับการเก็บข้อมูล ใช้อุปกรณ์ที่เป็นของจริง รูปภาพ หรือการแสดง ทำทางประกอบคำศัพท์ ตลอดจนสมมติสถานการณ์ เพื่อช่วยให้ผู้บอกภาษาเข้าใจความหมายของ คำศัพท์ที่ต้องการได้ชัดเจน
3. สัทอักษร ใช้หลักสัทอักษรของ อรพิมพ์ บุญอาภา และ สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธุ์ ในการบันทึกเสียงที่ได้ยินจากผู้บอกภาษา
4. อุปกรณ์สำหรับบันทึกเสียง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการเดินทางไปชักถามผู้บอกภาษาจากอำเภอที่จะ ศึกษาจำนวน 48 คน ในจังหวัดระยอง ดังนี้

1. ใช้บัญชีรายการคำศัพท์ประกอบการชักถาม
2. ชักถามผู้บอกภาษา ตามรายการคำศัพท์ทีละคำ โดยการให้รูปภาพ ของจริง หรือชี้ไปที่สิ่งของ แล้วถามว่า นี่เรียกว่าอะไร หรือแสดงกริยาทำทางประกอบคำพูด แล้วถามว่า กริยาอย่างนั้นในภาษาไทยถิ่นระยองพูดว่าอย่างไร การชักถามใช้ภาษาไทยกลาง เป็นสื่อ

3. บันทึกข้อมูลที่ได้จากการซักถามด้วยการบันทึกเสียง และจดบันทึกเป็น
 สัทอักษร ลงในตารางรายการคำศัพท์

ตัวอย่าง การบันทึกข้อมูลในตารางรายการคำศัพท์

ข้อมูลอำเภอ

รายชื่อผู้บอกภาษา

กลุ่มที่ 1 (อายุ 60 ปีขึ้นไป)

กลุ่มที่ 2 (อายุระหว่าง 13-20 ปี)

	<u>ชื่อ</u>	<u>นามสกุล</u>	<u>อายุ</u>	<u>บ้านเลขที่</u>
1.				
2.				
3.				

	<u>ชื่อ</u>	<u>นามสกุล</u>	<u>อายุ</u>	<u>บ้านเลขที่</u>
1.				
2.				
3.				

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	อำเภอแก่ง		อำเภอวังจันทร์		อำเภอปลวกแดง	
	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2
<u>พืช ผัก ผลไม้</u>						
1. กระชาย	hua ⁴ chaj ³ (1)					
	ka ⁴ chaj ³ (2)	ka ⁴ chaj ³ (3)	ka ⁴ chaj ³ (3)	ka ⁴ chaj ³ (3)	ka ⁴ chaj ³ (3)	ka ⁴ chaj ³ (3)
500.						

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้ในการออกภาคสนามทุกครั้ง ตามลำดับดังนี้

1. บันทึกข้อมูลลงในตารางรายการคำศัพท์ที่ประกอบด้วย กลุ่มคำ คำที่มีความหมายในภาษาไทยกลาง ชื่อผู้บอกภาษา อายุ และสถานที่อยู่
2. นำข้อมูลมาศึกษาลักษณะคำศัพท์ทั้ง 500 คำ ของกลุ่มผู้สูงอายุและกลุ่มวัยรุ่น โดยวิเคราะห์ตามหมวดของกลุ่มคำเป็นร้อยละ ในอำเภอเดียวกันและต่างอำเภอ
3. นำข้อมูลที่ได้มาเปรียบเทียบเพื่อหาแนวโน้มการเลิกใช้คำศัพท์ของกลุ่มผู้สูงอายุและกลุ่มวัยรุ่น โดยเปรียบเทียบทั้งในกลุ่มเดียวกันและระหว่างกลุ่มในอำเภอเดียวกันและต่างอำเภอ
4. วิเคราะห์คำศัพท์จากข้อมูลที่รวบรวมได้จากผู้บอกภาษากลุ่มผู้สูงอายุและกลุ่มวัยรุ่น เพื่อศึกษาการใช้คำศัพท์และการไม่ใช้คำศัพท์ การวิเคราะห์กระทำได้ 3 ระดับ ดังนี้
 - 4.1 ระดับสูง คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 67 - 100
 - 4.2 ระดับปานกลาง คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 34 - 66
 - 4.3 ระดับต่ำ คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 1 - 33
5. การวิเคราะห์แนวโน้มการเลิกใช้คำศัพท์ในภาษาถิ่นระยอง โดยนำคำศัพท์ของกลุ่มผู้สูงอายุและกลุ่มวัยรุ่นไม่ใช้ในการพูดระดับสูง มาวิเคราะห์เป็น 4 ระดับ ดังนี้
 - 5.1 แนวโน้มระดับที่ 1 คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 100 ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้สูงสุด
 - 5.2 แนวโน้มระดับที่ 2 คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 89 - 99 ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้สูง
 - 5.3 แนวโน้มระดับที่ 3 คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 78 - 88 ซึ่งเป็น คำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้ปานกลาง
 - 5.4 แนวโน้มระดับที่ 4 คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 67 - 77 ซึ่งเป็น คำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้น้อย

สำหรับระดับปานกลางและระดับต่ำ ไม่ได้นำมาพิจารณาหาแนวโน้มในการเลือกใช้คำศัพท์ เพราะ คำศัพท์เหล่านั้นยังมีผู้ใช้คำศัพท์ในภาษาถิ่นระยองมาก

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์การใช้คำศัพท์ของคนสองกลุ่มอายุ

ในการวิเคราะห์การใช้คำศัพท์ของคนสองกลุ่มอายุ ซึ่งพูดภาษาถิ่นระยองในชีวิตประจำวันผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจาก 6 อำเภอ 2 เทศบาล คือ อำเภอเมืองระยอง อำเภอแกลง อำเภอบ้านค่าย อำเภอปลวกแดง อำเภอบ้านฉาง อำเภอวังจันทร์ เทศบาลตำบลทางเกวียนและเทศบาลเมืองระยอง โดยคัดเลือกผู้บอกภาษา อำเภอละ 6 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 (ชาย - หญิง) ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน และกลุ่มที่ 2 ที่มีอายุระหว่าง 13 - 20 ปี จำนวน 3 คน รวมทั้งสิ้น 6 อำเภอ 2 เทศบาล จำนวน 48 คน แบ่งเป็นเพศชาย 24 คน และเพศหญิง 24 คน คำศัพท์ที่ใช้ศึกษามี ประมาณ 500 คำ แบ่งเป็นคำนามและนามวลี ประมาณ 300 คำ คำกริยา กริยาวิลี และคำวิเศษณ์ ประมาณ 200 คำ ซึ่งเป็นคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันและคำศัพท์ทั้งหมดได้คัดเลือกมาจากหนังสือพจนานุกรมของ ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดระยอง รายงานสัมมนาวัฒนธรรมภาคตะวันออก ของ พระครูไพฑูริย์วิริยคุณ งานวิจัยของ อรพิมพ์ บุญอาภา และงานวิจัยของ จันทิราพร สุขปรีดี ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดมาศึกษา ดังนี้

1. การวิเคราะห์ระดับของคำศัพท์ที่มีผู้ไม่ใช้ ได้ผลการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

1.1 ระดับสูง คือ คำศัพท์ที่คนสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 67 - 100

จำนวน 562 คำ

1.2 ระดับปานกลาง คือ คำศัพท์ที่คนสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 34 - 66

จำนวน 99 คำ

1.3 ระดับต่ำ คือ คำศัพท์ที่คนสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 1 - 33 จำนวน

27 คำ

2. การวิเคราะห์แนวโน้มในการเลิกใช้คำศัพท์ในภาษาถิ่นระยอง โดยการนำคำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้พูดระดับสูงมาพิจารณา แบ่งเป็น 4 ระดับ และผลการวิเคราะห์ปรากฏดังต่อไปนี้

แนวโน้มระดับที่ 1 คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 100 ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้สูงสุด มีจำนวน 145 คำ

แนวโน้มระดับที่ 2 คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 89 - 99 ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้สูง มีจำนวน 257 คำ

แนวโน้มระดับที่ 3 คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 78 - 88 ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้ปานกลาง มีจำนวน 91 คำ

แนวโน้มระดับที่ 4 คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 67 - 77 ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้น้อย มีจำนวน 69 คำ

ผลของการวิเคราะห์ระดับของคำศัพท์ที่มีผู้ไม่ใช้พูดในระดับสูง

จากผลของการวิเคราะห์ระดับของคำศัพท์ที่มีผู้ไม่ใช้พูดในระดับสูง เพื่อหาแนวโน้มในการเลิกใช้คำศัพท์ภาษาถิ่นระยอง 4 ระดับ ดังที่ได้เสนอแล้วนั้น ปรากฏผลดังต่อไปนี้

แนวโน้มระดับที่ 1 คำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้สูงสุด ปรากฏมีคำนามและนามวลีในความหมายภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ จำนวน 50 คำ ที่ตรงกับภาษาถิ่นระยอง 51 คำ คำกริยา กริยาวลี และคำวิเศษณ์ ในความหมายภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ จำนวน 95 คำ คำที่ตรงกับภาษาถิ่นระยอง จำนวน 107 คำ ดังต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงแนวโน้มของการไม่ใช้คำนามและนามวลีในระดับสูงสุด

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่ม 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่ม 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
<u>พืช ผัก ผลไม้</u>				
1. กะทกรก	ka ⁵ cuk ³ muk ³	-	-	100
2. ขี้ว (ผลไม้)	hua ⁵ ŋua ⁵	-	-	100
3. แดงโม	tɛːŋ ⁴ naːm ³ khaːŋ ¹	-	-	100
4. ต้นไม้ที่ขึ้นเป็นกลุ่ม กลางทุ่งนา	kw ⁷	-	-	100
5. มันป่านิดหนึ่ง หนามยาว หัวใหญ่ ขึ้นอยู่ตามเกาะ กลางทะเล	i ⁵ mun ¹	-	-	100
6. ลำต้นอ่อนของพืช ที่ทอดไปบนดินหรือ ใต้ดิน	saj ² maj ³	-	-	100
7. ส่าบเลื้อ	iː ⁴ men ⁴	-	-	100
	ton ⁴ d :k ³ khaːw ³	-	-	100
<u>อาหารและ เครื่องปรุง</u>				
<u>รส</u>				
1. ขนมหั่วฟู	kha ⁴ nom ⁴ thuɯ ³ phoŋ ³	-	-	100
2. ข้าวเหนียวเปียก	piː ⁴ koː ²	-	-	100

ตาราง 1 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่ม 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่ม 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
3. ข้าวเหนียวถั่วดำ	kha:w ⁴ niaw ³ luk ³ thua ²	-	-	100
4. ข้าวต้มที่น้ำแห้ง	kha:w ⁴ piak ¹ ka: ⁴ khen ³	-	-	100
<u>สถานที่ สิ่งก่อสร้าง</u>				
<u>และส่วนประกอบ</u>				
1. ก้นสาดที่ต่อออกมา บริเวณชานบ้าน	phan ³ laj ³	-	-	100
2. ครัว	jaj ⁴ khrua ³	-	-	100
3. ที่ทำการไปรษณีย์ โทรเลข	ron ⁴ saj ²	-	-	100
4. บริเวณ ^๕	the w ¹ ra:w ³ ni: ⁵	-	-	100
5. แปลง	pak ⁴	-	-	100
<u>ธรรมชาติ</u>				
1. บริเวณพื้นที่น้ำ ^๕ ชุ่มชื้น	thi: ⁵ cham ³	-	-	100
2. บริเวณพื้นที่แห้ง ^๕ แล้ง	thi: ⁵ sok ²	-	-	100

ตาราง 1 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่ม 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่ม 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
3. ป่าที่ม่น้ำขัง	phlon ³	-	-	100
4. ป่าย้อมๆที่อยู่รอบๆ สวนไร	ra ³ dom ⁵	-	-	100
5. โสโครก	si: ² khlok ⁵	-	-	100
6. แอ่งน้ำที่เกิดจาก ตาน้ำ ที่ม่น้ำขัง ตลอดปี	khu ³			
7. ไอน้ำ ไอแดด	kra ⁵ ?aj ⁴	-	-	100
<u>แมลงและสัตว์</u>				
1. กุ้งกุลาดำ	kun ⁴ ?om ⁴	-	-	100
2. นกฮูก	nok ³ ka ⁴ pok ¹	-	-	100
3. ปลาตุ๊กอูย	pla ⁴ duk ⁴ nu a ³ ?n ¹	-	-	100
4. มดชนิดหนึ่งตัวค่อนข้างดำ	na: m ³ nwa: ? ³	-	-	100
5. หอยชนิดหนึ่งหมก ตัวอยู่ตามชายทะเล	i: ⁴ nak ³	-	-	100

ตาราง 1 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่ม 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่ม 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
<u>เครื่องมือเครื่องใช้</u>				
1. กระทงที่ทำด้วย กาบหมาก	kra ⁴ tɔʔ ⁴	-	-	100
2. ขันลงหิน	khan ⁵ bu ⁴	-	-	100
3. เครื่องดักปลาไหล	i: ⁴ tuk ²	-	-	100
4. ตะปู	lek ²	-	-	100
5. ทางมะพร้าว	ŋok ⁵ ma ³ phra:p ³	-	-	100
6. ที่ดักลูกปลา กุ้งนา	kra ⁴ hu:t ²	-	-	100
7. ไม้สำหรับมัดท่อนซุง	ka ⁴ nat ³	-	-	100
8. แปรงทำความสะอาด สะพานทำด้วย เปลือกมะพร้าว ตัดเป็นท่อนใช้มอ จับ	can ⁴ duan ³	-	-	100
9. พัดลม	phat ³ jen ³	-	-	100
10. หม้อดิน	mɔ: ⁵ ta: ¹	-	-	100
<u>ไฟ - แสงสว่าง</u>				
1. ถ่านไฟฉาย	saj ² faj ³	-	-	100

ตาราง 1 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่ม 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่ม 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
<u>ยานพาหนะ</u>				
1. วงล้อรถจักรยาน	fak ³ ma ⁴ kha:m ²	-	-	100
<u>สภาพและโรคภัย</u>				
<u>ต่างๆ</u>				
1. ฟันเหยิน	ka ⁴ ʔaʔ ³	-	-	100
<u>เครือญาติและบุคคล</u>				
<u>ในสังคม</u>				
1. พระเถระผู้ใหญ่ที่ พรรษามาก	than ⁴ ta: ⁴	-	-	100
2. น้ำ	i: ⁴ na: ²	-	-	100
3. แม่นม	i: ⁴ nom ³	-	-	100
4. เรียกพระบาท เรียนเมื่อแกมีอายุ มากแต่พรรษาน้อย	than ⁴ pho: ⁴	-	-	100

ตาราง 1 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่ม 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่ม 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
<u>อาวุธหรือของมีคม</u>				
1. ขวานที่ใช้สำหรับ ถากไม้ให้เรียบ มีลักษณะคล้ายจอบ แต่ขนาดเล็กเท่า ฝ่ามือและหนากว่า	khwa:n ⁴ กวว ³	-	-	100
<u>ลักษณะนาม</u>				
1. การคำนวณพื้นที่ไร่ ตารางวา	se: ²	-	-	100
2. เม็ดกลมๆ	ka ⁴ lun ³	-	-	100
3. หน่วยบอกเวลา ของการไถนา	na:j ⁴	-	-	100
<u>คำถาม</u>				
1. ทำไม	ja:j ⁴	-	-	100

จากตาราง 1 แสดงว่าคำศัพท์ประเภทคำนามและนามวลี ในความหมายภาษาไทยถิ่น
กรุงเทพฯ มีจำนวน 50 คำ ที่ตรงกับภาษาถิ่นระยอง จำนวน 51 คำ ซึ่งผู้บอกภาษาทั้งสองกลุ่ม
ผู้สูงอายุ (60 ปีขึ้นไป) และกลุ่มวัยรุ่น (อายุระหว่าง 13 - 20 ปี) ไม่ได้ใช้คำศัพท์นั้นในชีวิต
ประจำวันเลย

ตาราง 2 แสดงแนวโน้มของการไม่ใช้คำศัพท์ของคำกริยา กริยาวลี และคำวิเศษณ์ในระดับสูงสุด

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่ม 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่ม 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
<u>การปรุงอาหารหรือ</u>				
<u>การครัว</u>				
1. จับตัวเป็นไข	krɔːk ¹	-	-	100
2. ชำระ ทำให้ สะอาด	chen ⁵	-	-	100
3. ชำแหละ	ka ⁴ leɿ ³	-	-	100
4. ปิ้งหรือย่าง	ciː ⁴	-	-	100
5. ปิ้งหรือย่างพอเป็น น้ำตาล	pha ³ laː ¹	-	-	100
6. เริ่มแห้ง	dɛːn ⁴	-	-	100
7. แห้ง ไม่จับตัวกัน ไม่เหนียว	kra ⁴ saw ⁵	-	-	100
<u>การพูด</u>				
1. ต่อล้อต่อเถียง	toː ⁴ nat ³ toː ⁴ neːŋ ³	-	-	100

ตาราง 2 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่ม 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่ม 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
2. พุดมาก เพื่อเจ้า	co ⁴ lam ³ kak ⁴	-	-	100
3. สร้างเรื่องมาพูด ให้ขำขัน	pra ⁴ dit ¹	-	-	100
<u>การแสดงออกทาง</u>				
<u>อารมณ์</u>				
1. กลุ้มใจ	ta ⁴ ŋit ³ ta ⁴ ŋit ³	-	-	100
2. กลัว	cw: ⁵	-	-	100
3. โลงใจ	pron ⁵	-	-	100
4. แสดงอาการดีใจ อย่างออกหน้า	ka ⁴ ri ⁵ ka ⁴ ri: ³	-	-	100
5. ห่วง กังวล	cam ⁴ thu n ²	-	-	100
6. อ่อนวอน รบเร้า	ta ⁴ nɛ:n ³ ta ⁴ nɛ:n ³	-	-	100
<u>พิธีกรรม</u>				
1. ทำบุญวันสงกรานต์	laɲ ³	-	-	100
<u>สุขภาพ</u>				
1. คลื่นไส้	ka ⁴ lu n ³ ka ⁴ lan ³	-	-	100

ตาราง 2 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่ม 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่ม 2 การไม่ใช้คำ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
2. ได้รับบาดเจ็บ บ้าง	ta ⁴ luat ³	-	-	100
3. ป่วยเล็กน้อย	maŋ ⁴	-	-	100
4. เพลีย	ka ⁴ raŋ ³ ka ⁴ reŋ ¹	-	-	100
5. หลังกอก	cua ¹	-	-	100
6. เหนื่อย	bɔ:p ⁴	-	-	100
7. ทนากหู	kra ⁴ cɛ: ⁴ hu: ²	-	-	100
8. อ่อนแอ	nim ³	-	-	100
<u>การตัดเย็บ</u>				
1. ต่อกผ้า	thim ³	-	-	100
<u>การทำไร่และสวน</u>				
1. การใช้เชือกผูกที่ ต้นไม้เพื่อดึงต้นไม้ ที่จะโค่นให้ล้มถูก ทิศทางไปมัดกับต้นไม้	ton ⁵	-	-	100
2. การทำแนวเพื่อ ปลูกผลไม้	ka ⁴ mop ⁵	-	-	100

ตาราง 2 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่ม 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่ม 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
3. การทำลาบปลา ละเมาะที่อยู่ใกล้ นาเพื่อใช้เป็นที่ทำ นา	hak ⁵ na: ⁴	-	-	100
4. การปรับต้นไม้	kram ⁵	-	-	100
5. โคน ดัด	khɔ: ¹	-	-	100
6. เตียนโล่ง	tian ⁴ lɔ: ³	-	-	100
7. เตรียมที่นาสำหรับ หว่านดำนา	tham ³ thuak ¹	-	-	100
8. ถม	pɔ: ⁴	-	-	100
9. ยกดินนา	co: ⁵ hua ² na: ³	-	-	100
10. ห่อม ไม่สุก (ผลไม้)	nom ⁵ nua ³	-	-	100
11. หว่านกล้า	chun ¹ kla: ⁴	-	-	100
12. อ่อน เนื้อแน่น ใช้ กับผลไม้อ่อนที่ใช้ เป็นอาหาร	neŋ ³ nɔ: ¹	-	-	100

ตาราง 2 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่ม 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่ม 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
<u>อุปนิสัย</u>				
1. คร้าน	ple: ³	-	-	100
2. คลอเคลีย	kat ⁴	-	-	100
3. เจยเมย ไม่ยม แย้มคล้ายคนจ้อง ทอง	sa ⁵ mɔ: ²	-	-	100
4. เจื้อยซ้ำ	cham ³ chɛ ⁴	-	-	100
5. ต้อ พยศ	khi: ⁴ thet ³	-	-	100
6. ประจบ	ka ⁴ cɛ: ⁴	-	-	100
7. ลำส่อน	cham ³ chen ³	-	-	100
8. โยเย งอแง	kra ⁴ buan ³	-	-	100
<u>การใช้ปาก</u>				
1. กิน	huat ⁵	-	-	100
2. กินจุ กินมาก	jat ³	-	-	100
3. กินอย่างมูมมาม	ka ⁴ pham ³	-	-	100
4. กระหายน้ำ	lam ³ ho:k ⁵	-	-	100
5. จืดชืด	krɔ: ¹ j ¹	-	-	100
6. ทำปากขมขม	ka ⁴ dip ⁵ ka ⁴ dip ⁵	-	-	100
7. ลิ่น	ka ⁴ luu :n ¹	-	-	100

ตาราง 2 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่ม 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่ม 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
8. อืม ไม่รู้สักอ้อย	taʔ ³	-	-	100
9. อร่อยมาก	a ⁴ rɔːj ³ hɔʔ ⁵	-	-	100
<u>การใช้ตา</u>				
1. ลืมตา	luː ³ taː ⁴	-	-	100
<u>การเคลื่อนไหว</u>				
1. กระเก็บ	ka ⁴ jɔp ³	-	-	100
2. กระทุ้ง	ka ⁴ lun ¹	-	-	100
3. กระแทก	kra ⁴ the ³	-	-	100
4. ไกลชิด	ɛːp ³	-	-	100
5. ขยับ	ta ⁴ krok ⁵	-	-	100
6. ทิ่มแทง	kra ⁴ suak ⁵	-	-	100
7. พลิก	tha ⁴ luːn ³	-	-	100
8. พยุง หัวปัก	ɛːw ⁴	-	-	100
9. ลุกลุกกล่น	ka ⁴ phlup ² ka ⁴ phap ³	-	-	100
10. วิ่งขาเดียว	ka ⁴ chaj ¹	-	-	100
11. สะดุด	ka ⁴ teʔ ³	-	-	100
12. อาการขยับกระด้าง	kra ⁴ thaj ³	-	-	100
ขึงมือสองมือ				

ตาราง 2 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่ม 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่ม 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
<u>การเคลื่อนไหว</u>				
1. กระโดดเป็นช่วงๆ	ta ⁴ phon ⁵	-	-	100
2. กระตุก	ka ⁴ thok ³	-	-	100
3. โดลงไปมา	ŋuk ³ ŋek ³	-	-	100
	thok ³ thek ³	-	-	100
4. สั่นสะเทือน	kra ⁴ phu: ³	-	-	100
5. เข้มหยีบของ	kra ⁴ du:p ⁵	-	-	100
<u>แสดงปริมาณ</u>				
1. นิดเดียว	kra ⁴ cɔj ³ rɔj ³	-	-	100
2. เท่าๆกัน ไล่เลี่ย	ka ⁴ phraw ³	-	-	100
3. มาก	sa ²	-	-	100
4. มากมาย	nak ³ nak ³	-	-	100
	ba:n ³	-	-	100
	phɔ: ³ rɔ ³ phɔ: ³ ruk ⁵	-	-	100
	phɔ: ³ rɛ:ŋ ³ kan ⁴	-	-	100
5. มากมายเหลือเฟือ	aw ⁴ maj ³ lu: ⁵	-	-	100
6. หมด	chet ¹	-	-	100
7. หมดแล้วไม่มีเหลือ	bo: ⁴ be: ³	-	-	100
8. เหลือ	jak ³	-	-	100

ตาราง 2 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นระยอง	กลุ่ม 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่ม 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
9. เสมอๆ บ่อยๆ	kru ^m kra ^m ³	-	-	100
<u>บอกขนาดและลักษณะ</u>				
1. ตัน	khon ⁵	-	-	100
2. ทับ ไม่โปร่ง	tu: ⁵ ta ⁴	-	-	100
3. ทำให้เคบเข้า	ka ⁴ lo ^m ³	-	-	100
4. บางมากเกินไป	the: ³ the ³	-	-	100
5. ขอบบาง	krik ³ kriw ³	-	-	100
6. เป็นหย่อมๆ เป็น	ka ⁴ po ^m ³	-	-	100
กระจุก ไม่สม่ำเสมอ		-	-	100
เสมอ		-	-	100
7. พอม	ken ³	-	-	100
8. พอมสูง ไม่ได้สัดส่วน	pon ⁵ pen ⁴	-	-	100
9. ไม่พอม สั้นจน	ne: ³ he: ²	-	-	100
น่าเกลียด				
10. ไม่ชัดเจน (สี)	ka ⁴ lun ³	-	-	100
11. รูปร่างขรุขระ	bo ⁴	-	-	100

ตาราง 2 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่ม 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่ม 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
12. สิ้น สิ้นจู้จู้	lun ³ tu: ⁴	-	-	100
13. เล็ก	tiw ⁴	-	-	100

จากตาราง 2 แสดงว่า คำกริยา กริยาวลี และคำวิเศษณ์ ในความหมายภาษาไทยถิ่น กรุงเทพฯ มีจำนวน 95 คำ ที่ตรงกับภาษาถิ่นระยอง จำนวน 107 คำ ซึ่งผู้บอกภาษาทั้งกลุ่มผู้สูงอายุ (60 ปีขึ้นไป) และกลุ่มวัยรุ่น (อายุระหว่าง 13 - 20 ปี) ไม่ได้ใช้คำศัพท์นี้ในชีวิตประจำวันเลย

แนวโน้มระดับที่ 2 คำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้สูง หมายถึงคำศัพท์ที่กลุ่มผู้สูงอายุ (อายุ 60 ปี ขึ้นไป) หรือกลุ่มที่ 1 และกลุ่มวัยรุ่น (อายุระหว่าง 13-20 ปี) หรือกลุ่มที่ 2 ไม่ใช้ ร้อยละ 89 - 99 คำศัพท์ในกลุ่มนี้ได้แก่คำนามและนามวลีในความหมายภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ มีจำนวน 169 คำ ที่ตรงกับภาษาถิ่นระยอง จำนวน 396 คำ คำกริยา กริยาวลี และคำวิเศษณ์ ในความหมายภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ จำนวน 87 คำ ซึ่งตรงกับภาษาถิ่นระยอง จำนวน 181 คำ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 3 แสดงแนวโน้มการไม่ใช้คำนามและนามวลีในระดับสูง

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
<u>พืช ผัก ผลไม้</u>				
1. กระหล่ำดอก	ka ⁵ lam ³ pli: ⁴ dɔ:k ¹ ma ³ lam ³ pli: ¹ dɔ:k ⁵ ka ⁴ lam ³ pli: ¹	(1)=4.17* (1)= 4.17* (2)=8.33*	(0) = 0 (0) = 0 (1) = 4.17	97.92 97.92 93.75
2. กระชาย	hua ⁵ chaj ¹	(1)=4.17*	(0) = 0	97.92
3. กระเพรา	dɔ:k ⁵ ka ⁴ phlaw ³	(2)=8.33*	(0) = 0	95.83
4. ข้าวโพดอ่อน	dɔ:k ⁵ kha:w ⁵ phot ¹	(0)=0	(1) = 4.17	97.92
5. ชะอม	ka ⁴ ʔom ⁴ ma ⁴ ʔom ⁴	(1)=4.17* (1)=4.17*	(0) = 0 (0) = 0	97.92 97.92
6. ตำแย	lam ⁴ jɛ: ² jam ⁴ jɛ: ²	(1)=4.17* (2)=8.33*	(0) = 0 (0) = 0	97.72 95.83
7. แดงร้าน	tɛ:ŋ ¹ thon ⁵	(1)=4.17*	(0) = 0	97.92

ตาราง 3 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
8. ถ่วงออก	thua ³ khiaw ²	(1)=4.17*	(0) = 0	97.92
	thua ³ khiaw ²	(1)=4.17*	(0) = 0	97.92
	ŋɔ:k ³			
	ŋɔ:k ³ thua ³ khiaw ²	(2)=8.33*	(0) = 0	95.83
9. ใบสระระแห่	phak ⁴ ka ⁴ nɛ: ¹	(1)=4.17*	(0) = 0	97.92
	phak ⁴ sa ⁵ nɛ: ¹	(1)=4.17*	(0) = 0	97.92
	baj ⁴ sa ⁵ nɛ: ¹	(3)=12.50*	(0) = 0	93.75
10. พริกขี้หนู	phlik ⁵ khi: ² nu: ²	(1)=4.17*	(0) = 0	97.92
	met ⁵ lek ⁵			
11. พริกขี้ฟ้า	phlik ⁵ du ⁴ aj ⁴ kaj ¹	(1)=4.17*	(0) = 0	97.92
	phlik ⁵ ʔɔ:n ¹	(0)=0	(4) =16.67	91.67
12. แฝง	fak ³ khiaw ²	(1)=4.17*	(0) = 0	97.92
	kwɛ:n ³	(1)=4.17*	(0) = 0	97.92
13. มะเขือพวง	ma ⁴ khu ² a ² ka ⁴ bok ¹	(1)=4.17*	(0) = 0	97.92
14. มะเขือยาว	ma ⁴ khu ² a ² nom ³ ja:w ¹	(1)=4.17*	(0) = 0	97.92
	ma ⁴ khu ² a ² lu:k ³ ja:w ¹	(5)=20.83*	(0) = 0	89.58
15. มะเขือม่วง	ma ⁴ khu ² a ² phɔ: ³	(1)=4.17*	(0) = 0	97.92
	ma ⁴ khu ² a ² khaj ² taw ³	(0)=0	(3)=12.50	93.75
	ma ⁴ khu ² a ² dam ⁵	(3)=12.50*	(0) = 0	93.75

ตาราง 3 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
16. มะเขือเสวย	ma ⁴ khu a ² lu:k ³ dam ⁵	(3)=12.50*	(0) = 0	93.75
	ma ⁴ khu a ² khaj ²	(0)=0	(1) = 4.17	97.92
	ma ⁴ khu a ² ca:w ³	(0)=0	(1) = 4.17	97.92
	khaj ² taw ²	(1)=4.17*	(0) = 0	97.92
	ma ⁴ khu a ² khu:n ²	(0)=0	(3)=12.50	93.75
	ma ⁴ khu a ² plɔ ¹	(2)=8.33	(2)=8.33	91.67
17. มะระจีน	ma ⁴ khu a ² khaj ²	(2)=8.33	(3)=12.50	89.58
	ma ⁴ la ⁴ phak ² khaj ²	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
18. มะระไทย	ma ⁴ la ⁴ lek ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	ma ⁴ la ⁴ khom ²	(0)=0	(1)=4.17	97.92
	ma ⁴ la ⁴ ʔɔ:n ¹	(0)=0	(1)=4.17	97.92
19. มันสำปะหลัง	man ⁴ juan ³	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
	man ⁴ ha: ⁴ na ³ thi: ¹	(4)=16.67*	(0)=0	91.67
20. ไมยราบ	ja ⁴ :ka ⁴ thu:p ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	jɔ:p ³			
	waj ¹ ja ⁴ la:p ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	ka ⁴ thu:p ² jɔ:p ³	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
	na:m ² ja ⁵ la:p ⁵	(1)=4.17	(3)=12.50	91.67

ตาราง 3 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
21. โหระพา	sa: ² la ³ pha: ⁴	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
	ho: ² pha: ⁴	(4)=16.67*	(0)=0	91.67
22. กล้วยชนิดหนึ่งลำต้น คล้ายกก แต่เล็ก กว่าขึ้นอยู่ในน้ำจืด	ja: ⁴ ka ⁴ thiam ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	phom ² na: ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	ja: ⁴ plu: ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	kok ⁵ laŋ ⁵ ka: ⁴	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	plu: ²	(1)=4.17	(1)=4.17	95.83
	phlak ³ plon ⁴	(0)=0	(1)=4.17	97.92
23. ลูกเนียง	cha ⁴ niaŋ ¹	(0)=0	(2)=8.33	95.83
	lu:k ⁵ niaŋ ¹	(0)=0	(3)=12.50	93.75
24. ตะลิงปลิง	ma ⁴ lam ³ plin ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	ka ⁴ lam ³ plin ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	ma ⁴ lam ³ pli: ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	lu:k ² ma ⁴ lin ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	plin ⁵			
	lin ³ plin ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	mak ⁴ pin ³	(0)=0	(1)=4.17	97.92
	ma ⁴ plin ⁵	(0)=0	(3)=12.50	93.75

ตาราง 3 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
25. มะพร้าว	ka ⁴ phla:w ¹	(2)=4.17*	(0)=0	97.92
	lu:k ⁵ phla:w ¹	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
26. มะพร้าวที่กะลา เล็ก ๆ ไม่สมบูรณ์	ma ⁵ phla:w ³ hua ⁵	(1)=4.17	(1)=4.17	95.83
	lin ³			
	mu: ⁴ si: ²	(4)=16.67*	(1)=4.17	89.58
27. เมล็ดข้าวเปลือกที่ ปนอยู่ในข้าวสาร	sa:k ⁵ kha:w ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	ka:k ⁵ kha:w ⁵ sa:n ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
28. มะปราง	ma ⁴ jon ¹	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
31. มะไฟ	ma ⁴ pli: ¹	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
32. หัวปลี	pli: ¹ kluaj ³	(4)=16.67*	(1)=4.17	89.58
33. สัปรด	lak ³ ka ⁴ ta: ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
<u>อาหารและเครื่องปรุงรส</u>				
1. กะละแม	ka ⁴ la:ŋ ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
2. แกงจืดวันเส้น	kɛ:ŋ ¹ wun ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	kɛ:ŋ ¹ taŋ ³ wun ⁵	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
4. ขนมปลากริม	nom ² ta ⁴ laj ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	taw ⁵ phu: ² taw ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	mia ¹			
	phua ² mia ¹	(1)=4.17*	(0)=0	97.92

ตาราง 3 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
5. ข้าวเจ้า	kha:p ⁵ khɛŋ ²	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
6. ข้าวต้ม	kha:p ⁵ chɛ ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
7. ข้าวต้มมัด	kha:p ⁵ tom ³ kluaj ¹	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	mat ³ kha:p ⁵ tom ¹	(0)=0	(1)=4.17	97.92
	kha:p ⁵ tom ³ hɔ: ²	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
8. ข้าวเหนียวหนึ่งโรย มะพร้าวขูดคลุกน้ำ ตาล	kha:p ⁵ niaw ² ŋɔk ¹	(1)=4.17	(2)=8.33	95.75
9. ของกินทำด้วยลูก กะบกพิมพ์ เป็นแผ่น ๆ เวลารับประทานเอา ไปหมกในข้าวที่ร้อน	ka ⁴ ra:ŋ ⁴ bok ¹	(2)=8.33*	(0)=0	15.83
	la:ŋ ⁴	(0)=0	(2)=8.33	95.83
	ka ⁴ la:ŋ ⁴	(0)=0	(3)=12.50	93.75
	lu:k ⁵ ka ⁴ bok ¹	(4)=16.67*	(0)=0	91.67
10. ซาลาเปาทอด	cuj ¹	(0)=0	(3)=4.17	93.75
11. วุ้นเส้น	taŋ ⁵ wun ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	sen ⁵ kɛ:ŋ ⁴ loŋ ⁵	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
12. ส้มตำ	tam ⁴ som ⁵	(1)=4.17	(1)=4.17	95.83
	ma ⁵ la ⁵ kɔ: ⁴ tam ⁵	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
	la ⁵ kɔ: ⁴ tam ⁵	(3)=12.50*	(1)=4.17	91.67

ตาราง 3 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
<u>สถานที่ สิ่งก่อสร้างและ</u>				
<u>ส่วนประกอบ</u>				
1. กระท่อม	ba:n ⁵ ca:k ²	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
	kha ⁵ nam ³ na: ⁴	(5)=20.83*	(0)=0	89.58
2. บันได	hua ² da:j ⁴	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
3. เมรุ	kok ⁵ ka ⁴ chi: ¹	(0)=0	(1)=4.17	97.92
4. ยุงข้าว	jun ² cha:n ¹	(0)=0	(2)=8.33	95.83
5. ราน้ำ	la:n ⁴ ta ⁴ khe: ²	(0)=0	(1)=4.17	97.92
	la:n ⁴ khe: ²	(0)=0	(1)=0	97.92
6. ลำไม้ไผ่ทาบให้แตกใช้	sap ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
ทำพื้นบ้าน	khwa: ² tɛ? ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
7. ลานบ้าน	phu:n ² ba:n ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	bɔ: ⁴ li ² we:n ¹	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
	chaj ¹ kha: ²	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
	bɔ: ⁴ li ⁵ we:n ³	(4)=16.67*	(1)=4.17	89.58
	ba:n ⁴			
8. ส้วม	wet ³	(1)=4.17	(1)=4.17	95.83
9. หน้าต่าง	na: ³ phan ¹	(2)=8.33*	(1)=4.17	93.75

ตาราง 3 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
<u>ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย</u>				
1. กราม	kha ³ klaj ⁴	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
2. ขาพับ	taj ⁵ khaw ⁵ khu: ²	(1)= 4.17*	(0)=0	97.92
	นว:ง ³ khu: ²	(1)= 4.17*	(0)=0	97.92
	khaw ⁵ khu: ²	(1)= 4.17*	(0)=0	97.92
	taj ⁵ hua ² khaw ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	ch>:ง ¹ kha: ²	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
	kh>: ² khaw ²	(4)=16.67*	(0)=0	91.67
	kha: ² ni:p ⁵	(4)=16.67*	(0)=0	91.67
3. ขมับ	map ⁵	(1)= 4.17*	(0)=0	97.92
4. ง่ามขา	kha: ² jaj ¹	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
	ta ⁵ kiap ²	(2)=8.33*	(1)=4.17	93.75
	kha: ² ni:p ²	(3)=12.50*	(2)=8.33	89.58
5. ตาลิกโหล	ta: ⁴ pl>n ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	ta: ⁴ tha ⁵ lom ¹	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	ta: ⁴ po:n ¹	(0)=0	(3)=12.50	93.75
6. นิ้วโป้ง	hua ⁵ mu: ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	hua ⁵ niw ⁵ mu: ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
7. น่อง	kha: ⁴ n>ง ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	pli: ⁴ n>ง ²	(2)=8.33*	(0)=0	95.83

ตาราง 3 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
8. รักแร้	taj ¹ tak ² kɛ: ⁴	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	lak ⁵ khɛ: ²	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
9. คีระ	ka ⁴ lo:k ¹	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
10. สันเท้า	kon ⁴ son ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	son ² ti:n ¹	(0)=0	(1)=4.17	97.92
11. หน้าแข้ง	kha: ⁴ khɛŋ ¹	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	kha ⁴ na: ² khɛ: ¹	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	na: ² kha: ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
ธรรมชาติ				
1. จอมปลวก	lu:k ⁴ hun ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	tua ⁴ pluak ¹	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	hua ² khok ³	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
	hua ² pluak ¹	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
	hɔ: ² pluak ¹	(0)=0	(1)=4.17	97.92
	lan ³ hun ²	(0)=0	(2)=8.33	97.92
2. ดินเลน	plak ¹	(0)=0	(1)=4.17	97.92
	din ⁴ niaw ¹	(0)=0	(2)=8.33	95.83
	khi: ² khlon ²	(0)=0	(2)=8.33	95.83
	din ⁴ chu:n ¹	(1)=4.17	(1)=4.17	95.83

ตาราง 3 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
3. น้ำครำ	na:m ⁵ khi ⁴ sam ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
4. ป่าละเมาะ	cha ⁵ mɔʔ ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	pa: ⁴ kha ³ mon ¹	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
	cha:k ¹	(3)=12.50*	(2)=8.33	89.58
5. ที่ราบลุ่มกว้างใหญ่	กวะη ¹ na:m ²	(0)=0	(1)=4.17	97.92
	thi: ⁴ na: ³	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
	thi: ⁴ tam ³	(4)=16.67*	(0)=0	91.67
6. ฝนพำ	fon ² ʔɔj ⁵ met ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	fon ² loŋ ⁵ met ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	fon ² ha:η ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	ka ⁵ plɔj ⁴	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
	plɔj ⁴	(1)=4.17	(2)=8.33	93.75
	ɔj ³	(1)=4.17	(3)=12.50	91.67
7. พระจันทร์	duan ⁴ duan ¹	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
8. รุ่งกินน้ำ	saj ² luŋ ¹	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
9. ลมบ้าหมู	kla ⁵ sɛ: ² wian ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	lom ⁴ mu: ²	(0)=0	(1)=4.17	97.92
	lom ² wian ²	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
	lom ² ŋuan ¹	(3)=12.50*	(0)=0	93.75

ตาราง 3 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
10. แสงแดด	sɛ:ŋ ² ta ⁵ wan ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	sɛŋ ² ?a ³ thit ³	(0)=0	(2)=8.33	95.83
11. หลุม	ka ⁴ luk ⁵ khuk ⁴ khak ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	plak ³ ka ⁴ luk ¹	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	kap ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	plak ⁵ khwaj ²	(0)=0	(1)=4.17	97.92
	luk ¹	(0)=0	(1)=4.17	97.92
	?ɛ:ŋ ⁵	(0)=0	(1)=4.17	97.92
<u>เวลา</u>				
1. จันทรูปราคา	su:n ² cap ⁴ can ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	su:n ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
2. พรุ้งน้	luŋ ⁵ khun ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	huŋ ⁵ ni: ²	(0)=0	(1)=4.17	97.92
	phuk ⁵ ni: ²	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
3. พลบค่ำ	phlop ³ mu:t ¹	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	ta ⁴ wan ³ lap ⁵ khaw ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	cha ⁵ mua ¹	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	klaj ⁵ mu:t ⁵	(0)=0	(1)=4.17	97.92
	klaj ⁵ kham ⁵	(0)=20	(1)=4.17	97.92

ตาราง 3 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
4. มะเร็อง	tu:n ⁴ khaw ³	(0)=0	(1)=4.17	97.92
	tu:n ⁴ mu:t ⁵	(0)=0	(1)=4.17	97.92
	klaj ⁵ phlop ³	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
	chin ³ phlop ⁵	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
	ma ⁴ lua ⁵ ṇ ⁵ su:n ⁴	(0)=0	(3)=12.50	93.75
	ma ⁴ lu ⁴ ṇ ² ni: ²	(4)=16.67*	(1)=4.17	89.58
5. ย่ำรุ่ง	ka ⁴ wa ⁴ tok ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	klu: ⁴ klu: ⁴	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	sɛ:ṇ ² ʔa ⁵ lun ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	klaj ⁵ sa ² wa:n ¹	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
6. เร็ว ๆ นี	ta ⁴ wan ⁴ khun ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	pa ⁵ diaw ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	ta ⁴ wa:n ³ ni: ²	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
7. วานน	mu:a: ⁵ lu: ⁴	(0)=0	(2)=8.33	95.83
	su:n ²			
8. วานขึ้น				
9. เวลาก่อนเพล	cuan ⁴ phlen ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
10. สร้อยปราคา	su:n ² mi: ⁴ can ⁴	(1)=4.17*	(0)=0	97.92

ตาราง 3 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
<u>แมลงและสัตว์</u>				
1. กุ้งก้ามกราม	kun ⁵ man ⁴ kw:n ⁴	(0)=0	(1)=4.17	97.92
	kun ⁵ jaj ¹	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
2. กุ้งก่า	tua ³ lan ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
3. ตึกแตน	chok ⁵ muaj ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	aj ⁵ khom ⁵	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
4. ตัวปลวก	din ⁴ hun ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	de ⁴ la ³ hun ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	ai ⁵ hun ²	(0)=0	(1)=4.17	97.92
	din ⁴ la ³ hun ²	(3)=12.50*	(1)=4.17	91.67
	la ³ hun ²	(1)=4.17	(3)=12.50	91.67
	mu: ⁵ li: ²	(5)=20.83*	(0)=0	89.58
5. ดิดสึด	tit ² nen ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
6. ปลาจาวะเม็ด	o: ² chiau ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	hua ⁵ chiau ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	pla: ⁵ pen ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	ka:n ⁵ ʔɔn ¹	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	pla: ⁴ chiau ³ kha:w ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	pla ⁴ kha ⁵ nun ¹	(0)=0	(1)=4.17	97.92
	pla: ⁴ nu ^a ʔɔn ¹	(0)=0	(1)=4.17	97.92

ตาราง 3 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
7. ปลาทุ	pla: ⁴ cu ⁴ lon ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	pla: ⁴ si: ² khon ²	(2)=8.33*	(3)=12.50	89.58
8. ปลาทรายแดง	luan ² saj ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	ka ⁴ lan ³ suk ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	pla: ⁴ ha: ² η ² dε:n ¹	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	pla: ⁴ thw: ² η ³ dε:n ¹	(0)=0	(1)=4.17	97.92
9. ปลาสำลี	pla: ⁵ hua ² ʔw:n ¹	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	baj ⁴ kha ² nun ¹	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	si: ² khon ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	sam ⁵ nian ³	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
	niam ³ ʔw:n ⁵	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
	juan ¹	(3)=12.50	(0)=0	93.75
	pla: ⁴ ma: ⁴ η ² ε:n ¹	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
10. พังอาศัยอยู่ในโพรง ต้นไม้ชนิดหนึ่ง	ha: ⁵ lom ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	mε: ⁴ lom ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
11. พ่อพันธุ์หมูสำหรับ ผสมพันธุ์	phw: ³ bo: ⁵	(0)=0	(3)=12.50	93.75
12. แมลงทับ	sε: ² η ² nu: ⁵ thap ³	(2)=8.30*	(0)=0	95.83
	sε:n ² thap ³	(1)=4.17	(1)=4.17	95.83

ตาราง 3 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
13. แมงกะซอน	tua ⁴ we:k ¹	(1)=4.17*	(0)=0	97.82
	na:n ⁴ we:k ¹	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	sa:n ² mu: ⁴ we:k ¹	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
14. แมลงปอ	na:m ³ fon ²	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
	aj ⁵ co: ²	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
15. แม่คนหรือแม่สิดัวที่ ต้องเลี้ยงลูกเล็ก ๆ	lu:k ⁴ ?w:n ¹	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
16. แม่พันธุ์หมูสำหรับ ผสมพันธุ์	mɛ: ⁴ po: ⁴	(0)= 0	(1)=4.17	97.92
	mɛ: ⁴ ko: ²	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
	bo: ⁵	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
17. แมงมุม	mun ¹	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
18. วัว	ɲuan ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
<u>เครื่องมือเครื่องใช้</u>				
1. กะลาตวงข้าวสาร	lɛ:n ⁴	(0)=0	(2)=8.33	95.83
	ka ⁴ na:n ³	(1)=4.17	(4)=16.67	89.58
2. แก้ว	ta ⁴ ʔi: ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	i: ⁵	(2)8.33*	(0)=0	95.83

ตาราง 3 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
3. กาบหมากทำคล้าย กระตังใช้เป็นภาชนะ สำหรับวิดน้ำออกจาก เรือเมื่อเรือรั่ว	phon ³ ai ⁵ phuj ¹ phuj ¹ bu ⁴ le: ³ ka ⁴ pho: ¹ ka ⁵ to: ⁴ le: ³ ka ⁴ phuj ¹ i: ⁴ phuj ¹	(1)=4.17* (1)=4.17* (1)=4.17* (1)=4.17* (1)=4.17* (3)=12.50* (3)=12.50* (0)=0	(0)=0 (0)=0 (0)=0 (0)=0 (0)=0 (0)=0 (0)=0 (3)=12.50	97.92 97.92 97.92 97.92 97.92 93.75 93.75 93.75
4. ไม้สำหรับส่งฟาง เวลานวดข้าว	maj ³ son ² maj ³ nuat ⁵	(1)=4.17* (0)=0	(0)=0 (3)=12.50	97.92 93.75
5. เครื่องมือช้อนกิ่งสาน ด้วยไม้ไผ่	cha ³ nɔ? ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
6. เครื่องตักนกชนิดหนึ่ง โดยเฉพาชนกกระ- เต็น	ka ⁴ la: ⁴ buan ¹ pha ⁵ niat ¹	(1)=4.17* (0)=0	(0)=0 (3)=12.50	97.92 93.75
7. กระสอบป่าน	te: ⁴ ka ⁵ sɔ:p ² pu ² te: ⁵	(1)=4.17 (0)=0	(1)=4.17 (4)=16.67	95.83 91.67
8. ถังถักด้วยด้ายสำหรับ สวมบาตรพระกันฝน ตก	saj ² sa ² phaj ¹ ba:t ¹	(1)=4.17*	(0)=0	97.92

ตาราง 3 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
	ka ⁴ lok ³	(0)=0	(3)=12.50	93.75
	thi: ⁴ lɔŋ ³ ba:t ¹	(0)=0	(3)=12.50	93.75
	ta ⁴ lok ²	(1)=4.17	(3)=12.50	91.67
9. ภาชนะผ้านวมสำหรับ ใส่ก้าน้ำชาให้ร้อนอยู่ นาน ๆ	pa:n ⁴ na:m ⁵ cha: ³	(1)=4.17	(1)=4.17	95.83
10. บ่วงหวายหรือเชือก สำหรับดักสัตว์ เช่น นกหรือไก่	ka ⁴ co:m ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	bua:ŋ ² lɔ:t ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	i: ⁴ lin ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
11. ที่ใส่น้ำยารพารา	ka ⁴ tha:ŋ ³	(0)=0	(1)=4.17	97.92
	than ³ ja:n ⁴	(0)=0	(1)=4.17	97.92
12. ฝูงปลา	tap ² ja:ŋ ³ pla: ⁴	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
13. ยางรัดของ	won ⁴ ja:ŋ ⁴	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
14. รังถึง	nan ³ chun ⁴	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	kan ⁴ thun ⁴	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	thun ⁴	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	lan ⁴ chun ⁴	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
15. ลิ่นชัก	lin ⁴ ke ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	to: ⁴ ke ³	(0)=0	(2)=8.33	95.83

ตาราง 3 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
16. อุปกรณ์มัดฟ่อนข้าว ทำด้วยฟางข้าว	ka ⁴ net ⁴ fɔ:n ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
17. อุปกรณ์ใส่ของทำ ด้วยไม้รูปสี่เหลี่ยม มีฝาปิดหรือไม่มีฝาก็ ได้ไว้ใส่ตะปูหรือ ยาเส้น	ka ⁴ ta ⁴ ja: ⁴	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
18. บุหรี่	ka ⁴ lɛ:t ³	(0)=0	(1)=4.17	97.92
<u>ผ้าและเครื่องแต่งกาย</u>				
1. ผ้าโจงกระเบน	ka ⁴ coŋ ⁴ ha:ŋ ²	(2)=8.33*	(1)=4.17	93.75
2. ผ้าเช็ดหน้า	pha: ⁵ ciat ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	pha: ⁵ ka:p ³	(0)=0	(1)=4.17	97.92
3. ผ้าขาวม้า	pha: ⁵ bo: ⁵	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
4. เสื้อคอกระเช้า	suu: ⁵ sa: ⁵ lɛ:k ⁵	(2)=8.33*	(1)=4.17	93.75
<u>ไฟ-แสงสว่าง</u>				
1. เตาถ่าน	kon ⁴ lo: ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	tan ⁵ lo: ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	taw ⁴ lan ⁴ ka ⁴ lo: ⁵	(0)= 0	(1)=4.17	97.92

ตาราง 3 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	* กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
2. น้ำมันก๊าด	kep ²	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
3. ไฟแช็ค	faj ³ kɛ:t ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.75
	faj ³ kep ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	chit ³	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
4. หลอดไฟกลม	duan ⁵ thian ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	lɔ:t ³ thian ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	hua ² thian ³	(0)=0	(3)=12.50	93.75
5. หลอดไฟฉาย	saj ⁵ tha:n ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	tha:n ³ faj ⁴	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	hua ² thian ³	(2)=8.33	(2)=8.33	91.67
<u>ยานพาหนะ</u>				
1. รถบรรทุก	lot ⁴ ʔi:⁴ tɕ:n ³	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
2. รถบด	kit ³ tha ³ non ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	lot ⁴ pa:t ³	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
3. รถพยาบาล	lot ⁴ saj ⁴ ba:n ³	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
4. วงล้อรถจักรยาน	fak ⁵ kha:m ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92

ตาราง 3 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
<u>สุขภาพและโรคภัยต่าง ๆ</u>				
1. กุ้งยิง	fi: ² duan ³	(1)=4.17	(3)=12.50	91.67
	si: ² duan ³ ta: ⁴	(4)=16.67*	(0)=0	91.67
2. กำเดา	luat ⁵ na:m ² daw ³	(0)=0	(1)=4.17	97.92
3. แขนคด	khɛ:n ² bit ⁶	(0)=0	(1)=4.17	97.92
	kom ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	khɛ:n ² khu: ³	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
	khɛ:n ² khɔ:t ⁵	(3)=12.50*	(1)=4.17	91.67
	khɛ:n ² kon ¹	(2)=8.33	(3)=12.50	89.58
4. ตาไมดี	saj ² ta ⁴ san ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
5. ตั้งครรภ์	mi: ⁴ khan ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	mi: ⁴ thɔ:n ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
7. ปวดหัว	kha ⁵ map ² puat ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	puat ² kha ⁵ mɔ:n ³	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
8. ผดผื่น	hua ² phot ³ lɔ:n ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	hua ² sa:n ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
9. แผลเป็น	phɛ: ² piuj ¹	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	pen ⁴ phɛ: ¹	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	phl: ² klaj ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	phlɛ: ² puaj ³	(4)=16.67*	(0)=0	91.67

ตาราง 3 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
10. โรคไข้ทรพิษ	fi: ² na:m ⁵	(5)=20.83*	(0)=0	89.58
11. โรคอีสุกอีใส	phu ⁵ phw:ŋ ¹	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
12. โรคไข้มาเลเรีย	tum ³ jun ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
<u>เครื่องจักสาน</u>				
1. กระจาด	ka ⁴ chɔ: ¹	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
2. กระเป๋	ka ⁴ nak ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
3. กระติบ	ka ⁴ tip ⁴ kha:w ⁵ niaw ³	(0)=0	(3)=12.50	93.75
4. เข่ง	cu: ⁴	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
5. ชะลอม	cha ⁵ lɔ:n ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
6. ตะกร้า	ka ⁴ chɔ: ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	ka ⁴ nak ³	(0)=0	(1)=4.17	97.92
7. ตะแกรง	ta ⁴ kla: ³	(1)=4.17*	(3)=12.50	93.75
8. ตะกร้อสอย	ta ⁴ kla: ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	ta ⁴ kɔ: ⁴ kep ⁵ lu:k ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	waj ¹			
	ta ⁴ kɔ: ⁴ kep ⁵ ma ⁴	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
	muan ⁵			
9. บั้งกั	ki: ¹	(5)=20.83*	(0)=0	89.58
10. ฟาชี	chi: ¹	(1)=4.17*	(0)=0	97.92

ตาราง 3 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
11. ส้มไก่	fa: ² chi: ³ khlo:p ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	sam ² lap ³			
	ka ⁴ lɔ:m ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	ka ⁴ chɔ: ¹	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	cha ⁴ lɔ:m ³ khɔ:p ⁵	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
	kaj ¹			
	sum ² khɔ:p ⁵ kaj ¹	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
<u>เครือญาติและบุคคลใน</u> <u>สังคม</u>	law ³ kaj ¹	(1)=4.17	(2)=8.33	93.75
1. ตา	kɛ: ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	kon ⁵	(2)=8.33*	(1)=4.17	93.75
	phɔ: ³ kɛ: ²	(3)=12.50*	(1)=4.17	91.67
2. ลูกคนสุดท้อง	thaj ³ pi: ⁴	(0)= 0	(3)=12.50	93.75
	khon ⁴ lek ⁵	(1)=4.17	(3)=12.50	91.67
3. ยาย	mɛ: ³ khun ³	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
	mɛ: ³ kɛ: ²	(5)=20.83*	(0)=0	89.58

ตาราง 3 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
<u>อาหารหรือของมีคัม</u>				
1. ส่วาน	dɔːk ⁵ sa ² waːn ¹	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
<u>ลักษณะนาม</u>				
1. แปลง (นา)	hɛŋ ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	phuːn ³	(0)=0	(3)=12.50	93.75
2. ใบ(ตุงเย็น)	luːk ¹	(3)=12.50	(0)=0	93.75
3. ฝัอ (อาหาร)	hon ⁵	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
4. เรือ่น (นาฬิกา)	ʔan ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
5. เล่ม (มีด)	daːm ⁵	(0)=0	(3)=12.50	93.75
6. ทำเป็นตั้ง ๆ	phap ²	(0)=0	(2)=8.33	95.83
	kwəːŋ ⁴	(0)=0	(3)=12.50	93.75
7. หลัง (บ้าน)	luːan ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
<u>สรรพนาม</u>				
1. บุรุษที่ 1 (ฉันหรือผม)	kuː ⁴	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
	khaː ²	(4)=16.67*	(0)=0	91.67

ตาราง 3 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
2. บุรุษที่ 2 (เธอหรือ คุณ)	aj ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	ka: ⁴	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	phu an ⁴	(2)=8.33*	(0)=0	95.83

หมายเหตุ * หมายถึง ข้อมูลที่ผู้สูงอายุ (อายุ 60 ปีขึ้นไป) ใช้มากกว่ากลุ่มวัยรุ่น (อายุระหว่าง 13-20 ปี)

จากตาราง 3 แสดงว่า

1. จำนวนความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ จำนวน 170 คำ ที่ตรงกับภาษาถิ่นระยองจำนวน 370 คำ
2. มีคำศัพท์และวลีจำนวน 284 คำ ที่ผู้สูงอายุใช้มากกว่าวัยรุ่น และมีคำที่ผู้สูงอายุใช้เท่านั้นแต่กลุ่มวัยรุ่นไม่ใช้เลย จำนวน 274 คำ
3. มีคำศัพท์และวลีจำนวน 86 คำ ที่กลุ่มผู้สูงอายุไม่ใช้ แต่กลุ่มวัยรุ่นใช้

ตาราง 4 แสดงแนวโน้มการไม่ใช้คำกริยา กริยาวลีและวิเศษณ์ในระดับสูง

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
<u>การปรุงอาหารหรือการ</u> <u>ครัว</u>				
1. กรอง (น้ำปลา)	lin ⁵ saj ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	saj ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	lin ⁵	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
2. ข้าวสุก ๆ ดิบ ๆ	sen ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	pa:k ³ ta ⁵ klɔ: ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
3. คั่วก	aw ³ khi: ⁵ pla: ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	phun ⁴ ʔw:k ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	tham ⁴ saj ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	khi: ⁵ ʔw:k ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	saj ⁵ ʔw:k ²	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
	pat ³ phun ⁴	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
4. ดงข้าว	jon ⁴ mɔ: ³	(4)=16.67*	(0)=0	91.67
5. ทำปลาสด	khi: ⁵ pla: ³ ʔw:k ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	khɔ:t ² saj ⁵	(0)=0	(1)=4.17	97.92
6. ฝานเป็นชิ้นบาง ๆ	swj ⁵	(1)=4.17	(3)=12.50	91.67
7. ข้าวเดือด	phun ⁴	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
8. ลักษณะข้าวแข็งไม่จับ ตัวกัน	na:m ³ nɔw ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92

ตาราง 4 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
	kha:w ⁵ maj ² mi: ⁴ ja:n ³ kha:w ⁵ pa:k ³ ta ⁵ klɔ: ³	(2)=8.33* (3)=12.50*	(0)=0 (0)=0	97.92 93.75
<u>การพูด</u>				
1. ช่างตี	pa:k ³ ma:k ¹ chip ⁵ chi: ¹	(1)=4.17* (0)=0	(0)=0 (1)=4.17	97.92 97.92
2. พูดไม่ชัด	pa:n ³ lin ² kaj ⁶ san ⁵ u:k ⁴ ʔak ⁵ lin ³ kaj ³ hot ⁵	(1)=4.17* (0)=0 (0)=0 (5)=20.83*	(0)=0 (1)=4.17 (1)=4.17 (0)=0	97.92 97.92 97.92 89.58
3. พูดฉะฉาน	pa:k ² khɔ:n ³ khlɛ:n ³ pla:t pluan ⁵	(1)=4.17* (1)=4.17* (0)=0	(0)=0 (0)=0 (0)=0	97.92 97.92 97.92
4. พูดขยอ	jok ⁵ jɔ: ² khɛ:n ⁵ khon ³ to: ³	(1)=4.17* (1)=4.17*	(0)=0 (0)=0	97.92 97.92
5. พูดส่อต	sɛ:m ⁵ ɛ: ³ sɛ:w ⁵	(1)=4.17* (1)=4.17* (1)=4.17*	(0)=0 (0)=0 (0)=0	97.92 97.92 97.92

ตาราง 4 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
6. พูดต่อ ๆ กันไป	sw: ⁵ siat ²	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
7. ยกย่อง	luan ⁵ ja:w ¹	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	jok ² khaw ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	chw:p ³	(0)=0	(1)=4.17	97.92
	di: ³ caj ³	(0)=0	(2)=8.33	95.83
	jin ⁵ di: ⁴	(0)=0	(3)=12.50	93.75
8. บอกว่าควายเลี้ยง	khaw ⁵ khaw ⁵ ta:n ¹	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
ซ้ายขวาเวลาเทียบ	ta:n ¹			
ไถ	ta:n ¹	(1)=4.17	(3)=12.50	91.67
<u>การแสดงออกทางอารมณ์</u>				
1. เกล็ด	kha ³ jε:n ³ khon ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	si: ² khlok ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	kha ⁴ men ³	(0)=0	(1)=4.17	97.92
	maj ³ chw:p ³	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
2. ชี้ไม้โ	chun ⁵ chiao ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	bun ⁵	(0)=0	(1)=4.17	97.92
3. หัวเราะเยาะ	phak ³ khom ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	kham ³ jɔ: ⁴	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
4. ซาบซึ้ง	di: ³ caj ³	(0)=0	(1)=4.17	97.92

ตาราง 4 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
2. ชีโมโท	kha ⁴ men ³ maj ³ chɔ:p ³ chun ⁵ chɛw ⁵ buŋ ⁵	(0)=0 (2)=8.33* (1)=4.17* (0)=0	(1)=4.17 (0)=0 (0)=0 (1)=4.17	97.92 95.83 97.92 97.92
3. หัวเราะเยาะ	phak ³ khom ⁵ kham ³ jɔ: ⁴	(1)=4.17* (1)=4.17*	(0)=0 (0)=0	97.92 97.92
4. ซาบซึ้ง	di: ⁴ caj ³ chuən ² jin ⁴ di: ⁴	(0)=0 (0)=0 (0)=0	(1)=4.17 (1)=4.17 (3)=12.50	97.92 97.92 93.75
5. ยินดี	chu: ² n ² caj ³ phum ³ caj ²	(1)=4.17* (2)=8.33*	(0)=0 (0)=0	97.92 95.83
6. ใจอาด	uat ³ ʔa:ŋ ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
พิธีกรรม				
1. กรวดน้ำ	phɛ: ³ suan ⁵ bun ⁴ tluat ³ na:m ³	(1)=4.17* (2)=8.33*	(0)=0 (0)=0	97.92 95.83
2. โทนหัว	plon ⁵	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
3. ทำขวัญนาค	tham ³ na:k ³ tham ³ fan ¹	(1)=4.17* (1)=4.17*	(0)=0 (0)=0	97.92 97.92
4. ทำบุญสวดศพ	na:n ³ sop ⁵	(0)=0	(3)=12.50	93.75

ตาราง 4 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง...	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
5. การปลูกบ้าน	khɔː ³ thiː ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
6. เผาฉัพ	plon ⁴	(0)=0	(1)=4.17	97.92
<u>สขภาพ</u>				
1. กลัดหนอง	phlɛː ³ pɯɔj ¹	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
2. ขาแพลง	khaː ³ khlat ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	khaː ³ jok ⁵	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
	khlet ³ khaː ²	(0)=0	(2)=8.33	95.83
3. คลอดลูก	tham ³ khɭɔːt ²	(2)=8.33	(2)=8.33	91.67
4. คัดจุมูก	dup ³ dip ⁴	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
5. แห้งลูก	ɔːk ³ kwɔːn ¹	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
6. ห้องอิด	nɛːn ⁴	(1)=4.17	(1)=4.17	95.83
	siat ²	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
	ʔɯːt ⁴ thɤn ²	(0)=0	(2)=8.33	95.83
7. ปวดท้อง	cep ⁵ thɔːn ¹	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
	mɛːn ³ thɤn ¹	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
8. บวม	phuuːn ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
9. อาเจียร	laːk ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92

ตาราง 4 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
<u>การตัดเย็บ</u>				
1. เลาะ	khlip ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	lu: ⁵	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
	plian ³	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
<u>ธรรมเนียม</u>				
1. ฟันตั้งเค้า	fon ² mek ¹	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	fon ² tan ³	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
	khi: ⁵ mek ¹	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
2. ฟนหยุดตก	fon ² nɔj ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	lɛ: ³ ɲ ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
3. แล้ง	fon ² lɛ: ³ ɲ ³	(5)=20.83*	(0)=0	89.58
4. เอื่อย ๆ (ลม)	lom ⁵ chiw ¹	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
	lom ⁵ choj ²	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
<u>การทำไร่และสวน</u>				
1. การคราดครึ่งที่หนึ่ง หลังไถตะ	dx:k ²	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
2. กรีดยาง	kli:t ⁵ na:m ³ ja:n ³	(4)=16.67*	(0)=0	91.67
3. พรวนดิน	po: ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92

ตาราง 4 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
4. สอย (ผลไม้)	lɔ:k ⁵ na: ⁴	(0)=0	(1)=4.17	97.92
	cuak ³ din ⁵	(2)=8.33*	(0)=0	96.83
	phlik ³ din ⁵	(4)=16.67*	(0)=0	91.67
	klap ⁶ na: ⁴ din ⁴	(0)=0	(4)=16.67	91.67
	fw:n ⁵	(5)=20.83*	(0)=0	89.58
	kep ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	pli ⁴	(0)=0	(3)=12.50	93.75
อุปนิสัย				
1. กตัญญู	mi: ⁴ khun ⁴	(0)=0	(1)=4.17	97.92
2. ขี้แย	lɔŋ ³ ʔaw ⁵ ken ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
3. ขี้เหนียว	khi: ⁵ pla ³ jat ³	(3)=12.50*	(1)=4.17	91.67
	nok ²	(0)=0	(4)=16.67	91.67
4. ขี้โกง	niaw ³ ni: ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	lɔ:k ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	lu: ⁵ ma:k ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	khi: ⁵ chɔ: ³	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
5. ขี้เซา	nɔ:n ³ sok ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	ʔu:t ⁵ ʔa:t ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	khi: ⁵ suɛ ²	(3)=12.50*	(0)=0	93.75

ตาราง 4 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
6. ชุ่มช้ำม	caj ³ ke: ³ le: ³ ka ³ tɔ̌ ⁴	(1)=4.17* (3)=12.50*	(0)=0 (2)=8.33	97.92 89.58
7. ตัดจรีต	lu: ³ ma:k ³ ka ³ dik ² ka ³ di: ²	(1)=4.17* (1)=4.17*	(0)=0 (0)=0	97.92 97.92
8. จู้จู้ในการซื้อของ ข้างต๋อรอง	chan ⁵ khɔ: ²	(0)=0	(1)=4.17	97.92
9. เกลไถล	maj ⁴ lu: ³ we: ³ la: ³ thiaw ⁵ hua ⁵ la: ⁴ ʔɔ̌j ⁴ chua ³	(1)=4.17* (0)=0 (0)=0	(0)=0 (1)=4.17 (3)=12.50	97.92 97.92 93.75
10. ตะกละ	su: ² ka ⁵ su: ² khi: ⁵ su: ²	(1)=4.17* (1)=4.17* (3)=12.50*	(0)=0 (0)=0 (0)=0	97.92 97.92 93.75
11. ประหยัด	lɔ:p ³ khɔ:p ³ tuw:t ⁵	(1)=4.17* (1)=4.17*	(0)=0 (0)=0	97.92 97.92
12. หลกหลิกไม่เรียบ ร้อยละ	cap ⁴ cot ⁵ ka ⁵ tɕ ³ ka ⁵ tɔ: ³	(2)=8.33* (2)=8.33* (3)=12.50*	(0)=0 (0)=0 (0)=0	95.83 95.83 93.75

ตาราง 4 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
<u>การใช้ตา</u>				
1. จ้อง	ka ⁴ then ³ มว: η ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	kha ⁵ men ³ มว: n ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	ka ⁵ phen ³	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
	pen ³ ta: ³ มว: η ³	(5)=20.83*	(0)=0	89.58
2. มอง	มว: η ³ lɛ: ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
3. หลบตา	klua ³	(0)=0	(3)=12.50	93.75
4. เหลือบ	มว: n ⁴ maj ³ tem ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	ta: ³			
	ha: η ⁵ ta: ³ มว: η ⁴	(0)=0	(1)=4.17	97.92
	chaj ³ ha: η ⁵ ta ⁴ le: ¹	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
	le: ¹	(0)=0	(2)=8.33	95.83
	มว: η ⁴ ha: η ⁵ ta: ³	(1)=4.17	(3)=12.50	91.67
5. ล้วง	phaw ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	phen ³ มว: η ⁴	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
6. ทา	khon ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
7. อาการเหม่อมอง	ci ⁵ lɔ: j ⁴	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	lɔn ⁵ lɔ: j ⁴	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	caj ⁴ lɔ: j ⁴	(0)=0	(3)=12.50	93.75

ตาราง 4 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
8. แอบดู	suk ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
<u>การเคลื่อนที่</u>				
1. ชีหลัง	kɔʔ ⁴ lan ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	pɔː ⁵	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
	kɔʔ ⁶	(0)=0	(3)=12.50	93.75
2. เขกหัว	khin ³ hua ⁴	(0)=0	(1)=4.17	97.92
3. เข็น	khian ³	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
	tuː ²	(4)=16.67*	(0)=0	91.67
4. ขว้าง	faːŋ ³	(5)=20.83*	(0)=0	89.58
5. เลื่อน	jaj ³ thiː ⁵	(2)=8.33*	(0)=0	95.83
	kha ⁵ jap ³	(3)=12.50*	(1)=4.17	91.67
<u>การเคลื่อนไหว</u>				
1. กระดกกระดิก	waj ⁴ tua ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	juk ⁵ jik ³	(5)=20.83*	(0)=0	89.58
2. ขย่ม	həm ⁵	(5)=4.17*	(0)=0	97.92
3. จักจี้	cak ³ ka ⁵ diam ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	ciː ⁵ diam ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
4. พวา	khw an ⁵ sia ²	(3)=12.50*	(0)=0	93.75

ตาราง 4 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
<u>แสดงปริมาณ</u>				
1. เต็ม	phɔː ³ diː ⁴	(0)=0	(2)=8.33	95.83
2. แกรมหรือเต็ม	phɔːm ³	(3)=12.50*	(2)=8.33	89.58
3. ไม่มาก	nɔj ⁵ diaw ⁴	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	nit ³	(4)=16.67*	(0)=0	91.67
	nit ⁵ diaw ³	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
4. ล้น	ka ⁵ chɔːt ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	ka ⁵ chɔːk ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
5. เล็กน้อย	nit ⁵ nɔj ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	lek ³ nɔj ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	nit ⁵ diaw ⁴	(2)=8.33*	(0)=0	97.92
<u>อายุ</u>				
1. กลางคน	jaɯ ³	(0)=0	(2)=8.33	95.83
	phuː ⁵ jaɯ ³	(0)=0	(3)=12.50	93.75
2. น้อย	num ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	saw ⁵	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
	num ⁵ saːw ⁵	(0)=0	(3)=12.50	93.75
3. มาก	kɜː ³	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
4. ยืน	jaːw ⁴	(0)=0	(1)=4.17	97.92

ตาราง 4 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
5. สั้น	ʔw:n ⁴ san ²	(1)=4.17*	(0)=0	97.92
6. อ่อน	tam ³ kwa: ¹	(4)=16.67*	(0)=0	91.67
	nɔj ³ kwa: ¹	(4)=16.67*	(1)=4.17	89.58
7. เก่า	sa ⁵ mɔ: ⁴ kan ⁴	(3)=12.50*	(0)=0	93.75
<u>บอกขนาดและลักษณะ</u>				
1. ไม่ตรงโค้งเข้าหากัน	ʔen ⁴	(0)=0	(3)=12.50	93.75
	khon ⁵	(1)=4.17	(3)=12.50	91.67
	khot ⁵	(1)=4.17	(3)=12.50	91.67
2. รวม ๆ กันเป็นกลุ่ม	klum ¹	(0)=0	(3)=12.50	93.75
หรือฝูง	phuak ³	(0)=0	(3)=12.50	93.75

จากตาราง 4 แสดงว่า

1. จำนวนความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ จำนวน 867 คำ ที่ตรงกันภาษาถิ่นระยองจำนวน 181 คำ
2. มีคำศัพท์จำนวน 140 คำ ที่ผู้สูงอายุใช้มากกว่าวัยรุ่น และมีคำที่ผู้สูงอายุใช้เท่านั้น แต่กลุ่มวัยรุ่นไม่ใช้เลย จำนวน 131 คำ
3. มีคำศัพท์จำนวน 48 คำที่กลุ่มผู้สูงอายุไม่ใช้ แต่กลุ่มวัยรุ่นใช้

แนวโน้มระดับที่ 3

คำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการคิดการเลิกใช้ปานกลาง คือ คำศัพท์ที่คนทั้งกลุ่มผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไปและกลุ่มวัยรุ่นอายุระหว่าง 13-20 ปี ไม่ใช้ร้อยละ 78-88 คำศัพท์ในกลุ่มนี้ ได้แก่ คำนามและนามวลี ในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ จำนวน 67 คำ ที่ตรงกับภาษาถิ่นระยอง จำนวน 85 คำ คำกริยา กริยาวลีและคำวิเศษณ์ในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ จำนวน 24 คำ ที่ตรงกับภาษาถิ่นระยอง 30 คำ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 5 แสดงแนวโน้มการไม่ใช้คำและนามวลีในระดับปานกลาง

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
พืช ผัก ผลไม้				
1. กระหล่ำดอก	dw:k ⁴ ka ⁵ lam ³	(2)=8.33	(4)=16.67	87.50
2. ข้าวโพดอ่อน	ka ⁵ li: ³ kha:w ³ phot ²	(7)=29.17*	(1)=4.17	83.33
3. แตงกวา	tɛ:ŋ ⁴ kwɛ: ⁴ tɛ:ŋ ⁴ thw:n ³	(4)=16.67* (8)=33.33*	(3)=12.50 (2)=8.33	85.42 79.17
4. ถั่วอก	ŋw:k ³ thua ³	(5)=20.83*	(1)=4.17	87.50
5. เถาวัลย์ชนิดหนึ่งทางใต้เรียกว่าย่านลิเภา	thaw ⁴ ka ³ chɔ:t ² thaw ⁴ wan ³ khiaw ³	(6)=25.00* (5)=20.83*	(1)=4.17 (3)=12.50	85.42 83.33
ลักษณะใบหงิกงอ				
6. มะเขือเสวย	ma ⁴ khua ² klɔ:p ³ ma ⁴ khua ² phw: ³	(4)=16.67 (3)=12.50	(6)=25 (3)=12.50	79.17 87.50

ตาราง 5 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
7. ไมยราบ	ja: ³ la:p ³	(3)=12.50	(3)=12.50	87.50
	ka ⁵ thop ² jw:p ³	(10)=41.67*	(0)=0	79.17
8. กล้วยชนิดหนึ่ง ลำต้น คล้ายกก แต่เล็กกว่า ขึ้นอยู่ในน้ำจืด	phlon ⁵ ka ⁴ thiam ³	(7)=29.17*	(0)=0	85.42
9. ลูกเนียง	hua ⁵ cha ³ nian ¹	(9)=37.50*	(0)=0	81.25
10. ทุเรียน	thaw ³ lian ¹	(6)=25.00*	(0)=0	87.25
11. เมล็ดข้าวเปลือกที่ ปนอยู่ในข้าวสาร	kha:w ³ pluak ¹	(0)=0	(9)=37.50	81.25
12. หัวปลี	pli: ²	(4)=16.67	(6)=25.00	79.17
<u>อาหารและ เครื่องปรุงรส</u>				
1. ข้าวเหนียวแดง	kha:w ³ niaw ¹ kuan ⁴	(6)=25.00*	(1)=4.67	85.42
2. ขอนกินทำด้วยลูกกะ บกพิมพ์เป็นแผ่น ๆ	ka ⁴ bok ²	(2)=8.33	(4)=16.67	87.50
	la:ŋ ³ ka ⁵ bok ²	(3)=12.50	(3)=12.50	87.50
เวลารับประทานเอา หมกในข้าวที่ร้อน	ka ⁴ la:ŋ ³	(3)=12.50	(6)=25.00	81.25

ตาราง 5 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
<u>สถานที่ สิ่งก่อสร้างส่วนประกอบ</u>				
1. เมรุ	chəŋ ³ ta ³ kɔːn ³	(7)=29.17*	(0)=0	85.42
2. ยุ้งข้าว	phlu ⁵	(3)=12.50	(3)=12.50	87.50
3. ราน้ำ	laːŋ ³ la ³ khe ²	(7)=29.17*	(1)=4.17	83.33
4. ลำไม้ไผ่ทาบให้เตกใช้ ทำพื้นบ้าน	faːk ³	(7)=29.17*	(1)=4.17	83.33
<u>ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย</u>				
1. ช่องถ่ายอุจจาระ	kon ⁴	(0)=0	(7)=29.17	85.42
	tha ⁴ waːn ¹ nak ²	(5)=20.83*	(4)=16.67	81.25
2. ตาลิกโหล	taː ⁴ loː ²	(2)=8.33	(4)=16.67	87.50
3. ต้นขา	khaː ³ jaj ³	(7)=29.17*	(2)=8.33	81.25
4. ท้ายทอย	ton ⁵ khɔː ³	(3)=12.50	(3)=12.50	87.50
5. นิ้วโป้ง	niw ⁵ hua ⁵ mɛː ³ muɛ ²	(8)=33.33*	(0)=0	83.33
6. ศีรษะ	ka ⁴ mɔːm ³	(3)=12.50	(4)=16.67	85.42
<u>ธรรมชาติ</u>				
1. จอมปลวก	din ⁴ la ³ hun ⁵	(8)=33.33*	(0)=0	83.33
2. ดินเลน	din ⁴ chɛː ¹	(3)=12.50	(3)=12.50	87.50

ตาราง 5 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
3. พระอาทิตย์	din ⁴ piak ¹ duan ⁴ ta ³ wan ³ ta ³ wan ²	(8)=33.33* (6)=25.00* (9)=37.50*	(0)=0 (0)=0 (1)=4.17	83.33 87.50 79.17
<u>เวลา</u>				
1. จันทราปราดา	la: ⁴ hu: ⁵ ʔom ² can ³	(3)=12.50	(3)=12.50	87.50
2. ฟุ้ง	phuuk ⁵ ni: ²	(9)=37.50*	(0)=0	81.25
3. พลบค่ำ	phlop ⁵ phle: ³ phlop ⁵	(3)=12.50 (4)=16.67*	(3)=12.50 (3)=12.50	87.50 85.42
4. ย่ำรุ่ง	fa: ³ sa: ⁵ ŋ	(6)=25.00*	(1)=4.17	85.42
5. เร็ว ๆ นี้	muə ³ ki: ²	(2)=8.33	(7)=29.17	81.25
6. วานนี้	ta ⁴ wa:n ¹	(8)=33.33*	(1)=4.17	81.25
7. สุริยปราดา	mi: ⁵ su:n ²	(6)=25.00*	(0)=0	87.50
<u>แมลงและสัตว์</u>				
1. กิ้งก่า	lan ³	(7)=29.17*	(0)=0	85.42
2. คางคก	aj ³ khok ⁵	(7)=29.17*	(2)=8.33	81.25
3. ตัวปลวก	hun ²	(2)=8.33	(7)=39.71	81.25
4. ปลาทุ	pla: ⁴ lan ³	(5)=20.83*	(2)=8.33	85.42
5. ปลาทรายแดง	pla: ⁴ luəŋ ¹	(6)=25.00*	(0)=0	87.50

ตาราง 5 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
6. พ้อพันธุ์หมสำหรับผสมพันธุ์	pla: ⁴ kha:ŋ ³ luan ³ ko: ⁵ mu: ⁵ ko: ⁵	(3)=12.50 (4)=16.67* (7)=29.17*	(3)=12.50 (2)=8.33 (0)=0	87.50 87.50 85.42
7. แมลงทับ	sɛ: ⁵ ŋ ³ mɛ: ³ thap ⁴	(6)=25.00*	(1)=4.17	85.42
8. แมงกะซอน	aj ³ wɛ:k ¹	(5)=20.83*	(4)=16.67	81.25
9. แมลงป่อง	cin ⁴ co: ²	(7)=29.17*	(0)=0	85.42
10. แมงมุม	buŋ ⁵	(8)=33.33*	(0)=0	83.33
<u>เครื่องมือเครื่องใช้</u>				
1. กาบหมากทำคล้ายกระทงใช้เป็นภาชนะสำหรับวิดน้ำออกจากเรือเมื่อเรือรั่ว	thi: ⁵ wit ³ na:m ³	(0)=0	(10)=20.83	79.17
2. เครื่องมือช้อนกุ้งสาด้วยไม้ไผ่	ka ⁴ na:n ⁴	(0)=0	(9)=37.50	81.25
3. เครื่องตักนกชนิดหนึ่งโดยเฉพาะนกกระเด็น	lɛ:w ¹ ka ⁴ la ³ hok ⁵ ka ⁴ com ⁵ i: ⁴ lin ³	(2)=8.33 (6)=25.00* (8)=33.33* (5)=20.83*	(6)=25.00 (3)=12.50 (1)=4.17 (1)=4.17	83.33 81.25 81.25 87.50

ตาราง 5 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
4. ถูกลักด้วยด้ายสำหรับ สวมบาตรกันฝนตก	saj ⁵ jok ⁵ ta ³ kaw ³	(3)=12.50 (8)33.33*	(3)12.50 (0)=0	87.50 83.33
5. รังถึง	sun ²	(5)20.83*	(3)=12.50	83.33
<u>ไฟ-แสงสว่าง</u>				
1. น้ำมันก๊าด	na:m ³ man ³ kep ³	(8)=33.33*	(0)=0	83.33
2. หลอดไฟกลม	faj ³ duan ¹	(6)=25.00*	(2)=8.33	83.33
3. หลอดไฟฉาย	saj ⁵	(2)=8.33	(4)=16.67	87.50
<u>ยานพาหนะ</u>				
1. รถไฟ	lot ⁵ khwaj ³	(10)=41.61*	(0)=0	79.17
<u>สุขภาพและโรคภัยต่าง ๆ</u>				
1. กัวยิง	si: ⁵ duan ³	(8)=33.33*	(0)=0	83.33
2. ตั้งครรภ์	tho:n ³ kɛ: ³	(6)=25.00*	(0)=0	87.50
3. ปวดหัว	puat ³ ka ⁴ map ³	(5)=20.83*	(1)=4.17	87.50
4. ผดผื่น	hua ² phot ¹	(8)=33.33*	(0)=0	83.33
5. โรคไข้ทรพิษ	phu ² phɔ:n ³	(7)=29.17*	(0)=0	85.42

ตาราง 5 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
<u>เครื่องจักรสาน</u>				
1. สุ่มไก่	ka ⁴ com ⁵	(4)=16.67	(4)=16.67	83.33
<u>เครื่องมือและบุคคลใน</u>				
<u>สังคม</u>				
1. ตา	khun ⁵	(7)=29.17*	(0)=0	85.42
2. ลูกคนโต	lu:k ⁴ khon ⁴ hua ²	(4)=16.67	(6)=25.00	79.17
	pi: ¹			
3. ยาย	khun ⁴	(4)=16.67*	(3)=12.50	85.42
<u>ลักษณะนาม</u>				
1. แปลง (นา)	an ⁴	(10)=41.67*	(0)=0	79.17
2. มื้อ (อาหาร)	we: ¹ la: ²	(6)=25.00*	(0)=0	87.50
3. เล่ม (มัด)	ʔan ²	(9)=37.50*	(1)=4.17	79.17

ตาราง 5 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
<u>สรพนาม</u> 1. บุรุษที่ 2 (คุณหรือ เธอ)	ke: ¹	(2) = 8.33	(6) = 25.00	83.33

หมายเหตุ * หมายถึงข้อมูลในกลุ่มผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป ใช้มากกว่ากลุ่มวัยรุ่นอายุ
ระหว่าง 13 - 20 ปี

จากตารางที่ 5 แสดงว่า

1. จำนวนความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ จำนวน 97 คำ ตรงกับภาษาถิ่น
ระยองจำนวน 85 คำ
2. มีคำศัพท์จำนวน 59 คำ ที่กลุ่มผู้สูงอายุใช้มากกว่ากลุ่มวัยรุ่น
3. มีคำศัพท์ที่กลุ่มผู้สูงอายุใช้เท่านั้น ส่วนกลุ่มวัยรุ่นไม่ใช้เลยจำนวน 25 คำ และมี
คำศัพท์ที่กลุ่มวัยรุ่นใช้เท่านั้น ส่วนกลุ่มผู้สูงอายุไม่ใช้เลย จำนวน 4 คำ

ตาราง 6 แสดงแนวโน้มของการไม่ใช้คำกริยา กริยาวลีและคำวิเศษณ์ในระดับปานกลาง

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
<u>การพูด</u>				
1. พูดส่อ	sɛ:n ⁴	(3)=12.5	(3)=12.50	87.50
	sɛ:k ⁵	(1)=4.17	(6)=25.00	87.50
	sɛ: ²	(6)=25.00*	(2)=8.33	83.33
2. ยกย่อง	san ⁵ sɔn ⁵	(5)=20.83*	(1)=4.17	87.50
	chom ³	(7)=29.17*	(3)=12.50	79.17
3. บอกว่าควายเวลา เลี้ยวซ้ายขวาเวลา เทียบไถ	ta:n ³ khaw ³	(4)=16.67	(5)=20.83	81.25
<u>การตัดเย็บ</u>				
1. ส่นเข็ม	rɔj ³ daj ³	(0)=0	(6)=25.00	87.50
<u>การทำไร่และสวน</u>				
1. การคราดครึ่งที่หนึ่ง หลังไถตะ	khla:t ² na: ¹	(7)=29.17*	(0)=0	85.42
2. กรีดยาง	tat ³	(4)=16.67	(5)=20.83	81.25
3. ถอนหญ้า	tha:k ³ ja: ²	(6)=25.00*	(0)=0	87.50

ตาราง 6 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
4. พรานดิน	phlik ⁵	(0)=0	(6)=25.00	87.50
<u>อุปนิสัย</u>				
1. อาย	niam ³	(6)=25.00*	(0)=0	87.50
<u>การใช้ตา</u>				
1. จ้อง	phen ³	(3)=12.50	(6)=25.00	81.25
2. ช้อน	ε:p ¹	(10)=41.67*	(0)=0	79.17
	lop ⁵	(1)=4.17	(9)=37.50	79.17
3. เหลือบ	cham ⁴ lu an ³	(6)=25.00*	(0)=0	87.50
4. สิ้นเกิด	ɔŋ ⁴ mɔ:ŋ ⁴	(6)=25.00*	(0)=0	87.50
5. แอบดู	ε:p ³ mɔ:ŋ ⁴	(3)=12.50	(7)=29.17	79.17
<u>การเคลื่อนไหว</u>				
1. ชวน	kaw ³	(3)=12.50	(3)=12.50	87.50
	kla:ŋ ³	(9)=37.50*	(0)=0	81.25
<u>การเคลื่อนไหว</u>				
1. กระตุกกระตัก	duk ⁵ dik ⁵	(6)=25.00*	(3)=12.50	81.25
	luk ⁵ lik ⁵	(4)=16.67	(5)=20.83	81.25
2. จักจี้	ka ⁴ diam ²	(8)=33.33*	(2)=8.33	79.17

ตาราง 6 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
3. พวา	sa ⁵ duŋ ⁵	(4)=16.67*	(3)=12.50	85.42
<u>แสดงปริมาณ</u>				
1. เล็กน้อย	nit ¹	(0)=0	(9)=37.50	81.25
<u>อายุ</u>				
1. ยืน	cha ³ la: ³ pha:p ³	(4)=16.67*	(3)=12.50	85.42
2. ล้ม	naŋ ¹	(5)=20.83*	(2)=8.33	85.42
3. อ่อน	naŋ ¹	(2)=8.33	(7)=37.50	81.25

หมายเหตุ * หมายถึงข้อมูลที่กลุ่มผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป ใช้มากกว่ากลุ่มวัยรุ่นอายุระหว่าง 13 - 20 ปี

จากตารางที่ 6 แสดงว่า

1. จำนวนความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ จำนวน 24 คำที่ตรงกับภาษาถิ่นระยองจำนวน 30 คำ
2. มีคำศัพท์จำนวน 20 คำ ที่กลุ่มผู้สูงอายุใช้มากกว่ากลุ่มวัยรุ่น
3. มีคำศัพท์ที่กลุ่มผู้สูงอายุใช้เท่านั้น กลุ่มวัยรุ่นไม่ได้ใช้เลย จำนวน 15 คำ และมีคำศัพท์ที่กลุ่มวัยรุ่นใช้ แต่กลุ่มผู้สูงอายุไม่ใช้เลย จำนวน 6 คำ

แนวโน้มระดับที่ 4

คำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้น้อย คือ คำศัพท์ที่คนทั้งกลุ่มผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป และกลุ่มวัยรุ่น อายุระหว่าง 13-20 ปี ไม่ใช้ร้อยละ 67-77 คำศัพท์ในกลุ่มนี้ได้แก่ คำนาม และนามวลี ในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ จำนวน 46 คำ ที่ตรงกับภาษาถิ่นระยอง จำนวน 47 คำ คำกริยา กริยาวลี และคำวิเศษณ์ในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ จำนวน 23 คำ ที่ตรงกับภาษาถิ่นระยอง จำนวน 23 คำ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 7 แสดงแนวโน้มการไม่ใช้คำนามและนามวลีในระดับน้อย

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
<u>พืช ผัก ผลไม้</u>				
1. กระหล่ำดอก	dɔːk ³ kha ⁵ naː ³	(6)=25.00*	(5)=20.83	77.08
2. แดงร้าน	tɛːŋ ⁴ kwaː ⁴	(10)=41.67*	(3)=12.50	72.92
3. เถาวัลย์ชนิดหนึ่งทาง ใต้เรียกว่าย่านลิเภา ลักษณะใบหึงงอ	ka ⁴ chɔːt ³	(11)=45.83*	(2)=8.33	72.92
4. พริกขี้ฟ้า	phlik ⁵ jaj ¹	(11)=45.83*	(1)=4.17	75.00
	phlik ⁵ met ³ jaj ¹	(12)=50.00*	(2)=8.33	70.83
5. มะเขือเสวย	ka ⁴ po ⁵ phɔː ²	(9)=37.50*	(2)=8.33	77.08
6. มะระจีน	ma ⁴ la ³ khaj ²	(4)=16.67	(7)=29.17	77.08
1. ข้าวต้ม	khaːw ³ piak ¹	(11)=45.83*	(1)=4.17	77.08
2. ข้าวเหนียวแดง	khaj ³ kaːŋ ²	(14)=58.33*	(0)=0	70.83

ตาราง 7 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
<u>ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย</u>				
1. ง่ามขา	wa:n ³ kha: ²	(6)=25.00	(9)=37.50	68.75
2. นิ้วโป้ง	hua ⁵ mɛ: ³ mu: ²	(12)=50.00*	(2)=8.33	70.83
3. รักแร้	cak ³ ka ³ lɛ: ³	(2)=8.33	(13)=54.17	68.75
4. สะโพก	ka ³ phok ⁵	(1)=45.83*	(0)=0	77.08
<u>ธรรมชาติ</u>				
1. ดินเลน	khlon ⁵	(3)=12.50	(10)=41.67	72.92
2. ป่าละเมาะ	pa: ⁴ cha:k ³	(1)=45.83*	(1)=4.17	75.00
3. ที่ราบลุ่มกว้างใหญ่	ma:p ³	(10)=41.67*	(2)=8.33	75.00
4. ฝนพริ้ว	fon ⁵ plɔj ¹	(4)=16.67	(7)=29.17	77.08
5. พระจันทร์	du:n ⁵	(11)=45.83*	(0)=0	77.08
6. โพรงที่อยู่ริมตลิ่ง	phɔ:k ³	(15)=52.50*	(0)=0	68.75
7. ลมบ้าหมู	lom ⁵ hua ² duan ³	(15)=62.50*	(0)=0	68.75
8. หลุมลึก ๆ ที่อยู่ตาม ข้างถนน	lum ⁵ la: ²	(12)=50.00*	(1)=4.17	72.92
<u>เวลา</u>				
1. วานขึ้น	ta ⁴ wa:n ³ su:n ²	(11)=45.83*	(1)=4.17	75.00
2. สूरียุปราคา	su ⁵ li ⁴ ja ⁴ kha:t ²	(0)=0	(11)=45.33	77.08

ตาราง 7 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
<u>แมลงและสัตว์</u>				
1. กระแต	ka ³ thit ⁵	(9)=37.50*	(2)=8.33	77.08
2. กุ้งก้ามกราม	kun ⁵ luan ¹	(11)=45.83*	(3)=12.50	70.83
3. กิ้งกือ	aj ³ ku: ²	(8)=33.33*	(4)=16.67	75.00
4. กบ	aj ³ pa:t ¹	(8)=33.33*	(4)=16.67	75.00
<u>เครื่องมือเครื่องใช้</u>				
1. ทิ้งปลา	phlɛ: ³ ja: ³	(3)=12.50	(12)=50.00	68.75
2. ขางรัดของ	ja: ³ won ⁵	(11)=45.83*	(1)=4.17	75.00
3. เหล็กขอสำหรับตอ	sap ⁵ pa ⁴ nok ⁵	(10)=41.67*	(3)=12.50	72.92
หอย				
<u>ผ้าและเครื่องแต่งกาย</u>				
1. ผ้าขาวม้า	pha: ³ po: ⁵	(14)=58.33*	(1)=4.17	68.75
<u>ยานพาหนะ</u>				
1. รถมอเตอร์ไซด์	lot ⁵ saj ²	(14)=58.33*	(0)=0	70.83
2. รถบรรทุก	lot ⁵ ka ³ thuk ¹	(11)=45.83*	(0)=0	77.08
<u>สุขภาพและโรคภัย</u>				
1. ตั้งครรภ์	tan ³ thw: ¹	(13)=54.17*	(0)=0	72.92

ตาราง 7 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
<u>เครื่องจักสาน</u>				
1. กระติบ	ka ³ muk ⁵	(13)=54.17*	(0)=0	72.92
2. ชะลอม	ka ³ lɔːm ³	(6)=25.00*	(5)=20.83	77.08
3. ตะกร้า	ka ³ chaw ⁵	(9)=37.50*	(3)=12.50	75.00
<u>เครือญาติและบุคคลใน</u>				
<u>สังคม</u>				
1. ลูกคนโต	lu:k ⁵ hua ⁵ pi: ¹	(12)=50.00*	(0)=0	75.00
2. ลูกสะใภ้	lu:k ⁵ ka ⁴ phaj ¹	(11)=45.83*	(3)=12.50	70.83
<u>ลักษณะนาม</u>				
1. ใบ (ตู่เย็น)	tu: ⁵	(3)=12.50	(10)=41.67	72.92
<u>สรรพนาม</u>				
1. บุรุษที่ 1 (ฉันหรือผม)	law ¹	(7)=29.17*	(4)=16.67	77.08
2. บุรุษที่ 2 (เธอหรือ คุณ)	mnɯ ²	(14)=58.33*	(0)=0	70.83

หมายเหตุ * หมายถึงข้อมูลในกลุ่มผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป ใช้มากกว่ากลุ่มวัยรุ่นอายุระหว่าง

จากตาราง 7 แสดงว่า

1. จำนวนความหมายของคำศัพท์ในภาษาไทยกรุงเทพฯ มี 46 คำ ตรงกับภาษาถิ่นระยอง จำนวน 41 คำ
2. มีคำศัพท์จำนวน 39 คำที่กลุ่มผู้สูงอายุใช้มากกว่ากลุ่มวัยรุ่น
3. มีคำศัพท์จำนวน 12 คำที่กลุ่มผู้สูงอายุใช้ แต่กลุ่มวัยรุ่นไม่ได้ใช้
4. มีคำศัพท์จำนวน 1 คำที่กลุ่มวัยรุ่นใช้แต่กลุ่มผู้สูงอายุไม่ใช้

ตาราง 8 แสดงแนวโน้มการไม่ใช้คำกริยา กริยาลีและวิเศษณ์ในระดับน้อย

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
<u>การปรุงอาหารหรือการครัว</u>				
1. กรอง (น้ำปลา)	the: ³	(7)=29.17*	(6)=25.00	72.92
2. ข้าวสุก ๆ ดิบ ๆ	dip ⁵	(1)=4.17	(11)=45.83	75.00
3. คั่วก	aw ³ saj ⁵ ?w:k ¹	(4)=16.67	(8)=33.33*	75.00
4. ดองข้าว	jon ⁵	(8)=33.33*	(3)=12.50	77.08
5. ฟานเป็นชั้นบาง ๆ	lɛ: ¹	(6)=25.00	(9)=57.50	68.75
<u>การพูด</u>				
1. พูดไม่ชัด	phu:t ⁵ ?aŋ ³	(11)=45.83*	(2)=8.33	72.92
<u>การแสดงออกทางอารมณ์</u>				
1. ขยะแขยง	kha ³ jɛ:n ¹	(6)=25.00	(8)=33.33	70.83

ตาราง 8 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
<u>การตัดเย็บ</u>				
1. เลาะ	kɛ: ¹	(6)=25.00	(6)=25.00	75.00
2. ส่นเข็ม	rɔj ³ kon ⁵ khem ³	(15)=62.50*	(0)=0	68.75
<u>ธรรมชาติ</u>				
1. ฝนตั้งเค้า	fon ⁵ ma: ³	(7)=29.17*	(4)=16.67	77.08
<u>การทำไร่และสวน</u>				
1. กรัดยาง	tat ³ ja: ³	(9)=37.50*	(6)=25.00	68.75
<u>อุปนิสัย</u>				
1. กตัญญู	lu: ⁵ khun ⁵	(12)=50.00*	(0)=0	75.00
2. ขี้โกง	huan ³ ni: ⁵	(14)=58.33*	(1)=4.17	68.75
3. จู้จู้ในการซื้อของ ข้างต่อรอง	cuk ⁵ cik ⁵	(5)=20.83	(8)=33.33	72.92
4. อาย	ka ⁴ tɛ: ⁴	(4)=16.67	(7)=29.17	77.08
<u>การเคลื่อนไหว</u>				
1. เขกหัว	khin ⁴	(4)=45.83*	(0)=0	77.08
2. เข็น	saɯ ²	(10)=41.67*	(1)=4.17	77.08

ตาราง 8 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
3. เลื่อน	saj ²	(9)=37.50*	(5)=20.83	70.83
<u>การเคลื่อนไหว</u>				
1. ขยับ	kha ² jom ¹	(4)=16.67	(17)=29.17	77.08
<u>บอกขนาดและลักษณะ</u>				
1. เจ ไม่ตรง	iaŋ ³	(3)=12.50	(10)=41.67	72.92
<u>คำถาม</u>				
1. ที่ไหน	naj ³	(9)=37.50*	(5)=20.83	70.83
2. อะไร	raj ³	(14)=58.33*	(0)=0	70.83
3. อย่างไร	jan ⁴ naj ⁴	(9)=37.50*	(6)=25.00	68.75

หมายเหตุ * หมายถึง ข้อมูลที่กลุ่มผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป ใช้มากกว่ากลุ่มวัยรุ่น อายุระหว่าง 13-20 ปี

จากตาราง 8 แสดงว่า

1. จำนวนความหมายของคำศัพท์ในภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ มีจำนวน 23 คำ ตรงกับภาษาถิ่นระยองจำนวน 23 คำ
2. มีคำศัพท์จำนวน 14 คำที่กลุ่มผู้สูงอายุใช้มากกว่ากลุ่มวัยรุ่น
3. มีคำศัพท์จำนวน 4 คำที่กลุ่มผู้สูงอายุใช้แต่กลุ่มวัยรุ่นไม่ใช้

การวิเคราะห์ระดับของคำศัพท์ที่มีผู้ไม่ใช้ในระดับปานกลาง

การวิเคราะห์ระดับของคำศัพท์ที่มีผู้ไม่ใช้ในระดับปานกลาง หมายถึง คำศัพท์ที่คนสองกลุ่มอายุ ไม่ใช้ร้อยละ 34-67 คำศัพท์กลุ่มนี้ได้แก่ คำนามและนามวลี ในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ มีจำนวน 73 คำ ตรงกับภาษาถิ่นระยอง จำนวน 76 คำ คำกริยา กริยาวลีและคำวิเศษณ์ ในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ จำนวน 26 คำ ตรงกับภาษาถิ่นระยอง จำนวน 28 คำ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 9 แสดงระดับของคำนามและนามวลีที่มีผู้ไม่ใช้ในระดับปานกลาง

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
พืช ผัก ผลไม้				
1. ลูกเนียง	hu: ⁵ cha ³ nian ³	(15) = 62.50*	(7) = 29.17	54.17
2. ตะลิงปลิง	ma ⁴ lin ⁵ plin ⁵	(12) = 50.00	(15) = 62.50	43.75
3. เมล็ดข้าวเปลือก ที่บ่นอยู่ในข้าวสาร	ka:k ⁴ kha:w ²	(16) = 66.67*	(1) = 4.17	54.58
4. มะปราง	ma ³ plin ⁵	(10) = 41.67	(10) = 41.67	58.33
5. หัวปลี	ɔ:k ⁶ kluaj ³	(11) = 45.83*	(8) = 33.33	60.42
อาหารและเครื่องปรุงรส				
1. แกงจืดข้นเส้น	kɛ: ⁴ lɔ: ⁵ n ⁵	(20) = 83.33*	(0) = 0	58.33
2. ข้าวต้มมัด	kha:w ⁵ tom ⁵	(19) = 79.19*	(8) = 33.33	43.75

ตาราง 9 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
3. ข้าวเหนียวหนึ่งร้อย มะพร้าวขูดคลุก น้ำตาล	hua ² nwa:k ⁴	(17) = 70.83*	(0) = 0	64.58
4. ของกินทำด้วยลูก กะบกพิมพ์ เป็นแผ่น เวลารับประทาน เอามกในข้าวที่ ร้อน	kha: ⁵ la:n ²	(10) = 41.27*	(6) = 25.00	66.67
5. ซาละเปาทอด	lu:k ⁵ cuj ⁴	(20) = 83.33*	(10) = 41.67	37.50
6. วุ้นเส้น	tan ³ wun ⁵	(14) = 58.33*	(4) = 16.67	62.50
<u>สถานที่ สิ่งก่อสร้าง</u>				
<u>และส่วนประกอบ</u>				
1. กระท่อม	kha ⁵ nam ³	(15) = 62.50*	(10) = 41.67	47.92
2. ลานบ้าน	na: ³ ba:n ³	(12) = 50.00*	(10) = 41.67	54.17
<u>ส่วนต่าง ๆ ของร่าง</u>				
<u>กาย</u>				
1. ขมับ	ka ⁴ map ⁵	(15) = 62.50*	(7) = 29.17	54.17
2. ง่ามขา	kha: ⁵ ?wa:n ²	(10) = 41.67	(12) = 50.00	54.17

ตาราง 9 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
3. ช้องถ้ำออกจากระ	tu:t ²	(7) = 29.17	(13) = 54.17	58.33
4. ตาลิกไหล	ta: ⁴ bo: ²	(14) = 58.33	(16) = 66.67	37.50
5. นัวโป้ง	niw ⁵ pon ⁵	(0) = 0	(19) = 79.17	60.42
6. รักแร้	cak ⁴ krɛ: ⁴	(13) = 54.17*	(3) = 12.50	66.67
7. สะตือ	ka ⁴ du: ⁵	(21) = 87.50*	(10) = 41.67	35.42
8. สะโพก	ta ⁴ phok ⁵	(13) = 54.17*	(7) = 29.17	58.33
9. เห่ง	hua ²	(23) = 95.87*	(5) = 20.83	41.67
10. เอว	ka ³ ʔew ⁴	(11) = 45.83*	(8) = 8.33	60.42
ธรรมชาติ				
1. ผ่นพร้า	fon ⁵ ʔwɔj ⁴	(12) = 50.00	(12) = 50.00	50.00
เวลา				
1. มะรืนนี้	lu:n ⁵ ni: ²	(17) = 70.83*	(3) = 12.50	58.3.
2. มะรื่อง	lu:an ³ ni: ²	(17) = 70.83*	(3) = 12.50	58.33
3. เวลา ก่อนเพล	nwɛ: ⁴ phlen ³	(19) = 79.17*	(3) = 54.17	54.17
4. สร้อยปราคา	su:n ²	(15) = 62.5*	(1) = 4.17	66.67
แมลงและสัตว์				
1. กบ	pa:t ²	(14) = 58.33*	(13) = 54.17	43.75

ตาราง 9 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
2. ตัดลัด	thuŋ ⁵ sat ²	(19) = 79.17*	(6) = 25.00	47.92
3. พังอาศัยอยู่ใน โพรงต้นไม้ชนิด หนึ่ง	phluat ³	(14) = 58.33*	(3) = 12.50	64.58
4. พ่อพันธุ์หมสำหรับ ผสมพันธุ์	phɔ: ⁵ ko: ²	(12) = 50.00*	(4) = 16.67	66.67
5. แมงกะซอน	wɛ:k ²	(14) = 58.33*	(2) = 8.33	66.67
6. แม่พันธุ์หมสำหรับ ผสมพันธุ์	mɛ: ⁴ bo: ⁵	(15) = 62.50*	(8) = 33.33	52.08
7. ตัวมะพร้าว	ka ⁴ du:n ⁵ khi: ²	(23) = 95.83*	(8) = 33.33	35.42
8. วัว	ŋua ³	(15) = 62.50*	(4) = 16.67	60.42
<u>เครื่องมือเครื่องใช้</u>				
1. กะลาตวงข้าวสาร	kha ⁵ na:n ¹	(23) = 95.83*	(7) = 29.17	37.50
2. กรรไกร	ta ⁴ kraj ¹	(21) = 87.50*	(2) = 8.33	52.08
3. กะละมัง	ka ⁴ man ¹	(13) = 54.17*	(9) = 37.50	54.17
4. กระสอบป่าน	pu ⁵ te: ¹	(16) = 66.67*	(1) = 4.17	64.58
5. แก้ว	ka ⁴ ʔi: ²	(14) = 58.33*	(3) = 12.50	64.58
6. ไม้สำหรับส่งฟาง เวลานวด	ka ⁴ dɔ: ^ŋ ⁴ haj ²	(23) = 95.83*	(6) = 25.00	39.58

ตาราง 9 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุง เทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
7. เครื่องมือช้อนกุ้ง สานด้วยไม้ไผ่	kha ⁵ na:ŋ ¹	(18) = 75.00*	(6) = 25.00	50.00
8. กุญแจด้วยด้าย สำหรับสวมบาตร พระกันพลนตก	ka ⁴ lok ⁵ ba:t ¹	(10) = 41.67*	(6) = 25.00	66.67
9. บ่วงหวายหรือ เชือกสำหรับดัก สัตว์ เช่น นกหรือ ไก่	buaŋ ¹	(0) = 0	(19) = 79.17	60.42
10. ทับพี	sa ⁵ la ⁴ phi: ⁵	(21) = 87.50*	(1) = 4.17	54.17
11. ทับปิงปลา	kha: ⁵ ja:ŋ ²	(11) = 45.83*	(5) = 20.83	66.67
12. ลั่นชัก	ke ³	(15) = 62.50*	(8) = 33.33	52.08
13. อุปกรณ์มัดฟอนข้าว ทำด้วยฟางข้าง	ka ⁴ net ³	(20) = 83.33*	(11) = 45.83	35.41
14. อุปกรณ์ใส่ของทำ ด้วยไม้รูปสี่เหลี่ยม มีฝาปิดหรือไม่มีฝา ก็ได้ไว้ใส่ตะปูหรือ ยาเส้น	ka ⁴ ta ³	(13) = 54.16*	(5) = 20.83	62.50

ตาราง 9 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
<u>ผ้าและเครื่องแต่งกาย</u>				
1. ผ้าโจงกระเบน	pha: ³ con ⁵ ha:n ²	(17) = 70.83*	(0) = 0	64.58
2. ผ้าห่ม	pha ³ phuaj ¹	(21) = 87.50*	(7) = 29.17	41.67
3. เสื้อกล้าม	sua ⁵ kak ²	(19) = 79.17*	(7) = 4.17	58.33
<u>ไฟ-แสงสว่าง</u>				
1. เตาถ่าน	tan ³ lo: ⁵	(14) = 58.33*	(3) = 12.50	54.58
2. ไฟแช็ค	faj ³ chik ⁵	(18) = 75.00*	(1) = 4.17	60.42
<u>พาหนะ</u>				
1. เกวียน	kian ³	(21) = 87.50*	(0) = 0	56.25
2. รถบด	rot ⁵ kret ¹	(16) = 66.67*	(9) = 37.50	47.92
3. รถพยาบาล	rot ⁵ wɔ: ²	(9) = 37.50*	(7) = 29.17	66.67
<u>สุขภาพและโรคภัย</u>				
<u>ต่าง ๆ</u>				
1. แขนกด	khɛ:n ³ kok ⁵	(15) = 62.50*	(11) = 45.83	45.83
2. ตาไม้ดี	ta: ³ fa: ³	(6) = 25.00	(17) = 70.83	52.08
3. ท้องเสีย	thaj ³ thɔ:n ²	(13) = 54.17*	(9) = 37.50	54.17
4. ผดผื่น	phot ⁵ rɔ:n ⁵	(12) = 50.00	(12) = 50.00	50.00

ตาราง 9 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
5. ไร่อีสก๊อส์	fi: ⁵ na:m ³	(16) = 66.67*	(12) = 50.00	50.00
<u>เครื่องจักสาน</u>				
1. กระเป๋า	ka ⁴ chaw ²	(13) = 54.17*	(3) = 12.50	66.67
2. กระดัง	ta ³ kra: ⁴	(4) = 16.67	(14) = 58.33	62.50
3. เข่ง	lua ²	(22) = 91.67*	(3) = 12.50	47.92
<u>เครื่องมือและบุคคล</u>				
<u>ในสังคม</u>				
1. คนตาย	san ⁵ phi: ²	(16) = 66.67*	(1) = 4.17	64.58
2. พี่สาว	ce: ⁵	(12) = 50.00	(14) = 58.33	45.83
3. ลูกคนโต	hua ² pi: ⁴	(9) = 37.50	(10) = 41.67	60.42
<u>ลักษณะนาม</u>				
1. ฟอง (ไข่)	lu:k ⁵	(17) = 70.83*	(14) = 58.33	35.42
2. ใบ (ตุ๋น)	lan ³	(16) = 66.67*	(9) = 37.50	47.92
3. เครื่อง (โทรทัศน์)	lan ³	(22) = 91.67*	(7) = 29.17	35.98

ตาราง 9 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
<u>สรุพนาม</u> 1. บุรุษที่ 2 (คุณหรือ เธอ)	7en ¹	(4) = 16.67	(12) = 50.00	66.67

หมายเหตุ * หมายถึง ข้อมูลที่กลุ่มผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป ใช้มากกว่ากลุ่มวัยรุ่น อายุระหว่าง 13-20 ปี

จากตารางที่ 9 แสดงว่า

1. จำนวนความหมายของคำศัพท์ในภาษาไทยกรุงเทพฯ มีจำนวน 73 คำ
ที่ตรงกับภาษาถิ่นระยอง จำนวน 76 คำ
2. มีคำศัพท์จำนวน 58 คำ ที่กลุ่มผู้สูงอายุใช้มากกว่ากลุ่มวัยรุ่น
3. มีคำศัพท์จำนวน 7 คำ ที่กลุ่มผู้สูงอายุใช้ แต่กลุ่มวัยรุ่นไม่ใช้
4. มีคำศัพท์จำนวน 5 คำ ที่กลุ่มวัยรุ่นใช้ แต่กลุ่มผู้สูงอายุไม่ใช้

ตาราง 10 แสดงระดับของคำกริยา กริยาวลีและคำวิเศษณ์ที่มีผู้ใช้ระดับปานกลาง

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
<u>การปรุงอาหารหรือ</u>				
<u>การครัว</u>				
1. ข้าวสุก ๆ ดิบ ๆ	rup ²	(14) = 58.33*	(9) = 37.50	52.08
2. ทำปลาสด	khw:t ⁵ klet ³	(14) = 58.33*	(8) = 33.33	54.17
3. ฟานเป็นชิ้นบาง ๆ	han ²	(13) = 54.17*	(9) = 37.50	54.17
4. ริน (น้ำข้าว)	the: ⁴	(15) = 62.50*	(5) = 20.83	58.33
5. หุงข้าว	tan ⁴ mw: ¹	(24) = 100*	(0) = 0	50.00
<u>การพูด</u>				
1. พูดจะฉาน	phu:t ⁵ ken ¹	(9) = 37.50	(13) = 54.17	54.17
2. บอกว่าควายเลี้ยง ช่วยขวาเวลา เทียบไถ	khaw ⁴ ta:n ⁶	(16) = 66.67*	(7) = 29.17	52.08
<u>การแสดงออกทาง</u>				
<u>อารมณ์</u>				
1. ยินดี	di: ⁴ caj ⁴	(20) = 83.33*	(11) = 45.83	35.42

ตาราง 10 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาไทยถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
<u>พิธีกรรม</u>				
1. โขนหัว	plon ⁵ phom ⁵	(16) = 66.67*	(0) = 0	66.67
2. ทำบุญสวดศพ	suat ² ?a ⁴ phi ² tham ⁵	(18) = 75.00*	(0) = 0	62.50
3. ปลุกบ้าน	jok ⁵ ba:n ⁴	(23) = 95.83*	(6) = 25.00	39.58
4. เพลศพ	plon ⁵ sop ⁵	(23) = 95.83*	(4) = 16.67	43.75
<u>สันทนาการ</u>				
1. กัดหนอง	pen ⁴ nɔ:n ¹	(13) = 54.17	(17) = 70.83	37.50
2. ขาแพลง	kha: ² khet ⁶	(17) = 70.83*	(13) = 12.50	58.33
3. คัดจุมก	khat ²	(17) = 70.83*	(13) = 54.17	37.50
4. ท้องเสีย	than ⁴ thɔ:n ⁵	(12) = 50.00*	(5) = 20.83	64.58
5. บวม	no: ⁵	(10) = 41.67*	(9) = 37.50	60.42
6. แมลงต้อย	cɔ: ⁴	(19) = 79.17*	(0) = 0	60.42
<u>ธรรมชาติ</u>				
1. ฟันหุคตก	fon ² lɛ:n ¹	(15) = 62.50*	(4) = 16.67	60.42
2. ฟ้าย่อง	fa: ⁴ lan ⁵	(21) = 87.51*	(3) = 12.50	50.00
3. ถอนหญ้า	tha:k ²	(12) = 50.00*	(5) = 20.83	64.58

ตาราง 10 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
<u>อุปนิสัย</u>				
1. ชี้เหนียว	khi: ⁵ tuu: ²	(17) = 70.83*	(9) = 37.50	45.83
2. ดัดจริต	ka ⁴ tɛ: ⁴	(16) = 66.67*	(9) = 37.50	47.92
3. เกลไถล	tha ⁴ laj ¹	(16) = 66.67*	(7) = 29.17	52.08
<u>การใช้ตา</u>				
1. มอง	lɛ: ⁴	(16) = 66.67*	(0) = 0	66.67
2. สังเกต	ɛ:p ¹ wa: ⁴ ŋ ⁴	(13) = 54.17*	(3) = 12.50	66.67
<u>การเคลื่อนไหว</u>				
1. ขยับ	ka ⁴ hɔm ²	(13) = 54.17*	(6) = 25.00	60.42

จากตารางที่ 10 แสดงว่า

1. จำนวนความหมายของคำศัพท์ในภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ มีจำนวน 16 คำ
ที่ตรงกับภาษาถิ่นระยอง จำนวน 28 คำ
2. มีคำศัพท์จำนวน 26 คำ ที่กลุ่มผู้สูงอายุใช้มากกว่ากลุ่มวัยรุ่น
3. มีคำศัพท์จำนวน 5 คำ ที่กลุ่มผู้สูงอายุใช้แต่กลุ่มวัยรุ่นไม่ใช้เลย

การวิเคราะห์ระดับของคำศัพท์ที่มีผู้ไม่ใช้ในระดับต่ำ

การวิเคราะห์ระดับของคำศัพท์ที่มีผู้ไม่ใช้ในระดับน้อย หมายถึง คำศัพท์ที่คนสองกลุ่มอายุไม่ใช้ร้อยละ 1-33 คำศัพท์กลุ่มนี้ได้แก่ คำนาม วลี ในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ จำนวน 20 คำ ที่ตรงกันกับภาษาถิ่นระยอง จำนวน 20 คำ คำกริยา กริยาวลี และวิเศษณ์ในความหมายของภาษาถิ่นไทยกรุงเทพฯ มีจำนวน 7 คำ ที่ตรงกันกับภาษาถิ่นระยอง จำนวน 7 คำ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 11 แสดงระดับของคำนามและนามวลีที่มีผู้ไม่ใช้ในระดับต่ำ

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
<u>อาหารและเครื่องปรุงรส</u>				
1. น้ำตาลทรายแดง	na:m ⁴ ʔɔj ⁵	(19) = 79.17*	(15) = 62.50	29.17
<u>สถานที่สิ่งก่อสร้างและส่วนประกอบ</u>				
1. โถ่ง	tum ⁴	(17) = 70.83	(18) = 75.00	27.08
<u>ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย</u>				
1. ต้นขา	kha:⁴ ʔɔ:n¹	(14) = 58.33	(18) = 75.00	33.33

ตาราง 11 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
ธรรมชาติ				
1. น้ำจืด	na:m ³ sam ⁵	(21) = 87.50*	(14) = 58.33	27.08
2. หลุม	ka ⁴ luk ³	(21) = 87.50*	(13) = 54.17	29.17
เวลา				
1. เร็ว ๆ นี	ta ⁴ ki: ²	(21) = 87.50*	(15) = 62.50	25.00
2. วานนี	mu a ⁴ wa:n ⁴	(13) = 54.17	(20) = 83.33	31.25
แมลงและสัตว์				
1. กระแต	kra ⁴ thik ⁵	(15) = 62.50	(20) = 83.33	27.08
2. การให้ยืมสัตว์ไป ผสมพันธุ์แล้วเอา ลูกมาแบ่งกัน	pha ⁵ wa ¹	(23) = 95.83*	(9) = 37.5	33.33
3. ปลาทรายแดง	pla: ⁴ dɛ:n ¹	(12) = 50.00	(20) = 83.33	33.33
4. ปลาหมึก	muk ²	(23) = 95.83	(24) = 100	2.08
5. แม่คนหรือแม่สัตว์ ที่ยังต้องเลี้ยงลูก เล็ก ๆ	mɛ: ⁴ lu:k ⁵ ʔɔ:n ¹	(21) = 87.50	(22) = 91.67	10.42

ตาราง 11 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
6. ลูกวาลูกควายที่ยัง เล็ก ๆ	lu:k ⁵ ทุะ: ²	(21) = 87.50*	(18) = 37.50	18.75
<u>เครื่องมือเครื่องใช้</u>				
1. ที่ใส่ข้าวพารา	kra ⁴ tha:n ⁴	(24) = 100*	(22) = 91.67	4.17
2. รังถึง	chu:n ²	(13) = 54.17	(19) = 79.17	33.33
<u>ผ้าและเครื่องแต่งกาย</u>				
1. ต่างหู	tum ⁴ hu: ²	(22) = 91.67*	(21) = 87.50	20.83
2. ลิปสติก	ru:t ¹	(19) = 79.17	(19) = 79.17	20.83
<u>ยานพาหนะ</u>				
1. รถจักรยานยนต์	rot ⁵ khru an ²	(16) = 66.67	(20) = 83.33	25.00
<u>สุขภาพและโรคภัย</u>				
<u>ต่าง ๆ</u>				
1. กำเดา	na:m ⁴ da:w ⁴	(21) = 87.55*	(11) = 45.83	33.33

หมายเหตุ * หมายถึง ข้อมูลที่กลุ่มผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป ใช้มากกว่ากลุ่มวัยรุ่นอายุระหว่าง 13 - 20 ปี

จากตาราง 11 แสดงว่า

1. จำนวนความหมายของคำศัพท์ในภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ มีจำนวน 20 คำ ที่ตรงกับภาษาถิ่นระยอง จำนวน 20 คำ
2. มีคำศัพท์จำนวน 11 คำที่มีกลุ่มอายุสูงอายุใช้มากกว่ากลุ่มวัยรุ่น

ตาราง 12 แสดงระดับของคำกริยา กริยาลิ้นและคำวิเศษณ์ที่มีผู้ไม่ใช้ในระดับต่ำ

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	กลุ่มที่ 2 การใช้คำศัพท์ ร้อยละ	จำนวนการไม่ใช้ คำศัพท์ ร้อยละ
<u>การปรุงอาหารหรือ</u> <u>การดริ้ว</u>				
1. อาหารไม่สุก	dip ²	(24) = 100*	(20) = 83.33	8.33
<u>การพูด</u>				
1. พูดต่อ ๆ กันไป	law ³	(23) = 95.83	(24) = 100	2.08
<u>การตัดเย็บ</u>				
1. สร้างแบบ	tham ⁴ bɛ:p ²	(19) = 79.17	(24) = 100	10.42
<u>การใช้ตา</u>				
1. อาการเหม่อมอง	mɔ: ⁴	(22) = 91.67*	(20) = 83.33	12.50
2. แอบดู	ɛ:p ²	(20) = 83.33*	(16) = 66.67	25.00

ตาราง 12 (ต่อ)

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	ภาษาถิ่นระยอง	กลุ่มที่ 1 (การใช้คำร้อยละ)	กลุ่มที่ 2 (การใช้คำร้อยละ)	จำนวนการไม่ใช้ (ร้อยละ)
<u>การเคลื่อนที่</u>				
1. ชีหลัง	$k n^2$	(19) = 79.17*	(17) = 70.83	25.00
<u>แสดงปริมาณ</u>				
1. เล็กน้อย	$n j^4$	(20) = 83.33*	(15) = 62.50	27.08
<u>บอกขนาดและลักษณะ</u>				
1. รวม ๆ กันเป็น กลุ่มหรือฝูง	$k : n^4$	(24) = 100*	(15) = 62.50	18.75

หมายเหตุ * หมายถึง ข้อมูลที่กลุ่มผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป ใช้มากกว่า กลุ่มวัยรุ่น อายุระหว่าง 13-20 ปี
จากตารางที่ 12 แสดงว่า

1. จำนวนความหมายของคำศัพท์ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ มีจำนวน 7 คำ ที่ตรงกับภาษาถิ่นระยองจำนวน 7 คำ
2. มีคำศัพท์ที่กลุ่มผู้สูงอายุใช้มากกว่ากลุ่มวัยรุ่น จำนวน 6 คำ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย คำศัพท์ที่มีแนวโน้มจะเลิกใช้ในภาษาถิ่นระยอง คำศัพท์ที่
ศึกษามี 34 หน่วยย่อย ประมาณ 500 คำ แบ่งเป็นคำนามและนามวลี ประมาณ 300 คำ
คำกริยา กริยาวลีและคำวิเศษณ์ ประมาณ 200 คำ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาแนวโน้มการเลิกใช้คำศัพท์ในภาษาพูดของภาษาถิ่นระยอง
2. เพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงลักษณะคำศัพท์ในภาษาพูดของภาษาถิ่นระยอง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. คัดเลือกคำศัพท์ จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาถิ่นระยอง จำนวน 34 หน่วยย่อย
ประมาณ 500 คำ แบ่งเป็นคำนามและนามวลี ประมาณ 300 คำ คำกริยา กริยาวลีและคำวิเศษณ์
ประมาณ 200 คำ
2. คัดเลือกผู้บอกภาษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดระยอง จาก 6 อำเภอ 2 เทศบาล
คือ อำเภอเมืองระยอง อำเภอแกลง อำเภอบ้านค่าย อำเภอปลวกแดง อำเภอบ้านฉาง อำเภอ
วังจันทร์ เทศบาลตำบลทางเกวียน และเทศบาลเมืองระยอง อำเภอละ 6 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม
อายุ คือ กลุ่มผู้สูงอายุ (กลุ่มที่ 1) อายุตั้งแต่ 60 ปี ขึ้นไป และกลุ่มวัยรุ่น (กลุ่มที่ 2) อายุ
ระหว่าง 13 - 20 ปี เป็น ชาย - หญิง กลุ่มละ 3 คน รวมทั้งสิ้น 48 คน

เครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า

1. รายการคำศัพท์ จำนวน 34 หน่วยอรรถ ประมาณ 500 คำ แบ่งเป็น คำนาม และนามวลี ประมาณ 300 คำ คำกริยา กริยาวิเศษณ์ และคำวิเศษณ์ ประมาณ 200 คำ
2. อุปกรณ์สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้อุปกรณ์ที่เป็นของจริง รูปภาพหรือการแสดงท่าทางประกอบคำศัพท์
3. สัทอักษร
4. อุปกรณ์สำหรับบันทึกเสียง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการ เดินทางไปซักถามผู้บอกภาษาจากอำเภอที่จะศึกษา จำนวน 48 คน ในจังหวัดระยอง ด้วยการใช้บัญชีรายการคำศัพท์ซักถามผู้บอกภาษาทีละคำ โดยการใช้รูปภาพ ของจริง หรือแสดงท่าทางประกอบคำศัพท์ และบันทึกข้อมูลด้วยการบันทึกเสียง และจดเป็นสัทอักษรลงในตารางคำศัพท์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้นำข้อมูล จำนวน 34 หน่วยอรรถ ประมาณ 500 คำ มาศึกษาหาแนวโน้มในการเลิกใช้คำศัพท์ของกลุ่มผู้สูงอายุ (กลุ่มที่ 1) อายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป และกลุ่มวัยรุ่น (กลุ่มที่ 2) อายุระหว่าง 13 - 20 ปี โดยเปรียบเทียบคำศัพท์ในกลุ่มเดียวกันและระหว่างกลุ่มในอำเภอเดียวกันและต่างอำเภอ การวิเคราะห์กระทำได้ 3 ระดับ ดังนี้

1. ระดับสูง คือ คำศัพท์ที่คนสองกลุ่มอายุ ไม่ใช้ร้อยละ 67-100 ซึ่งนำมาศึกษาหาแนวโน้มของการเลิกใช้ใน 4 ระดับ ดังนี้

1.1 แนวโน้มระดับที่ 1 คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุ ไม่ใช้ร้อยละ 100 ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้สูงสุด มีจำนวน 145 คำ

1.2 แนวโน้มระดับที่ 2 คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 89 - 99 ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้สูง มีจำนวน 257 คำ

1.3 แนวโน้มระดับที่ 3 คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 78 - 88 ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้ปานกลาง มีจำนวน 90 คำ

1.4 แนวโน้มระดับที่ 4 คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 67 - 77 ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้น้อย มีจำนวน 69 คำ

2. ระดับปานกลาง คือ คำศัพท์ที่คนสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 34-66 มีจำนวน 99 คำ

3. ระดับต่ำ คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 1 - 33 มีจำนวน 27 คำ

สำหรับคำศัพท์ที่พบว่ามีการเลิกใช้ในระดับปานกลางและระดับต่ำ ไม่ได้นำมาพิจารณาหาแนวโน้มในการเลิกใช้คำศัพท์ เพราะ คำศัพท์เหล่านั้นยังมีผู้ใช้อยู่มากในภาษาถิ่นระยอง

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์การใช้และการไม่ใช้คำศัพท์ในระดับต่างๆ จากคำศัพท์ 34 หน่วยอรรถประมาณ 500 คำ ผลปรากฏว่า คำศัพท์ที่มีผู้ไม่ใช้ในระดับสูงนั้น สามารถจะพิจารณาหาแนวโน้มในการเลิกใช้คำศัพท์ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังต่อไปนี้

แนวโน้มระดับที่ 1 คำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้สูงสุด คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุ ไม่ใช้ร้อยละ 100 ปรากฏว่ามีคำนามและนามวลี ในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ มีจำนวน 50 คำ ที่ตรงกับภาษาถิ่นระยอง จำนวน 51 คำ คำกริยา กริยาวลี และคำวิเศษณ์ในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ จำนวน 95 คำ ที่ตรงกับภาษาถิ่นระยอง จำนวน 107 คำ เช่น /pi:⁴ko:²/ "ข้าวเหนียวเปียก", /roŋ⁵sa:²/ "ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข", /kuŋ⁴noŋ⁵/ "กุงกุลาดำ" เป็นต้น

แนวโน้มระดับที่ 2 คำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้สูง คือ คำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุ ไม่ใช้ ร้อยละ 89-99 ได้แก่ คำนามและนามวลีในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ

170 คำ ที่ตรงกับภาษาถิ่นระยอง 397 คำ คำกริยา กริยาวลีและคำวิเศษณ์ในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ 87 คำ ที่ตรงกับภาษาถิ่นระยอง 181 คำ ตัวอย่างคำศัพท์ เช่น /ka⁴ con⁴ ha:ŋ²/ "ฟ้าโจงกระเบน", /joŋ⁴ ɯwə:³/ "ดงข้าว", /ɯwə:ŋ³ lɛ:³/ "มอง" เป็นต้น

แนวโน้มนะดับที่ 3 คำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้ปานกลาง คือ คำศัพท์ที่คนทั้งกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 78-88 ได้แก่ คำนามและนามวลี ในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ จำนวน 67 คำ ที่ตรงกับภาษาถิ่นระยอง จำนวน 85 คำ คำกริยา กริยาวลี และคำวิเศษณ์ ในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ จำนวน 24 คำ ที่ตรงกับภาษาถิ่นระยอง จำนวน 30 คำ เช่น /ka⁴ li:³ kha:p⁵ phot²/ "ข้าวโพดอ่อน", /puat³ ka⁴ map³/ "ปวดหัว", /ka⁴ diam³/ "จักจี้" เป็นต้น

แนวโน้มนะดับที่ 4 คำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้น้อย คือ คำศัพท์ที่คนทั้งกลุ่มอายุไม่ใช้ร้อยละ 67-77 ได้แก่ คำนามและนามวลีในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ จำนวน 46 คำ ที่ตรงกับภาษาถิ่นระยอง จำนวน 47 คำ คำกริยา กริยาวลี และคำวิเศษณ์ ในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ จำนวน 23 คำ ที่ตรงกับภาษาถิ่นระยอง 23 คำ เช่น /ka³ thit⁵/ "กระแต", /pha:³ po:⁵/ "ผ้าขาวม้า", /phu:t⁵ ʔaŋ³/ "พูดไม่ชัด" เป็นต้น

การศึกษาคำศัพท์ที่มีผู้ไม่ใช้ระดับปานกลางและระดับต่ำ ปรากฏผลโดยสรุป ดังนี้

ระดับปานกลาง คือ คำศัพท์ที่คนสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 34-66 ได้แก่ คำนามและนามวลีในความหมายของภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ มีจำนวน 73 คำ ที่ตรงกับภาษาถิ่นระยอง 76 คำ คำกริยา กริยาวลี และคำวิเศษณ์ ในความหมายภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ จำนวน 26 คำ ที่ตรงกับภาษาถิ่นระยอง 28 คำ เช่น /kɛ:ŋ⁴ lɔ:⁵ n⁵/ "แกงจืดวันเส้น", /kha⁵ nam³/ "กระท่อม", /nɔ:⁴ ŋ⁴ phlen³/ "เวลาก่อนเพล" เป็นต้น

ระดับต่ำ คือ คำศัพท์ที่คนสองกลุ่มอายุ ไม่ใช้ร้อยละ 1-33 ได้แก่ คำนาม และนามวลีในความหมายภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ จำนวน 20 คำ ที่ตรงกับภาษาถิ่นระยอง จำนวน 20 คำ คำกริยา กริยาวลี และคำวิเศษณ์ ในความหมายภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ จำนวน 7 คำ ที่ตรงกับภาษาถิ่นระยอง จำนวน 7 คำ เช่น /na:ɯ⁴ ʔɔj⁵/ "น้ำตาลทรายแดง", /na:ɯ⁴ sam⁴/

"น้ำคร่ำ", /kra⁴tha:ŋ¹/ "ที่ใส่น้ำอย่างพารา" เป็นต้น

จากการวิเคราะห์ข้อมูลยังพบว่า ระดับของคำศัพท์ที่มีผู้ไม่ใช่ระดับปานกลางและระดับต่ำ มีการใช้คำศัพท์ตรงกับความหมายภาษาถิ่นไทยกรุงเทพฯ อยู่จำนวนมาก ทั้งนี้เป็นเพราะ ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ เข้ามามีอิทธิพลเหนือภาษาถิ่นระยอง เช่น คำว่า "ฟ้าร้อง" เดิมใช้ /fa:⁴lan³/ ปัจจุบันใช้ /fa:⁴rɔ:³/, "แมงมุม" เดิมใช้ /bɔm³/ ปัจจุบันใช้ /mɛŋ⁴mɔm³/ เป็นต้น

นอกจากนี้มีการเปลี่ยนแปลงของคำศัพท์ในด้านเสียงพยัญชนะและสระ ที่ปรากฏเห็นเด่นชัด มีดังนี้

การเปลี่ยนแปลงในด้านเสียงพยัญชนะ ผู้บอกภาษากลุ่มที่ 2 จะใช้เสียงสระเหมือนภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ

การเปลี่ยนเสียง [j] ไม่เป็นเสียง [r], [d], [t]

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2
1. รุ่งกินน้ำ	juŋ ⁴	ruŋ ⁴
2. ดงข้าว	joŋ ⁴	doŋ ⁴
3. ดำแย	jam ⁴ je: ⁴	tam ⁴ je: ⁴

2. การเปลี่ยนแปลงด้านเสียงสระ

1. การเปลี่ยนแปลงสระเสียงสั้น เป็นสระเสียงยาว

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2
1. ข้าวเหนียวแดง	khan ⁴ kan ⁴	khaŋ ⁴ ka:n ⁴
2. ตา	phɔ̌ ³ kɛ: ⁴	phɔ: ³ kɛ: ⁴
3. กระแตก	kra ⁴ thɛʔ ³	kra ⁴ thɛ:k ³

2. การเปลี่ยนแปลงเสียงสระเดียวเป็นเสียงสระประสม เช่น เสียงสระ

[u] เปลี่ยนไปเป็นเสียง [ua] เช่น

ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2
1. ลูกเนียง	hu ⁴ cha ⁴ nian ³	hua ⁵ cha ⁴ nian ³

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ผลการวิเคราะห์แนวโน้มการเลิกใช้คำศัพท์ในระดับสูง แบ่งเป็น 4 ระดับ ดังนี้

แนวโน้มนะดับที่ 1 คำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้สูงสุด ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่มีการเลิกใช้ร้อยละ 100 จะพบว่า มีจำนวน 145 คำ ซึ่งผู้บอกภาษาทั้ง 48 คน ไม่ใช้คำศัพท์นั้นในชีวิตประจำวันเลย คำศัพท์จำนวนดังกล่าวนี้อาจจะสูญหายไปจากภาษาถิ่นระยองแล้วก็ได้ แต่การที่จะสรุปให้แน่นอนนั้นเป็นไปได้ไม่ได้ เพราะเป็นข้อมูลที่ได้รับจากผู้บอกภาษาเพียง 48 คน มิได้สอบถามคนระยองทั้งจังหวัด

แนวโน้มนะดับที่ 2 คำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้สูง ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 89-99 มีจำนวน 257 คำ มีคำศัพท์ที่ผู้สูงอายุใช้มากกว่ากลุ่มวัยรุ่น จำนวน 423 คำ เช่น /mu:⁴si:²/ "มะพร้าวที่กะลาเล็กๆไม่สมบูรณ์", /la⁵kw:⁴ta⁵m⁵/ "ส้มตำ", /cha:k⁵/ "ปาละเมาะ" มีคำศัพท์ที่กลุ่มผู้สูงอายุใช้เท่านั้น จำนวน 405 คำ เช่น /na:m³fon²/ "แมลงปอ", /su:n⁵mi:³ca⁴n⁴/ "สุริยุปราคา", /pha:⁵ciat¹/ "ผ้าเช็ดหน้า" และคำศัพท์ที่กลุ่มผู้สูงอายุไม่ใช้เลย แต่กลุ่มวัยรุ่นใช้มีจำนวน 134 คำ เช่น /cuŋ⁴/ "ชาละเปาทอด", /lɛ:³/ "กะลาตวงข้าวสาร" และพบว่ามีคำศัพท์อยู่หนึ่งคำที่กลุ่มวัยรุ่นใช้ซึ่งเป็นคำศัพท์เดิมในภาษาถิ่นระยอง คือ /kok⁵ka⁴chi:²/ "เมรุ" ทั้งนี้เพราะผู้บอกภาษากลุ่มวัยรุ่นอยู่ร่วมกับผู้สูงอายุภายในครอบครัวเดียวกันทำให้กลุ่มวัยรุ่นใช้ภาษาถิ่นระยองในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้มีคำศัพท์บางคำที่กลุ่มผู้สูงอายุยังใช้อยู่ แต่กลุ่มวัยรุ่นมิได้ใช้แล้ว เช่น คำว่า /fak³kha:m²/ ซึ่งได้กร่อนคำมาจากคำเดิมในภาษาถิ่นระยองว่า /fak³ma⁴kha:m²/ "วงล้อรถจักรยาน"

คำศัพท์ในแนวโน้มนะดับที่ 2 นี้ มีการใช้คำศัพท์ที่หลากหลาย เช่น คำว่า "ตะลิงปลิง" ในภาษาถิ่นระยอง มีการใช้คำถึง 7 คำ คือ /ma⁴lam³pliŋ³/, /ka⁴lam³pliŋ³/, /ma⁴lam³pli:²/, /lu:k²ma⁴liŋ²pliŋ³/, /liŋ³pliŋ³/, mak⁴piŋ³/, /ma⁴pliŋ³/ ทั้งนี้เพราะ แต่ละอำเภอมีการใช้คำศัพท์ที่แตกต่างกัน

แนวโน้มนะดับที่ 3 คำศัพท์ที่มีแนวโน้มของการเลิกใช้ปานกลาง ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 78 - 88 คำศัพท์กลุ่มนี้มีจำนวน 90 คำ มีคำศัพท์ที่กลุ่มผู้สูงอายุใช้มากกว่ากลุ่มวัยรุ่น จำนวน 79 คำ เช่น /hu:⁵cha³nian¹/ "ลูกเนียง", /kha⁵nam³/ "กระท่อม", /pha:³phuaj¹/ "ผ้าห่ม" เป็นต้น มีคำศัพท์ที่กลุ่มผู้สูงอายุใช้เท่านั้น จำนวน 40 คำ เช่น /pha³coŋ⁵ha:²/ "ผ้าโจงกระเบน", /cw:⁴/ "แมลงต๋อย", /lɛ:³/ "มอง" สำหรับแนวโน้มนะดับที่ 3 นี้ พบว่าความหลากหลายในการใช้คำศัพท์น้อยกว่าแนวโน้มนะดับที่ 1

ระดับที่ 2 และมีคำศัพท์บางคำใช้ภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ ซึ่งไม่ได้นำมาแสดงในการศึกษารั้งนี้

แนวโน้มนระดับที่ 4 คำศัพท์ที่มีแนวโน้มในการเลิกใช้น้อย ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 67-77 คำศัพท์นี้มีจำนวน 69 คำ มีคำศัพท์ที่กลุ่มผู้สูงอายุใช้มากกว่ากลุ่มวัยรุ่นจำนวน 53 คำ เช่น /tɛ:ŋ⁴kwə:⁴/ "เตงร้าน", /ma:p³/ "ที่ราบลุ่มกว้างใหญ่" มีคำศัพท์จำนวน 12 คำเท่านั้นที่กลุ่มผู้สูงอายุใช้ แต่กลุ่มวัยรุ่นไม่ใช้ เช่น /ka³phok⁵/ "สะโพก", /lot⁵saj²/ "รถเข็น" และมีคำเพียงคำเดียวที่กลุ่มวัยรุ่นใช้ แต่กลุ่มผู้สูงอายุไม่ใช้ คือ คำว่า /su⁵li⁴ja⁴kha:t³/ "สุริยุปราคา"

2. ผลการวิเคราะห์ระดับของคำศัพท์ที่มีผู้ไม่ใช้ในระดับปานกลางและระดับต่ำ

ระดับปานกลาง มีคำศัพท์จำนวนทั้งสิ้น 99 คำ ที่คนทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 34-67 มีคำศัพท์ที่กลุ่มผู้สูงอายุใช้มากกว่ากลุ่มวัยรุ่นอยู่ จำนวน 84 คำ เช่น /dɔ:k⁵kluaŋ³/ "หัวปลี", /kha⁵nam³/ "กระท่อม" มีคำศัพท์ที่กลุ่มผู้สูงอายุใช้เท่านั้น มีจำนวน 12 คำ เช่น /hua²nɔ:k³/ "ข้าวเหนียวหนึ่งโรยมะพร้าว" มีคำศัพท์จำนวน 5 คำที่กลุ่มวัยรุ่นใช้เท่านั้น เช่น /niw⁵poŋ⁵/ "นิ้วโป้ง" เป็นที่สังเกตได้ว่า กลุ่มวัยรุ่นจะใช้คำศัพท์ในภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ มากกว่ากลุ่มผู้สูงอายุ

ระดับต่ำ มีคำศัพท์ที่ทั้งสองกลุ่มอายุไม่ใช้ ร้อยละ 1-33 จำนวน 27 คำ และมีคำศัพท์ที่กลุ่มผู้สูงอายุใช้มากกว่ากลุ่มวัยรุ่น จำนวน 17 คำ เช่น /ta⁴ki:²/ "เร็วขึ้น", /na:m⁴da:p⁴/ "กำเดา" นอกจากนี้ยังพบว่า มีคำศัพท์บางคำที่กลุ่มผู้สูงอายุและกลุ่มวัยรุ่นใช้คำศัพท์เท่าๆกัน คือ /ru:t²/ "ลิปสติก"

ข้อสังเกตประการหนึ่งของการวิเคราะห์คำศัพท์ในระดับปานกลางและระดับต่ำ คือ กลุ่มผู้สูงอายุและกลุ่มวัยรุ่นใช้คำศัพท์ในความหมายภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ อยู่จำนวนมาก ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจาก อิทธิพลของการใช้คำศัพท์ในภาษาไทยถิ่นกรุงเทพฯ ที่เข้ามาปะปนกับภาษาถิ่นระยองมากขึ้น รวมทั้งด้านการสื่อสาร การศึกษา การคมนาคมและการท่องเที่ยว เป็นต้น เช่น /la⁴kwə:⁴taŋ³/ "มะละกอ" ซึ่งเดิมใช้คำนี้อยู่ แต่ปัจจุบันกลุ่มชนใช้ /ma⁴la⁴kwə:⁴/ ตามภาษาไทยกรุงเทพฯ นอกจากคำนี้แล้วยังมีคำว่า /taj⁴khaw²khu:⁵/ "น่อง" อีก

ปัญหาในการทำวิจัย

1. ขณะที่ซักถามผู้บอกภาษา มักมีเพื่อนบ้านหรือผู้อื่นที่สนใจ เข้าฟังด้วย ทำให้มีเสียงรบกวนแทรกเข้าไปในการบันทึกข้อมูล หรือบางครั้งผู้บอกภาษานึกคำตอบช้า ผู้สังเกตการณ์จะบอกคำศัพท์ ทำให้ผู้วิจัยไม่ทราบคำตอบที่แท้จริง
2. ความปลอดภัยในการเก็บข้อมูล เพราะบางอำเภอห่างไกลจากตัวจังหวัดและชุมชนจะอยู่ห่างกันมาก
3. การใช้เวลาในการหาผู้บอกภาษาที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด เพราะ บางอำเภอมีคนต่างถิ่นเข้ามาอยู่อาศัย แทนคนในท้องถิ่นเดิมมากขึ้น ทำให้การหาผู้บอกภาษาเป็นไปด้วยความลำบาก
4. การใช้ภาษากลางเป็นสื่อในการซักถาม ทำให้ผู้บอกภาษาลွယ်ตามคำศัพท์ในความหมายภาษาไทยกรุงเทพฯ ซึ่งข้อมูลอาจมีการคลาดเคลื่อนไปได้
5. การใช้เวลาในการซักถามคำศัพท์นานเกินไปทำให้ผู้บอกภาษาเกิดความเบื่อหน่ายในการตอบคำซักถาม
6. ผู้วิจัยไม่ใช่คนในท้องถิ่นอาจทำให้ข้อมูลคลาดเคลื่อนและสามารถหาผู้ตรวจสอบภาษาของข้อมูลได้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจะศึกษาแนวโน้มการเลิกใช้คำศัพท์ในจังหวัดอื่น ๆ เพื่ออนุรักษ์ภาษาถิ่นเดิมไว้ให้ชนรุ่นหลังต่อไปได้ศึกษาค้นคว้า
2. การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่นต่าง ๆ ควบคู่กับการเปลี่ยนแปลงการใช้คำศัพท์
3. วัฒนธรรมของท้องถิ่นอื่นได้เข้ามาปะปนกับท้องถิ่นเดิม ทำให้วัฒนธรรมเดิมเปลี่ยนไป

บรรณานุกรม
๑

บรรณานุกรม

- กาญจนา วัฒนศิริ. ภาษาไทยถิ่น. กรุงเทพฯ : เอกสารวิชาการหน่วยศึกษานิเทศก์
กรมการฝึกหัดครู, 2528 (เอกสารการนิเทศก์การศึกษา ฉบับที่ 275).
- เกตุ, วิลเลียม เจ. คำสำหรับทดสอบเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยถิ่น. แปลโดย
ธีระพันธ์ ล. ทองคำ. คำบรรยายในการสัมมนาอาจารย์วิชาภาษาไทย.
กรุงเทพมหานคร : ครูสภา, 2518.
- คณะนิติปริญาโท ภาควิชาภาษาศาสตร์ 2528. ภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยถิ่น
ภาคตะวันออก, โครงการทดลอง ภาควิชาภาษาศาสตร์ อักษรศาสตร์.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- จันทราพร สุขปรีดี. ภูมิศาสตร์คำศัพท์ภาษาไทยถิ่นในจังหวัดระยอง จันทบุรี และ ตราด.
วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531. อัดสำเนา.
- ธีระพันธ์ ล. ทองคำ. สัทอักษรไทย : การสร้างสัทอักษรไทยเพื่อบันทึกภาษาไทยถิ่น
และภาษาชนกลุ่มน้อย. กรุงเทพฯ : ฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- ธีระพันธ์ ล. ทองคำ และ เจอร์รี่ เกนีย์. แผนที่ภาษาในประเทศไทย. กรุงเทพฯ :
โครงการวิจัยภาษาไทย และภาษาพื้นเมืองถิ่นต่างๆ ILTRP, 2520.
- นุรักษ์ เพ็งสภาพ. "ศัพท์บางคำในภาษาระยอง," ใน นิทรรศการเอกลักษณ์ไทย
ศูนย์วัฒนธรรม จังหวัดระยอง. หน้า 30 - 34. กรุงเทพฯ : เพชรบุรีการพิมพ์
พญาไท, ม.ป.ป.
- ประภาศรี สืท่าไพ. วัฒนธรรมทางภาษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2534.
- ปราณี กุลละวณิช และคนอื่นๆ. ภาษาทัศน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2533.
- ปรีชา ไรจน์ฤตาการและคนอื่นๆ พูดแบบระยอง. ระยอง : ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดระยอง,
2535.
- "เผยแพร่ระยองอีในหมู่เยาวชน," เดลินิวส์. 27 พฤศจิกายน 2534. หน้า 3.

ไพบูลย์วิริยคุณ, พระครู. "ภาษาถิ่นระยอง," ใน รายงานการสัมมนาวัฒนธรรมภาค

ตะวันออก. หน้า 325 - 340. ระยอง : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บางแสน, 2526.

ไพเราะ วรรณสุข. "ภาษาถิ่นจันทบุรี," สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์วิทยาลัย

รำไพพรรณี, 1 : 7 - 48 ; สิงหาคม 2526.

ภิญโญ จิตต์ธรรม. ภาษาถิ่น. พิมพ์ครั้งที่ 2. สงขลา : โรงพิมพ์เมืองสงขลา, 2517.

มณี พยอมยงค์. ภาษาไทย ภาษาถิ่น ไม่สิ้นสุด. เชียงใหม่ : ส.ทรัพย์การพิมพ์, 2533.

รัชนี เสนีย์ศรีสันต์. การศึกษาเปรียบเทียบเสียงและระบบเสียงในภาษาลาวพวน

บางปลาเคี้ยวของผู้พูดภาษาที่มีอายุต่างกัน. วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526. อุดลำนเา.

รตญา ทองศิริกาญจน์ และคนอื่นๆ. การศึกษาแนวแบ่งเขตในจังหวัดระยอง จันทบุรี

และตราด. โครงการทดลอง ภาควิชาภาษาศาสตร์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, 2531. อุดลำนเา.

วันนีย์ พันธชาติ. "ภาษาถิ่นย่อยของคำเมือง : การศึกษาคำศัพท์," วัฒนธรรม

พื้นบ้าน : ภาษา. หน้า 53 - 105. กรุงเทพฯ : โครงการไทยศึกษา

ฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

วนิดา สารพร. วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงการใช้คำของคนสามระดับอายุในภาษาไทย

ยวน ต. ดอนแร่ และ ต. คูบัว อ. เมือง จ.ราชบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.

กรุงเทพฯ : ศิลปากร, 2531. อุดลำนเา.

วิจิตรนต์ ภาณพงศ์. "ความแตกต่างระหว่างภาษาถิ่น," ใน Gething, Harris and

Kullavanijaya. หน้า 242 - 253. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

1976.

วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์, ดร. ภาษาและภาษาศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 5. แก้ไขเพิ่มเติม.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.

สมจิตต์ รัตน์ลักษณ์. การศึกษาสัทอรรถศาสตร์ของคำลงท้ายในภาษาระยอง. วิทยานิพนธ์

อ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532. อุดลำนเา.

- สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธุ์. การศึกษาภาษาถิ่นย่อยของจังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ อ.ม.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. อัดสำเนา.
- อนุমানราชชน, พระยา. 100 ปี พระยาอนุমানราชชน หมวดภาษา เล่มที่ 1
นิรุกติศาสตร์. กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร องค์การค้ำของครุสภาและมูลนิธิ
เสรีรโกเศส - นาคะประทีป, 2532.
- อัญชลี บุระสิงห์. วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงการใช้คำของคนสามระดับอายุในภาษาไทย
โชน. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2531.
อัดสำเนา.
- อุทัยวรรณ ดันหยง. วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงการใช้คำของคนสามระดับอายุใน
ภาษาพวน. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร,
2526. อัดสำเนา.
- เอกวิทย์ ณ ถลาง, ดร. "มัธยมศึกษากับการส่งเสริมวัฒนธรรมทางภาษาของไทย," ใน
การสัมมนาเรื่องวัฒนธรรมทางภาษาของไทย (2533 : ณ. ดิกลินดิไมตรี
ทำเนียบรัฐบาลและมหาวิทยาลัยสยาม). หน้า 15 - 19. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยสยาม, 2534.
- เอกสารการสอนชุดวิชา ภาษาไทย 3 หน่วยที่ 7 - 15. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2531.
- อรพิมพ์ บุญอาภา. หน่วยเสียงภาษากระยอง. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต อ.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2512. อัดสำเนา.
- Brown, J. Mavin. From Ancient Thai To Modern Dialects.
Bangkok : Social Science Association Press of Thailand,
1965.
- Gunyarat Punthong. An Analysis of Lexical Change among Three
Generation in Kam Muang Dialect. M.A. Thesis. Bangkok.
Mahidol University, 1979. photocopied.

Li Fang Kuei. A Handbook of Comparative Tai. Hawaii : The
University Press of Hawaii, 1977.

Samarin , William J. Field Linguistics. New York : Holt
Rinehart And Winston, 1967.

Thomas, W. Gething and Jimmy G. Harris. Tai Linguistics in Honor of
Fang - Kuei Li. Bangkok : Chulalongkorn University
Duplicating Center, August, 1976.

ภาคผนวก

รายชื่อผู้บอกภาษา

รายชื่อผู้บอกภาษา

รายชื่อผู้บอกภาษาในแต่ละอำเภอ

อำเภอเมืองระยอง

ผู้บอกภาษากลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป

1. นายจาง ขจรแสง อายุ 63 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 12/1 ตำบล บ้านแลง
2. นางสาวทอง อายุ 63 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 53 ตำบล นาตาขวัญ
3. นางเมือง ละมัย อายุ 73 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 18 หมู่ 3 ตำบล เนินพระ

ผู้บอกภาษากลุ่มอายุระหว่าง 13-20 ปี

1. นางสาวจรรุวรรณ แดงโชติ อายุ 17 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 40/9 ตำบล เข่งเนิน
2. นางสาวนิรมล วงศ์สูง อายุ 20 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 16/1 ตำบลทับมา
3. นายมานพ กล่อมแก้ว อายุ 20 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 35/2 ตำบล เข่งเนิน

อำเภอบ้านฉาง

ผู้บอกภาษากลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป

1. นายอยู่ เนินศิรี อายุ 82 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 69 ตำบล พลา

2. นายโห่ง เนินคีรี อายุ 79 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 69 ตำบลพลา

3. นางมัน จิราษฏร์ อายุ 77 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 59 ตำบลพลา

ผู้บอกภาษากลุ่มอายุระหว่าง 13-20 ปี

1. เด็กหญิงน้ำผึ้ง ตั้งจิตสุทธิสาร อายุ 14 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 14/1 หมู่ที่ 5 ตำบลพลา

2. นางสาวพรรณา วงศ์สว่าง อายุ 16 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 64/1 หมู่ที่ 5 ตำบลพลา

3. นางสาวอัญชนา ศรีสุข อายุ 17 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 64/2 หมู่ที่ 5 ตำบลพลา

อำเภอบ้านค่าย

ผู้บอกภาษากลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป

1. นางเปี่ยม ใจเสงี่ยม อายุ 72 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 28 หมู่ที่ 6 ตำบลมาบข่า

2. นางพิณ เวฬุรัตน์ อายุ 84 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 69 หมู่ที่ 3 ตำบลหนองละลอก

3. นางสาว สอน ยมจินดา อายุ 82 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 10 หมู่ที่ 5 ตำบลมาบข่า

ผู้บอกภาษากลุ่มอายุระหว่าง 13-20 ปี

1. นางสาวสาว แสนศิริ อายุ 15 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 10 หมู่ที่ 5 ตำบลมาบข่า

2. เด็กชายอาดม แสนศิริ อายุ 13 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 10 หมู่ที่ 5 ตำบลมาบข่า

3. นางสาวอังศุธร สุวรรณถาวร อายุ 18 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 69 หมู่ 3 ตำบลหนองละลอก

อำเภอแกลง

ผู้บอกภาษากลุ่มอายุระหว่าง 60 ปีขึ้นไป

1. นายบัว มุกดาสนิท อายุ 71 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 38 หมู่ที่ 1 ตำบลบ้านนา

2. นายไพ อุดม อายุ 69 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 163/2 หมู่ที่ 1 ตำบลบ้านนา

3. นายเล็ก เข็นฉ่ำ อายุ 70 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 11 ตำบลบ้านนา

ผู้บอกภาษากลุ่มอายุระหว่าง 13-20 ปี

1. นายจิรศักดิ์ รักษาพงษ์ อายุ 15 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 5/1 หมู่ที่ 2 ตำบลวังหว้า

2. นายทนอมศักดิ์ รักษาพงษ์ อายุ 16 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 5/1 หมู่ที่ 2 ตำบลวังหว้า

3. เด็กชายชัยวัฒน์ ชวนชื่น อายุ 13 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 2 หมู่ที่ 2 ตำบลวังหว้า

อำเภอวังจันทร์

ผู้บอกภาษากลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป

1. นางมะนี เสาวรส อายุ 77 ปี

อยู่บ้านเลขที่ 5 หมู่ที่ 4 ตำบลวังจันทร์

2. นายปลั่ง แทนทด อายุ 77 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 5 หมู่ที่ 3 ตำบลพลองตาเอี่ยม
3. นายวาง แทนทด อายุ 78 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 5 หมู่ที่ 3 ตำบลพลองตาเอี่ยม

ผู้บอกภาษากลุ่มอายุระหว่าง 13-20 ปี

1. เด็กชายวิมลหา อู่สุวรรณ อายุ 13 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 63 หมู่ที่ 6 ตำบลชุมแสง
2. เด็กชายประเทศ ไกรเพชร อายุ 13 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 50 หมู่ที่ 6 ตำบลชุมแสง
3. เด็กชายชานนท์ สุทธินาวงค์ อายุ 13 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 10/11 หมู่ที่ 1 ตำบลชุมแสง

อำเภอปลวกแดง

ผู้บอกภาษากลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป

1. นางเจียม รักษาพล อายุ 78 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 774 หมู่ที่ 1 ตำบลแม่น้ำคู้
2. นางเตียง บุปผาพฤกษ์ อายุ 74 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 188 หมู่ที่ 1 ตำบลแม่น้ำคู้
3. นายก่อย บุปผาพฤกษ์ อายุ 75 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 188 หมู่ที่ 1 ตำบลแม่น้ำคู้

ผู้บอกภาษากลุ่มอายุ 13-20 ปี

1. เด็กหญิงสมดาว บุปผาพฤกษ์ อายุ 13 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 363 หมู่ที่ 1 ตำบลแม่น้ำคู้

2. เด็กหญิงมิตร แสงหาทรัพย์ อายุ 13 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 22 หมู่ที่ 1 ตำบลแม่น้ำคู้
3. นางสาวลัดดา บุปผาพฤกษ์ อายุ 17 ปี

เทศบาลตำบลทางเกวียน

ผู้บอกภาษากลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป

1. นางอัน ดงแสง อายุ 84 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 37 หมู่บ้านแหลมยาง ตำบลทางเกวียน
2. นายวิน น้อยพงษ์ อายุ 67 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 33 หมู่บ้านแหลมยาง ตำบลทางเกวียน
3. นางเฟือน น้อยพงษ์ อายุ 73 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 30 หมู่บ้านแหลมยาง ตำบลทางเกวียน

ผู้บอกภาษากลุ่มอายุระหว่าง 13-20 ปี

1. เด็กชายศักดิ์ น้อยพงษ์ อายุ 15 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 27 หมู่บ้านแหลมยาง ตำบลทางเกวียน
2. เด็กชายอภิชาติ เจริญสุข อายุ 14 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 35 หมู่บ้านแหลมยาง ตำบลทางเกวียน
3. เด็กชายสมชาย ดงอยู่ อายุ 15 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 41 หมู่บ้านแหลมยาง ตำบลทางเกวียน

เทศบาลเมืองระยอง

ผู้บอกภาษากลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป

1. นางบาง ชูเชิด อายุ 67 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 187 ซอย 3 ถนนอารีราษฎร์ ตำบลปากน้ำ

2. นางชื่น มงคลโชติ อายุ 75 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 82/1 ถนนอารีราษฎร์ ตำบลปากน้ำ
3. นายแก้ว สดสุข อายุ 70 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 58/1 ถนนอารีราษฎร์ ตำบลปากน้ำ

ผู้บกพร่องจากกลุ่มอายุระหว่าง 13-20 ปี

1. เด็กหญิงกนกยารัตน์ ชูเชิด อายุ 13 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 71 ถนนอารีราษฎร์ ตำบลปากน้ำ
2. เด็กหญิงสุจิตรา เอนกพงษ์ อายุ 14 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 101 ถนนอารีราษฎร์ ตำบลปากน้ำ
3. นางสาวสมใจ เอนกพงษ์ อายุ 18 ปี
อยู่บ้านเลขที่ 101 ถนนอารีราษฎร์ ตำบลปากน้ำ

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวสุนทรี	อุดมเดโช
เกิดวันที่	30 มีนาคม 2500	
สถานที่เกิด	อำเภอพระนคร กรุงเทพมหานคร	
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	10/79 ถนนพิบูลสงคราม ตำบล ส่วนใหญ่ อำเภอ เมือง จังหวัดนนทบุรี 11000	
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 5	
สถานที่ทำงานในปัจจุบัน	วิทยาเขตชุมพร เขตอุดมศักดิ์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ถนนนครสวรรค์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร	
ประวัติการศึกษา		
พ.ศ. 2518	มัธยมศึกษาตอนปลาย (แผนกศิลป์-ภาษา) จากโรงเรียนสตรีประเทืองวิทย์ กรุงเทพมหานคร	
พ.ศ. 2522	ศศ.บ. (ศึกษาศาสตร์-การสอนภาษาอังกฤษ) จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่	
พ.ศ. 2537	กศ.ม. (ศึกษาศาสตร์การศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	